றனவென்றாராலின் இராசமாபுரத்தே முப்பத்தைந்துநாளும், * "இங்ஙன மிரண்டு திங்களேகலும்' என்றும் † "கழிந்தனவிரண்டுதிங்கள்" என்றுங் கூறுதலாற் பதுமையாரிடத்துங் கேமசரியாரிடத்தும்பங்குனிமுதலாக நான்குதிங்களும், இவ்வோலையெழுதுதற்குமுன்னே கனகமாலையாரிடத்து இரண்டுதிங்களும், ஆக ஏழுதிங்களுஞ் சென்றனவென்று தேவர் திங்களைப்பகுத்துக் கூறுதலின், ஈண்டு ஸ்ரீதத்தனுக்கு "அணங்கனாரோடறுமதிகழிந்தபின்றை" என்றல் பொருந்தாதென்பது பற்றி, முன் நிகழ்ந்ததோர் கதை தேவர்கூறுகின்றாரென்று பொருளுரைத்தல் வேண்டிற்றென்று கொள்க.

"சங்குதரு" முதலாக "மடவார்கள்கடனென்றெழுந்து போந்தான்" இறுதி யொருதொடர்.

உடைநாய்கன் வினைத்தொகை; சங்கமென்னும் இலக்கத்தை மேன்மேலே தருகிற பெரியபொருள் மிகவுங்கெட்டநாய்கன். ‡ "கலத்தினுங் காலினுந் தருவன ரீட்டக் குலத்திற் குன்றாச் செல்வர்' என்று இளங்கோவடிகளுங் கூறினமையின், பொருளுடையவன்றான் இருந்துபொருள்தேடுதலும் பொருளில்லாதவன்றான் கலத்திற்சென்று பொருள்தேடுதலும் வேண்டுதலின், இவனையும் "ஓர்வங்கமொடுபோகி நிதிவந்துதாலுற்றான்' என்றும், "ஊனமெனுமின்றியினிதோடு கவிதென்றான்' என்றும் ஒருவங்கமே யுளதாகத் தேவர்கூறினமையாற் பொருளின்றித் தான் செல்கின்றானென்றுணர்க. பொருமால் கவிறுபோன்று பொங்குதிரைமீதே ஒருவங்கத்தோடு போய்வந்து நிதிதாலுற்றானென்க. (க)

உ. மின்னெழுகுசாயன்மிகுபூட் பதுமைகேள்வன்
கொன்னெழுகுவேலியவதத்தன்குளிர் தூங்குந்
தன்வழியகாளைசீதத்தனவன்றன்போற்
பொன்னெழுகுகுன்றினுறைபோர்ப்புலியொடொப்பான்.

மின்னெழுகுசாயல் ஒளிபரக்குஞ்சாயல். சாயலினையும் பூணினையுமுடைய பதுமைகேள்வன். பதுமை - ஸ்ரீதத்தன்மனையாள். கொன்னெழுகுவேல் - அச்சம்பரக்கின்றவேல். குளிர் இசைச்சொல்; குளிருமென்னும் வினைச்சொல் குளிரெனத் தொழின்மேனின்றது; இருப்பென்றவாறு; செப்புப்போல. இப்பொழுது மனையிடத்திருப்புச்செறியும் யவதத்தன்வழியில் ஸ்ரீதத்தன். அ - அசைச்சொல். அவன் றன்போற்காளை - தந்தையையொக்குங்காளை. பொன் சுசும்பாகவொழுகுங் குன்றிலே தங்கும் புலியோடொப்பான். (உ)

ஙூ. இம்மியனநுண்பொருள்களீட்டிநிதியாக்கிக்
கம்மியருமூர்வர்களிறூடைநுதல்சூட்டி
யம்மிதிதந்தாழ்ந்துசுனைவீழ்ந்ததறஞ்சால்கென்
றும்மைவினைநொந்துபுலந்தூடலுணர்வன்றே.

✓ இம்மி மத்தங்காய்ப்புல்லரிசி; குறைந்ததோரெண்ணுமாம். பிறர் தொழில் செய்வாருஞ் சிறியபொருளைத்தேடிப் பெரியபொருளாக்கி, அதனானே களிற்றினுதலி

* பதுமையாரிலம்பகம் ககூச. † கேமசரியாரிலம்பகம், அரு.
‡ சிலப்பதிகாரம், மனையறம்படுத்தகாதை.

லே பட்டத்தைக்கட்டி அதனையேறுவர். இதனால் நெடுங்காலமாகப் பொருள்தேடு மாறு கூறினான். ஆழ்தற்குரிய அம்மி மிதந்து மிதத்தற்குரிய சுரை ஆழ்ந்து வீழ்ந்த தென்றது உயர்ந்தோர் வாழாதே தாழ்ந்தோர் வாழ்ந்ததனை. (௩)

ச. உள்ளமுடையான்முயற்சிசெய்யவொருநாளே
வெள்ளநிதிவீழும்வினையாததனினில்லை
தொள்ளையுணர்வின்னவர்கள்சொல்லின்மடிகிற்பி
னெள்ளினர்கட்கேக்கழுத்தம்போலவினிதன்றே.

முயலுமுள்ளமுடையான். வருந்தாமலொருநாளே வெள்ளமென்னு மெண்ணை யுடைய பெரும்பொருடிரளும். இதனால் ஒருநாளை முயற்சியிலும் வருமென்றான் முயற்சியின்பெருமைகூறுதலின். இனி நல்வினைவந்துதவுவதொருநாளிலே யென் றுமாம். ஏக்கழுத்தம் - தலையெடுப்பு ; * 'ஏ பெற்றாகும்' என்றாற்போல். (ச)

ரு. செய்கபொருள்யாருஞ்செறுவாரைச்செறுகிற்கு
மெய்கு பிறிதில்லையிருந்தேயுயிரையுண்ணு
மையமிலையின்பமறனோடவையுமாக்கும்
பொய்யில்பொருளேபொருண்மற்றல்லபிறபொருளே.

செறுவார் செறப்படுவார். மற்று அசைநிலை. எவையுமென்றும் பாடம். (ரு)

சு. தூங்குசிறைவாவலுறைதொன்மரங்களென்ன
வோங்குகுலனையவதனுட்பிறந்தவீரர்
தாங்கல்கடனாகுந்தலைசாய்க்கவருதீச்சொ
னீங்கன்மடவார்கள் கடனென்றெழுந்துபோந்தான்.

வாவலுறையுமரம் - ஆல். என்ன ஆல் தான்கெட விழுது தாங்கினாற்போல். தீச்சொல் இவன்பிறந்து இக்குலங்கெட்டதென்னுஞ்சொல். நீங்கல் தாங்காது போதல்.

இ-ள். ஸ்ரீதத்தன் காளை, புலியோடொப்பான், பதுமைகேள்வன், அவன் நிதியங்கெட்டதாய்க்கனாதலால் தான்போய்ப் பொருடரக்கருதினான் ; அங்ஙனங்கருதிக் கம்மியருங் களிறேறுவராதலான்முயற்சியேநன்றென்று கருதாதே வாழாதார் வாழக் காண்டலின் முயற்சிவேண்டா, அறமேயமையுமென்றுகருதி முற்பிறப்பில் நல்வினை செய்யப்பெற்றிலேமென்றுநொந்து அம்முயற்சியை வெறுத்துக் கலாய்த்திருத்தல் ஒருவர்க் கியன்று; அதுவேயுமன்றி உள்ளமுடையான் முயற்சியைச்செய்ய ஒரு நாளே நிதிதிரளும்; அந்நிதியாலே எல்லாத்துப்புரவுகளுமுளவாம்; அங்ஙனமெல்லாமாகின்ற முயற்சியைவிட்டுப் புரைபட்ட உணர்வினவர்கள் வருவது இடைத்தங்காதென்னுஞ் சொல்லான் மடிந்திருப்பின், அவ்விருப்புப் பகைவர்க்கு ஒரு தலையெடுப்புப் பெற்றாற்போல இனிதாயிருக்கும் ; அங்ஙனம் அவர் தலையெடாதபடி எல்லாரும் பொருளைத்தேடுக ; தேடினாற் பகைவரைக்கொல்லும்படை அதனையொழியஇல்லை ; தான் அவ்விடத்திருந்தேயும் பகைவரைக்கொல்லும் அதுவன்றித் தானுளவாக இன்பத்திற் கையமில்லையாதலின், அறத்தோடே முற்கூறிய வற்றையுமுண்டாக்கு மெய்யாகியபொருளே நன்குமதிக்கும் பொருள்; ஒழிந்த பொருள் நன்கு மதிக்கும் பொருளல்லவாதலின், இப்பொருளைக்கொண்டு தங்குலனைநிறவளவிலே

ஆலமரத்தின் வீழ்போலத் தீச்சொற்பிறவாமைத் தங்குலத்தைத்தாங்கல் அதனுட் பிறந்தவருடைய கடனாகும்; தங்குலத்தைத்தாங்காதுபோதல் பேதையரது கடனாகு மாதலான், யானுமுயன்று பொருள்தேடி என்குலத்தைத்தாங்குவேனென்று கூறி எழுந்திருந்து பண்டசாலையேறப்போ் தானென்க.

இவையெல்லாம் தன் பொருட்குறைபாட்டாற் கூறினன். (ரு)

மோதுபடுபண்டமுனியாதுபெரிதேற்றி
மாதுபடுநோக்கினவர்வாட்கண்வடுவுற்ற
தாதுபடுதார்கெழியதங்குவரைமார்பன்
கோதுபட லில்லகுறிக்கொண்டெழுந்துபோந்தான்.

மாதுபடு பெருமைபட்ட. வடுவுற்றவாட்கண்டங்குமார்பு - வடுவகிரையொத்த கண் தங்குமார்பு · வரைபோலுமார்பு; தார்கெழியமார்பு. கண்ணொளிமழு ்குதற்குக் காரணமானதாருமாம்.

இ ள். மார்பன் பண்டத்தைப்பெரிதாகவேற்றிக் குற்றமற்ற நன்முகூர்த்தத் தையுங் கைக்கொண்டு பண்டசாலையினின்றுங் க ற்கரையேறப் போந்தானென்க. ()

வானமுறநீண்டபுகழ்மாரிமழைவள்ள
மு னமெனவேண்டுநர்க ்வேண்டு வனநல்கி
நானமிகநாறுகமழ்குஞ்சியவனேறி
யூனமெனுமின்றியினிதோடுகவிதென்றான்.

மாரிமழை மாரிகாலத்துமழை. கமழ் குஞ்சி - இயல்பானமணங் கமழ்குஞ்சி.

இ ள். குஞ்சியவனாகியவள்ளல் தானமென்றொரு பெயரையிட்டு வேண்டு வார் வேண்டுவனகொடுத்து மரக்கலத்தேறித் தெய்வத்தைநோக்கி இக்கலம் தீங்கு சிறிதுமின்றி நன்றாகவோடுவதாக வென்றானென்க.

எனவே முன்பு பலகலங்களுந் தீங்குற்றனவென்பது பெற்றாம். (அ)

ஆடுகொடியுச்சியணிகூம்பினுயர்பாய்மூன்
றீடுபடச்செய்திளையரேத்தவிமிழ்முந்நீர்க்
கோடுபறையார்ப்பக்கொழுந்தாட்பவளங்கொல்லா
வோடுகளிறொப்பவினிதோடியதையன்றே.

இ ள். கொடியணிந்தகூம்பிலே மூன்றுபாய் காற்றுமுகக்கும்படி குழையக் கட்டுதலாலே முந்நீர்ப்பிறந்த சங்கும்பறையும் முழங்காநிற்கப் பவளக்கொடியை யறுத்து, ஓடுகின்றகளிறுபோலக் கம்மகாரர் கொண்டாடும்படி நன்றாக வோடிற்றென்க.

இதனாற் காற்றுமுகந்த பொழுது ஓடினவிசைகூறினார். (கூ)

திரைகடருஞ்சங்குகலந்தாக்கித்திரண்முத்தங்
கரைகடலுட்காலக்கணைபின்னொழியமுந்நீர்
வரைகிடந்துகீண்ட தெனக்கீறிவளர்தீவி
னிரையிடறிப்பாய்ந்திரியவேகியதைமாதோ.

முந்நீரை ஒருமலை நில்லாதே கிடந்து கிழித்ததென்னும்படிகிழித்து. இது இல் பொருளுவமை.

இ-ள். அக்கலம் சங்குதன்னைத் தாக்குதலாலே அச்சங்கு ஒலிக்கிறகடலிலே முத்தைச்சொரிய அம்முந்நீரைக்கீறித் திவலெழுங்கையிடறிக்குதித்துத் தன்மேலிருந்தெய்த அம்புபின்னேவீழக் கிழியப்போயிற்றென்க.

இதனாற் கடுகினவிசைகூறினார். (க0)

மின்னுமிளிர்பூங்கொடியுமென்மலருமொப்பா
ரன்னமொடுந்தோகைநடைசாயலமிர்தன்னார்
துன்னியினிதாகவுறைதுப்புரவின்மிக்க
நன்மையுடை நன்பொன்விளை தீபமடைந்தஃதே.

இ-ள். விளக்கத்தான் மின்னையும், நுடக்கத்தாற் கொடியையும், மென்மையான் மலரையுமொப்பார்; நடையுஞ்சாயலுமன்னத்தையுமயிலையுமொப்பார்; இத்தன்மையாரினிதாகவிருக்கிற துப்புரவுகளாலேமிக்கநன்மையடையதீபத்தை அக்கலஞ்சேர்ந்ததென்க. (கக)

வேறு.

தீவினுளிழிந்துதேந்தார்ச்செம்மலுந்திருமுத்தாரங்
கோவினைக்குறிப்பிற்கண்டுகொடுத்தருள்சுமந்துசெம்பொற்
பூவினுள்ளவளையன்னபொங்கிளமுலையினார்த
நாவினுளமிர்தங்கோடநாடகநயந்துசென்றான்.

இதுமுதல் "ஆகம்" அளவுமொருதொடர்.

திருமகள்சேருமாரம்; "கழைபோய்வின்முத்தும்" என்றாற்போல. உம்மைத்தொகையுமாம்; முத்துவடமுமாம். சுமந்தென்றார், மிகுதிதோன்ற. உள்ளவள்-உண்டானவள்; ஒருசொல். (கஉ)

உ. புணர்ந்தவர்பிரிதலாற்றாப்போகமீன்றளிக்குஞ்சாய
லணங்கினுக்கணங்கனாரோடமதிகழிந்தபின்றைக்
கொணர்ந்தனபண்டம்விற்றகொழுநிதிக்குப்பையெல்லா
முணர்ந்துதன்மதலையேற்றியொருப்படுத்தூர்க்குமீள்வான்.

தெய்வங்களுக்குந் தாந்தெய்வமன்னார். எல்லாமுணர்ந்தென்றார் சரக்கின்பெருமையாலுணரவரிதாகலின். (கங)

ங. அரசனைக்கண்டுகண்ணுற்றவர்களைவிடுத்துநன்னா
ளிரேவதிவியாழவோரையிருஞ்சிலைமுனைப்பவேறிக்
கரைகாலமுழவதீந்திக்காற்றினுங்கடுகியைஞ்ஞா
றுரையுடைக்காதமோடியோசனையெல்லைசார்ந்தே.

ஏறி ஏற. கரைகாலமுழவம் கரையன்னிதான கடற்பரப்பு. சார்ந்து-சார. இனி இரண்டெச்சமுந் திரியாமன் மரக்கலத்தின்றொழில் மக்கண்மேலேற்றுப; மரக்கலமோடினானென்றாற்போல. (கச)

ச. களித்தலைமயங்கியிப்பாலிருத்தலுங்கலந்தோர்காற்றிற்
றுளித்தலைமுகில்கள்ஈண்டித்தூங்கிருண்மயங்கிமான்று
விளிப்பதுபோலமின்னிவெடிபடமுழங்கிக்கூற்று
மொளித்துலைந்தொழியவெம்பியுரறிநின்றிடிப்பவாய்கள்.

முற்ப' க் கூற்றுமூலந்தொளித்துப் போம்படிவெம்பி வெடித்தல் படமுழங்கிப் பின்னைச் சிறிதேமுழங்கிநின்றிடிப்ப. (கரு)

ரு. எண்டிசைவாரியுமீண்டியெதிரெதிர்கலாவிப்பவ்வங்
கொண்டுமேலெழுவதொப்பக்குளிறிநின்றதிர்ந்துமேகந்
தண்டுளிபளிக்குக்கோல்போற்றாரையாய்ச்சொரிந்துதெய்வங்
கொண்ட தோர்செற்றம்போலுங்குலுங் ன்மினென்றுகூறும்.

சொரிந்து - சொரிய. (கசு)

சு. இடுக்கண்வந்துற்றகாலையெரிகின்றவிளக்குப்போல
நடுக் மொன்றானுமின்றிநகுகதாநக்கபோழ்தவ்
விடுக்கணையரியுமெ காமிருந்தழுதியாவருய்ந்தார்
வடுப்படுத்தென்னையாண்மைவருபவந்துறுங்களன்றே.

எரிகின்ற விளக்குப்போல நடுங்கு நடுக்கம். கள் - அ ச. (கஎ)

எ. ஆடகச்செம்பொற்கிண்ணத்தேந்தியவலங் ற்றெண்ணீர்
கூடகங்கொண்டவாழ்நாளு பந்தேற்கொல்லும்பவ்வத்
தூடகம்புக்குமூந்நீராழுந்தினுமுய்வர்நல்லார்
பாடகம்போலச்சூழ்ந்தபழவினைப்பயத்தினென்றான்.

அலங்கற்றெண்ணீர் துளங்குகிறதெண்ணீர். கூடகங்கொண்ட உடம்புள்ளேகொண்ட. மகளிர்காலிற்பாடகம் ஒருகம்பியாய்ப் பலமுடக்காலே போக்கும் வரவுமுண்டானாற்போலத் தோன்றிக் காலைவிடாதே கிடந்தாற்போலப் பழவினையெனவொன்றேயாய்து நல்வினைதீவினையெனவிரண்டுபோற் றோன்றி இவனைச் சூழ்ந்துகிடக்குமென்க. இனிப் பாடு பக்கமாக்கி மகளிரிடத்துநெஞ்சுபோலே சூழ்ந்த வென்றுமாம். நல்லாருய்வரென்றுமாம்.

இ ள். செம்மலும் தீவினுள்ளே யிழிந்து ஆரங்கொடுத்து அரசனை அவன் குறிப்புடனேகண்டு அவன்றலையளியைச்சுமந்து திருவையொத்தமகளிரது பாட்டைக் கேட்டு அவர்களுடைகத்தையும் விரும்பி சிலநாட்கூடினவர்கள் பலநாளாகப்பிரிபவொண்ணாததொருபோகத்தை யுண்டாக்கிக்கொடுக்கும் அவ்வணங்களுடனே அங்ஙன மாறுதிங்கள்சென்றபின்பு நிதிக்குப்பை யெல்லாம் உணர்ந்து அதனை மரக்கலத்தேயேற்றி அங்குள்ளகாரியத்தை யொருப்படுத்தித் தன்னூர்க்குவரவேண்டி, மீண்டு மரசனைக்கண்டு தான்செறிந்தவர்களைப்போக்கி நன்னாளாகிய இரேவதியிலே வியாழவோரையிலே தநு உதயமாக மரக்கலத்தையேற; அஃது அழுவத் தக்கடந்து ஓடுகி ஐஞ்ஞூறென்கிற வார்த்தையையுடைய காதத்தையோடித் தான்போனக ர ஓரோசனையெல்லையெனச் சேருதலாலே, தாம்களியிடத்தே பொருந்தியிருந்தவளவிலே இவ்விடத்திலே இருள்போன்றெங்கும்பரந்து ஒருகாற்றாலே முகில்களீண்டி எத்திசையுங்கலந்து கெடுப்பதுபோல மின்னியிடியாநிற்க அதனைக்கண்டு சிலமொழி கூறும் ாய்கன்: எண்டிசையிற்காற்றுமீண்டி ஒருகாற்றுக்கெதிரே ஒருகாற்றுக் கலந்து கடலைக்கொண்டு மேலேயெழுமூழியிறுதியையொவ்வாநிற்க மேகமும் நின்றதிர்ந்து துளியைச்சொரியும்படி நம்முடனே தெய்வங்கொண்டதொரு செற்றம்போலேயிருந்தது இதற்கு நீங்களசையாதொழிமினென்றுகூறி, பின்னு கட்புலனும் படி இடுக்கண்வந்துற்றபொழுது நடுக்கஞ்சிறிதுமின்றித் தாம் நகுவாராக அங்ஙன

ஈக்கபொழுது அவ்விடுக்கணையறியும்வாராம்; அங்ஙனஞ்சாதிருந்தபொழுது பிழைத்தா ரொருவருமில்லை; ஆதலாலழவேண்டா; வருந்திங்கும் நன்றும் வந்தெய்தும்; அவை வந்துசேருமிடத்தும் பாடகம்போலச் சூழ்ந்த பழவினையினல்வினைப் பயத்தாலே வாழுநாளுலந்ததில்லையாயிற் கடலுக்கு நடுவேபுக்கு அந்நடுக்கடலிலே அழுந்தினும் பிழைப்பர்; தீவினைப்பயத்தாலே வாழுநாளுலந்ததாயின் உயிர்க்குக்காவலாகிய சிறி துதண்ணீருங் கட்டிலனாகாமற் கொல்லுமாதலால் ஈண்டாண்மையை வடுப்படுத்திப் பெறுவதென்னையென்றானென்க. (கஅ)

வினையதுவிளைவின்வந்துவீவருந்துன்பமுள்ளிர்க்
கனைகடலழுவநந்திக்கண்கனிந்திரங்கல்வேண்டா
நனைமலர்ப்பிண்டிநாதனலங்கிளர்பாதமூல
நினையுமினீவிரெல்லாநீங்குமினச்சமென்றான்.

இ - ள். தீவினையின் பயனாகிவந்த துன்பமாகிய பழையநீரையுடைய கடற் பரப்பைநீந்திக் கண்குழைந்து வருந்தல்வேண்டா; நீவிரெல்லாம் நாதன்பாதமூலத் தை நினைமின்; அச்சநீங்குமினென்றானென்க.

பாதமாகிய துன்பநீங்குதற்குக்காரணமாயதனை. கலம்படுதலும் அவர்வருந்தமு மாக இவற்குத்தோற்றியதன்றி அவர்க்கிவையின்மை "நாடகநாங்களுற்றது" என்றத னானும் பிறவாற்றானுமுணர்க. (ககூ)

பருமித்தகளிறனனும்பையெனக்கவிழ்ந்துநிற்பக்
குருமித்துமதலைபொங்கிக்கூம்பிறப்பாய்ந்து பல்லே
திருமித்தவகையிலோடிநீர்நிறைந்தாழ்ந்தபோதி
னுருமிடித்திட்டதொப்பவுள்ளவரொருங்குமாய்ந்தார்.

இ - ள். பண்ணினகளிறனையும் மெல்லெனத்தலைசாய்த்துநிற்ப; மதலை முழங் கிப் பொங்கித் தானிளைத்தகூற்றிலே யோடிக் கூம்புமுறியப்பாய்ந்து நீர் நிறைந்து உருமிடித்த தன்மையையொப்ப அழுந்தினபொழுதிலே அங்குள்ளவரெல்லாஞ்சேர மறைந்தாரென்க. (உ0)

வேறு.

ஓம்பிப்படைத்தபொருளும்முறுகாதலாரும்
வேம்புற்றமுந்நீர்விழுங்கவ்விளையாதுநின்றான்
கூம்பிற்றதுண்டந்தழுவிக்கிடந்தான்கொழித்துத்
தேம்பெற்றபைந்தாரவனைத்திரையுய்த்ததன்றே.

இ - ள். பாவம்வராமற் பரிகரித்துத் தேடினபொருளையுங் காதலாரையுமுவர்த் தலுற்றநீர்விழுங்காநிற்கக் கலங்காமனின்றவன் துண்டந்தழுவிக்கிடந்தான்; அத்தா ரவனைத் திரை கொழித்துக் கரையிலேசெலுத்திற்றென்க. (உக)

நாவாயிழந்துநவொருமிலியாமநீந்திப்
போவாய்தமியேபொருளைப்பொருளென்றுகொண்டாய்
வீவாயெனமுன்பணியாய்படைத்தாய்வினையென்
பாவாயெனப்போய்ப்படுவெண்மணற்றிட்டைசேர்ந்தான்.

இ - ள். வினையே; முன் பணிக்கிறபொழுதே பொருளைப்பொருளென்று கொ

ண்டநீ வீவாயெனப்படை யாயாய், நாவாயிழந்து ஆருமில்லாத நடுஇயாமத்தேகடலே நீந்தித் தனியேபோவாயெனப் படைத்தாய், நீ இனி எத்தைச்செய்யாயென்று கூறிப் போய்க் கொழிக்கின்றமணற்றிட்டையிலே சேர்ந்தானென்க.

எனவென்பதை இரண்டிடத்துங்கூட்டுக. (உஉ)

வேறு.

பொரியலர்ஞாழலும்புன்னையும்பூத்து
வரிதருவண்டொடுதேனினமார்க்குந்
திருவிரிபூம்பொழிற்செவ்வனஞ்சேர்ந்தாங்
கருவரைமார்பனவலித்திருந்தான்.

இ - ள். மார்பன் ஞாழலும்புன்னையும்பூத்தலால் இசையைத்தருகின்றவண்டுந் தேனுமார்க்கின்ற பொழிலிலே நேரே சென்றுசேர்ந்து வருந்தியிருந்தானென்க.

அம் அசை. (உங)

ஓடுந்திரைகளுதைப்பவுருண்டுருண்
டாடுமலவனையன்னமருள்செய
நீடியநெய்தலங்கானனெடுந்தகை
வாடியிருந்தான்வருகலநோக்கா.

இ - ள். நெடுந்தகை நெய்தனிலத்திற் கானலிலே அலவனை அன்னம் அருளுத லாலே, அது தனக்கு நன்னிமித்தமாகக்கருதி நாம்போம்படி இவ்விடத்து வருகலமுளதோவென்றுநோக்கி அதுகாணுமையின் வருந்தியிருந்தானென்க.

அன்னங்கொல்லாதிருந்ததன்மை தான்பற்றுக்கோடாக வாழ்வானைக் காலனுதைத்துத் தன்முன்னேதள்ளவும் போகசற்றுப்பின்னும் அதனிடத்தே செல்லாநின்றதென்றுநோக்கி அதற்கருளினற்போலே யிருந்ததென்க. (உச)

ஆளியமொய்ம்பனிருந்தவப்பூம்பொழிற்
றாள்வலியானொர்மகனைத்தலைப்பட்டுக்
கேளிரெனக்குற்றகேண்மின்னீரெனத்
தோள்வலிமிக்கான்றொடர்ந்துரைக்கின்றான்.

இ - ள். ஆளி மொய்ம்பனாகிய அத்தோள்வலிமிக்கான் தானிருந்த அப்பொழிலிலே முயற்சிவலியான் ஒருமகனைச்சென்றுபொருந்திக் கேளிரே, எனக்குற்றவருத்தத்தை நீர் கேண்மினென்றிடைவிடாதுகூறுகின்றானென்க.

புனை மொழிந்தானென்பதனோடு முடிக்க. தரன் வழிப்போவானைப் போலே வந்தான். அ அசை. (உரு)

கருங்கடற்போயிற்றுங்காற்றிற்கவிழ்ந்து
திருந்தியதன்பொருடீதுற்றவாறு
மரும்புணைசார்வாவவனுய்ந்தவாறு
மிருந்தவற்கெல்லாமெடுத்துமொழிந்தான்.

இ - ள். பொருளின்மையி னதுதேடுதற்குக்கடலிற்போனசெய்தியும் நல்வழியாற்றேடிய தன்பொருள் காற்றாற்கலங்கவிழ்தலாலே தீதுற்றபடியும், தெப்பஞ்சார்

வாகத் தானுய்ந்தபடியு மெல்லாந் தானிருந்து அத்தரனுக்கு உயர்த்துக் கூறினு னென்க. (உசு)

மானுமரனுமிரங்கமதவலி
தானுற்றதுன்பந்தரனுக்குரைத்தபின்
மேனுமகிழ்ந்துநினைத்தாங்கினியன
வூனமில்கட்டுரைக்குள்ளங்குளிர்ந்தான்.

இ-ள். ஸ்ரீதத்தன் மானுமரனுமிரங்கும்படி தானுற்றதுன்பத்தை அங்ஙனந் தரனுக்குரைத்தபின்பு, அவன்யானிழந்ததற்கெல்லாம் நின்னைப்பெற்றேனேயென்று கூறியவுரைக்கு அத்தரன் உள்ளங்குளிர்ந்தானென்க.

இவனைப்பெறுதல்கருதுதலின் ஊனமிலுரையாயிற்று. இனைத்தல் அழுதொழுகுதல். உரைத்தலினென்றபாட்டிற்குத் தரன்கூறியதற்கு ஸ்ரீதத்தன் மகிழ்ந்தானென்க. (உஎ)

விஞ்சைகள்வல்லேன்விளிந்ததின்றேழுபொரா
ளெஞ்சியவான்பொருளெல்லாமிமைப்பினுள்
வஞ்சமொன்றின்றிமறித்தேதருகுவ
னெஞ்சிற்குறைதுறந்தினையன்மினென்றான்.

இ-ள். விஞ்சை பலவும்வல்லேனுதலாற் கெட்டு நின்றேழுருபனே நின்னை நீங்கிய நீதியாலுண்டான பொருளெல்லாம் ஒருமாத்திரையில் வஞ்சனையின்றி இன்றாகக் கெடுதியைநீக்கித்தருவேன். இனி நீயிர்கெட்டுநெஞ்சிற்பலகாலினையாதொழிவீராக வென்றானென்க.

இனையன்மின் ஒருவரைக்குறும்பன்மை. (உஅ)

உரையகங்கொள்ளவுணர்த்தினனாகி
வரையகமேறுவலிமினமென்று
விரைசெலல்வெம்பரிமேழகமேற்றிக்
குரைகழன்மைந்தனைக்கொண்டுபறந்தான்.

இ-ள். தருவேனென்றவுரையை மனங்கொள்ளும்படி மைந்தனையுணர்த்தினனாய் இவ்வரையிடத்தே யேறும்படி வலியீராகவென்றுகூறித் தானிருமித்தபரிபோலுஞ் செலவினையுடைய மேழகத்தையேற்றித் தான்கொண்டு பறந்தானென்க.

வலிம் அசை. (உகூ)

விசும்பிவர்மேகம்விரைவினர்போழ்ந்து
பசும்புயற்றண்டுளிபக்கநனைப்ப
நயந்தனர்போகிநறுமலர்ச்சோலை
யசும்பிவர்சாரலருவரைசார்ந்தார்.

இ-ள். பசும்புயற்றுளி பக்கத்தைநனைப்ப அதனைநயந்தனராய் அம்மேகத்தைப்பிளந்து விரைவினராய்ப்போய்ச் சோலையினையுஞ் சாரலினையுமுடைய மலையைச்சேர்ந்தாரென்க.

அசும்பு - நீர்ப்பொசிவு. (௩0)

கண்டாலினியனகாண்டற்கரியன
தண்டாமரைய படாமூழ்ந்தகையன

கொண்டான்கொழுங்கனிகோட்டிடைத்தூங்குவ
வுண்டானமிழ்தொத்து ம்புகுளிர்ந்தான்.

இ - ள். அவன் அம்மலையிலே உலகிற்காண்டற்கரியனவாய்க் கண்டாற் கட்கினியனவாய்த் திருவிரும்புந் தன்மையவாய்க் கோட்டிடையிலே அமிர்தொத்துத் தூங்குவனவாகிய கனியைக்கொண்டான்; கொண்டு உண்டான்; உண்டு உடம்பு குளிர்ந்தானென்க. (ருக)

மழைதவழ்சோலைமலைமிசைநீண்ட
குழைதவழ்குங்குமங்கோழநாகந்
தழைதவழ்சந்தனச்சோலையினோக்கி
யிழைதவழ்மார்பனினிதினுவந்தான்.

நான்கடியுந் தவழ்தல் - பரத்தல்.

இ - ள். இழையொளிபரத்தற்குக் காரணமான மார்பன் நன்று அம்மலைமிசையிற் குங்குமத்தையும் நாகத்தையுஞ் சந்தனச்சோலையோடே நோக்கிக் கட்கினிமையினாலே மனமகிழ்ந்தானென்க. (ருஉ)

கோதையருவிக்குளிர்வரைமேனின்று
காதங் கடந்தபின்கன்னிக்கொடிமதி
றூதனுறைவதோர்நன்னகருண்டாங்குப்
போதுமெழுகெனப்போயினர்சார்ந்தார்.

இ - ள். மாலைபோலுமருவியையுடைய அம்மலையிலே தரன் நின்று இம்மலையிலே காதங்கடந்தபின்பு நாதனுறைவதொரு கொடிமதினகருண்டு; ஆங்குப் போகக்கடவோம்: அதற்கெழுந்திருப்பாயாகவெனக்கூற; அவரும்போயினராய் அந்நகரைச் சேர்ந்தாரென்க.

முன் வரையளவென்றிருந்தவனை, இது கூறியெழுகென்றான். நகர் - ஸ்ரீகோயிலென்று கருதினான். (ருரு)

வேறு.

மேகமேமிடைந்துதாழவிருள்கொண்டவெள்ளிக்குன்றம்
மாகத்துவிளங்கித்தோன்றும்வனப்புநாம்வகுக்கலுற்று
ளுகந்தான்கரியதொன்றுகீழ்நின்றுநடுங்கக்கவ்விப்
பாகமேவிழுங்கப்பட்டபான்மதிபோன்றதன்றே.

இ - ள். தாழ்வரையெல்லாம் மேகமே நெருங்கியிருத்தலாலே ஒன்றுபாதியிருட்சிகொண்டவெள்ளிமலை ஆகாயத்தேதோன்றுகின்ற வழகை நாம்வகுத்துக்கூறத்தொடங்கினால் கரியதொருநாகந்தான் கீழேநின்று அதுவருந்தும்படிமுதற்கவ்விப் பின்பு ஒன்றுபாதியேவிழுங்கப்பட்ட மதிபோன்றதென்றுகூறலாம் வேறரிதென்க.

ஏகாரம் - தேற்றேகாரம். (ருச)

துளங்குபொன்னகரின்றன்மைசொல்லலாஞ்சிறிதோர்தேவன்
விளங்குபொன்னுலகத்துள்ள துப்புரவிடங்களெல்லா
மளந்துகொண்டின்பம்பூரித்தணிநகராக்கிமேலா
லிளங்கதிர்ப்பரிதிசூட்டியியற்றியதென்னலாமே.

பரிதி - வட்டம்; ஆகுபெயர்; என்றது: பொன்மதிலை "அத்தேர்ப் பரிதி சுமந்த யானை" என்றார் பிறரும்.

இ - ள். நகரின்றன்மை நமக்குச் சிறிது கூறலாம்; எங்ஙனமெனின் ஒரு தேவன் அம்மதிபோலு மலைத்தலையிலே ஞாயிறுபோலு மதிலைச்சூழ அதனுள்ளே நகராக்கி அந்நகரிடங்களெல்லாம் பொன்னுலகில் இன்பத்தையுடைய நுகர்பொருள் களையாராய்ந்து கொண்டு நிறைத்து இங்ஙனஞ்செய்ததோர் நகரியென்று கூறலா மென்றாரென்க. (கூ௫)

வேறு.

பொங்கிபாயிரந்தாமரைபூத்தபோற்
செங்கணாயிரஞ்சேர்ந்தவன்பொன்னகர்
கொங்குதோய்குழலாரொடுகுன்றின்மேற்
றங்குகின்றதுபோற்றகைசான்றதே.

தாமரை மிக்கு ஆயிரம்பூவைப் பூத்தனபோலுங் கண்கள்.

இ ள். அங்ஙனங்கூறலின் அந்நகர் இந்திரனமராபதி தெய்வமகளிரோடே வந்து வெள்ளிமலைமேற் றங்குகின்றதன்மைபோல அழகமைந்ததென்க. (கூ௬)

கிடங்குசூழ்மதிற்கேழ்கிளர்பூங்கொடி
மடங்கனோக்கியர்வாண்முகம்போலுமென்
றுடங்குவெண்மதியுள்குளிரத்தம
குடங்கையாற்கொம்மைகொட்டுவபோன்றவே.

இ ள். மதிலிற்கொடி மதியைத்தீண்டுகின்ற பொழுது இம்மதி மகளிர் முகத்தையொக்கும்; இதற்கு நாம் அருளவேண்டுமென்றுகருதி அவையெல்லாஞ் சேர அம்மதியின் மனங்குளிரும்படி தம்முடையகுடங்கைகளாலே நீ முகத்தையொப்பை நல்லைநல்லை யென்று அதன்புறத்தே தட்டுவனபோலே யிருந்தனவென்க. (கூ௭)

திருவமேகலைதெள்ளரிக்கிண்கிணி
பரவையாழ்குழற்பண்ணமைமென்முழா
வுருவம்பாருமை யாரென்றோளிர்ந
ரரவம்வாய்திறந்தார்ப்பதுபோன்றதே.

அ - அசை.

இ ள். மேகலை கிண்கிணி பேரியாழ் பண்ணையுடையகுழல் முழாவென்கின்ற இவற்றினரவமெங்ஙனமிருந்ததென்னின், இவ்வுலகில் என்னிற்சாட்டிஉருவுடையார் யாரென்று நகர்தான் வாய்விட்டார்க்குந் தன்மைபோலேயிருந்ததென்க. (கூ௮)

செம்பொன்மாடங்கள்சென்னியழுத்திய
வம்பொற்றிண்ணிலைபாய்மணித்தூவிகள்
வெம்புநீள்சுடர்வீழ்ந்துசுடுதலிற்
பைம்பொற்கொப்புள்பரந்தனபோன்றவே.

இ ள். நந்தலையிலழுத்திய மணித்தூவிகளையுடைய மாடங்கள் ஞாயிறு தாழ்ந்து சுடுதலினாலே பொன்உருகிக் கொப்புள் பரந்தனபோன்றனவென்க.

பொன்னாற் றின்னிய நிலையுண்டாகக் கட்டினதூவி. (கூகூ)

உருளிமாமதியோட்டொழித்தோங்கிய
வெருளிமாடங்கண்மேற்றுயிலெய்தலின்
மருளின்மான்பிணைநோக்கினல்லார்முகத்
தருளினலழலாற்றுவபோன்றவே.

இ - ள். உதியைச் செலவைத்தவிர்த்து மேலேயோங்கிய வெருட்சியையுடைய மாடங்களின்மேலே ஞாயிற்றின்றேர்பூண்டமாக்கள் துயிலைப்பெறுதலாலே அவை நல்லார் முகத்தினருளால் தம்வெம்மையை ஆற்றுவனபோன்றவென்க.

உருள் வெருள் இ - பகுதிப்பொருள் விகுதி. சோதிட நூலாரிங்ஙனங்கூறுப. (சo)

அசும்புபொன்வரையாய்மணிப்பூண்களும்
பசும்பொன்மாலையும்பட்டுழிப்பட்டவை
நயந்துகொள்பவரின்மையினன்னகர்
விசும்புபூத்ததுபோன்றனவீதியே.

இ - ள். பொன் இடையறுதொழுகுகின்ற வரையிற்பிறந்த மணியாற்செய்த பூண்களும் மாலையும் விழுந்த விடத்தேகிடக்கின்றவற்றை எடுப்பாரின்மையின், அந்நகர்வீதி ஆகாயம் மீனைப்பூத்த தன்மையையொத்தனவென்க. (சக)

தேக்கணின்னகிறேனொடுகூட்டமைத்
தாக்கப்பட்டவளாவில்கொழும்புகை
வீக்கிமாடந்திறந்திடமெல்லவே
யூக்கிவாய்விட்டுயிர்ப்பனபோன்றவே

இ - ள். நெய்யையித்தேயுடைய நாற்றமினிய அகிலையும் ஒழிந்தகூட்டையுந்தேனோடேபிசைந்திட்டுண்டாக்கினபுகையை மாடங்களிற்சாளரங்களையடைத்து நிறைத்து அவற்றைத்திறக்க; அம்மாடம் புகையைப்பொறுக்கமாட்டாது வலிய வாயங்காந்து மெல்லெனக்காலுவனபோன்றனவென்க.

கூட்டாவன: " நேர்கட்டி செந்தே னிரியாசங் கற்பூர - மார மகிலுறுப்போரைந்து. சிரியாசம் பிசின். அது குங்குலியமுதலியன. (சஉ)

தப்பில்வாய்மொழித்தானவர்வைகிய
வொப்பின்மாநகரொண்மைமற்றியாதெனிற்
கற்பத்திந்திரன்காமுறுமாமணிச்
செப்புவாய்திறந்தன்னதொர்செம்மற்றே.

இ - ள். தானவர்தங்கியநகரின்விளக்கம் பின்னை யங்ஙனமிருந்ததென்னில் இக்கற்பத்துக்குரிய இந்திரன்விரும்பிய பூண்தங்குமணிச்செப்பை வாய்திறந்தாற்போலுஞ்செம்மற்றென்க. (சங)

வேறு.

நன்னகர்நோக்கிநாய்கனுகந்தொல்புகுந்ததென்னப்
பொன்னகர்பொலியப்புக்குப்பொங்குமாமழைகடங்கு
மின்னவிர்செம்பொன்மாடத்திருவருமிழிந்துபுக்குப்
பின்னவன்விருந்துபேணிப்பேசினன்பிறங்குதாரான்.

ம ழதங்குமிருவரென்றது தானசதியாற்றங்குதலும் ஸ்ரீதத்தன் கொடையாற் றங்குதலும். இனி வெள்ளிமலை மேகபதத்துக்கு மேலென்றுரேனு மேகமெங்குமுள தென்று மழைதங்குமாடமென்றுமாம்.

இ-ள். நாய்கள் நக்ஷரநோக்கி நாம்புகுந்தது நாகமோவென்றுசருதும்படி பொன்னகரிலேபுக்குப் பின்பு இருவருமிழிந்து தானுனை யமனையிலே செல்லுதலா லே அவன்விருந்திட்டுப் பின்பு அந்தரமொருமொழி கூறிறுனென்க. (சச)

க. மாடியந்தானேமன்னர்மாமகளிரகமாகக்
கேடில்சீர்க்கலுழவேகற்குத்தேவி
தோடலர்கோதைநால்சீர்த்தாரணிகரும்புன்கலணி
யாடவரறிவுபோழுமணிமூலயணைங்கினன்னுள். (சரு)

உ. விண்ணகம்விளங்கவெண்கோட்டிளம்பிறைமூளைத்ததேபோற்
பண்ணகத்தினியசொல்லாள்பாவையைப்பயந்தவன்றே
யெல்லணியிடமின்றிமன்னரிம்மலையினறிகொண்டீண்டி
யண்ணலங்களிற்றினுச்சியருங்கலவெறுக்கைபீந்தார்.

இவையிரண்டு மொருதொடர்.

மாடியம் உடம்புக்கிடு.

இ-ள். மன்னர்நாகமாகத் தான் அவர்களுக்குக் கருடனுமியகலுழவேகற்குத் தேவியாகியதாரணி ...ணங்கினன்னுளுமாய், இனியசொல்லாளுமாயிருக்கிறபாவை யை விண்ணிடத்தே பிறைதோன்றினாற்போல எல்லாரும்வணங்கும்படி பெற்றஅற் றைநாளே எள்ளிட இடமின்றாக இம்மலையில் மன்னரெல்லாமீண்டித் தங்குதல்கொ ண்டு களிற்றினுச்சியிலே கலமாகியசெல்வத்தைக்கொடுத்தாரென்க.

அன்றே பேசினுரென்க. (சசு)

மந்திரத்தரசன்வல்லோதிமித்திகன்வருகவென்ன
வந்தரத்தோடுகோளிற்சாத மவனுஞ்செய்தா
னிந்திரதிருவிலேய்ப்பக்குலவியபுருவத்தாட்கு
வந்தடைபான்மைமண்மேலிராசமாபுரத்ததென்றான்.

மந்திரம் ஆகுபெயர்.

இ-ள். விச்சாதரலோகத்தின்கணரசன், கணி, கடுகச் சாதகஞ்செய்துவருக வென்றவனுக்கு அவனுங் கோளாலேயெண்ணிச் சாதகஞ்செய்தான்; அஃதுண்ஞ்செய் தவன் தத்தைக்குவந்துசேரு நல்வினைப்பயனெல்லாம் மண்மேலிராசமாபுரத்தே வந் துசேருமென்று கூறினுனென்க. (சஎ)

அவனுரைதெளிந்துவேந்தனுரையுளரசர்நிற்பக்
கவனங்கொள்புரவிக்கொட்பிற்காதலுங்கரந்துவைத்தா
னவனதேகருதிற்றுங்கொலன்றுகொலறியலாகா
விவணதுமறிதுமென்றுகோயிலுட்கேகினுனே.

இ-ள். அரசர் எமக்குத்தருமென்னுமாசையிலேநிற்ப; கணி தான்கூறியவுரை யத்தெளிந்து அங்கேகொடுக்குமென்று நிற்ப, வேந்தன் இடமும்வலமும் பாய்கின்ற இவிசேடத்தைக்கொண்ட குதிரையினதுமனத்திற் சுழற்சிபோலே தன் காதலையு

பிரண்டிடத்துக்குமேற்பக்கூறி மறைத்து வந்தானாதலால், அவன்கருதியகாரியம் அக்கணி கூறியதேயாயிருக்கின்றதோ, அன்றி அரசர்கருதியதேயோ, இரண்டிற்குமுன்னறியமுடியா இனி நீவந்தபடியாலே இப்பொழுது அவன்கருதியதும்விளங்கவறியக் கடவேமென்றுகூறிப் பின்பு ஸ்ரீதத்தனையுங்கொண்டு கோயிலுக்கேகினனென்க.

அதுவும் விகாரம். அரசனது கருத்துத் தெள்ளிதினுணரலாகாமையின் இவற்கு ஈண்டுமுண்மைகூறாது காரியமுடிந்துபோகின்றபொழுது கூறினன் (சஅ)

க. பால்பரந்தனையபட்டார்பூவணைபசும்பொற்கட்டிற்
றாற்பரந்திருந்தவெங்கட்கதிர்முலைகச்சின்வீக்கி
வேல்பரந்தனைய கண்ணார்வெண்மதிக்கதிர்பெய் தற்றை
போலிவர்கவரிவீசமன்னவனிருந்தபோழ்தின்.

'பால்'' 'என்வரவு' இரண்டுமொருதொடர்.

பாலாவிபரந்தன்னபட்டு. கச்சாற்கட்டி அடிபரந்து தளராதிருந்த முலையினையுடைய. வேல் கொலையிலேபரந்தாற்போலுங் கண்ணார். மதியின்கதிர்களைச் சொரிந்தபோலுங்கவரி. (சகூ)

உ. என்வரவிசைக்கவென்னவாயிலோனிசைப்பவேகி
மன்னர்தமுடிகள்வேய்ந்தவயிரம்போழ்ந்துழுதுசேந்த
பொன்னவிர்கழல்கொள்பாதம்பொழிமழைத்தடக்கைகூப்ப
வின்னுரைமுகமன்கூறித்தானத்திருக்கவென்றான்

என்வரவு ஸ்ரீதத்தனைக்கொண்டுவந்த வரவு. பிளந்துழுதலாலே சிவந்த.

இ-ள். அங்ஙனமேகினதரன் கண்ணார்கவரிவீசக் கட்டிலிற் பூவணையிலே மன்னவனிருந்தவளவிலே என்வரவிசைக்கவென்ன வாயிலோனுமிசைப்ப, ஸ்ரீதத்தன்போய்ப் பாதத்தைவணங்க மன்னவனுபசாரங்கூறி அரசரிருத்தற்குரிய இடத்தேயிருக்கவென்றானென்க. (ருo)

முதிர்பெயன்மூரிவானமுழங்கிவாய்விட்டதொப்ப
வதிர்குரன்முரசநாணவமிர்துபெய்மாரியேய்ப்பக்
கதிர்விரிபூணினற்குத்தந்தைதாய்தாரந் தாதன்
மதுரமாமக்கள்சுற்றம்வினவிமற்றிதுவுஞ்சொன்னான்.

வான் புச்சத்திற்கும், முரசு முழக்கத்திற்கும், மாரி கேட்டற்கினிமைக்கு முவமை.

இ-ள். அங்ஙனங்கூறியவரசன் ஒப்ப நாண ஏய்ப்ப அவனுடையதந்தைமுதலியவர்களைவினவிப் பின்பு அந்த ஸ்ரீதத்தனுக்கிதுவுங்கூறினனென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். (ருக)

இன்றையதன்றுகேண்மையெமர்நுமரெழுவர்காறு
நின்றதுகிழமைநீங்காவச்சிரயாப்பினாழா
லன்றியுமறனுமொன்றேயரசன்யான்வணிகனீயெ
யென்றிரண்டில்லைகண்டாயிதுநினதில்லமென்றான்.

வச்சிரத்தாற் றலையிலிட்ட எழுத்து. *"வச்சிரநுதியினிட்ட வெழுத்தனன்" என்ப மேலும்.

* கேமசரியாரிலம்பகம், கஉரு.

இ - ள். கேண்மை இன்றுளதாயதன்று; வச்சிரயாப்பினீங்காத விதியினாலே எமரெழுவர் நுமரெழுவரளவு மேழுகிழமையும்போல ஏற்றிழிவின்றி நின்றது அ கேண்மை; அன்றியுஞ் சமயமுமொன்றேயாதலின், யானரசன் நீவணிகனென்று இரண்டெசாதியில்லைகாண், இது நின்மனைகாணென்றானென்க.

கிழமை உரிமையுமாம். (ருஉ)

மந்திரமன்னன்சொன்னீர்மாரியால்வற்றிநின்ற
சந்தனந்தளிர்த்ததேபோற்சீதத்தன்றளிர்த்துநோக்கி
யெந்தைக்குத்தந் தசொன்னுனின்னணமென்றுகேட்ப
முந்தைதான்கேட்டவாறேமுழுதெடுத்தியம்புகின்றான். (ருங)

உ. வெள்ளிவேதண்டத்தங்கண்வீவிறென்சேடிப்பாலிற்
கள்ளவிழ்மைதைவேலிக்காசிக்காந்தாரநாட்டுப்
புள்ளணிகிடங்கின்விச்சாலோகமாநகரிற்போகர
வெள்ளிவேற் லுழவே னவேதண்டவேந்தர்வேநதள். (ருச)

௩. சங்குடைத்தனையவெண்டாமரைமலர்த்தடங்கள்போலு
நங்குடித்தெய்வங்கண்டீர் மரங்காறிமினென்னக்
கொங்குடைமுல்லைக்கொய்போதிருவடங்கிடந்தமார்ப
விங்கடிபிழைப்பதன்றாலெங்குலமெனறுசொன்னான்

இவைமூன்று மொருதொடர்.

தடங்களிலே உண்டாந்தன்மையவாகிய மலரும் சங்கும்போலு நங்குடி. இது தூய்மைக்குவமை. இனிச் சங்கு கெட்டாலுநிறங்கெடாததுபோலக் கெட்டாலுந் தன்றன்மைகெடாதகுடியுமாம். * 'நத்தம்போற்கேடு' என்ப. அரசமுல்லையுங் கவன் முல்லையுங்கருதி இருவடமென்றது.

இ - ள். மாரியின் மையின் வற்றிநின்றசந்தனம் அதுபெற்றுத் தளிர்த்தாற்போல மன்னனதுசொன்னீராலே ஸ்ரீதத்தன்றளிர்த்து மன்னனைநோக்கி, யான்கேட்டிருப்ப என்னுடையதந்தைக்கு அவன்றன்னுடையதந்தை தான் முன்புகேட்டிருந்தபடியே இன்னணமென்று முழுதெடுத்தியம்புகின்றவன், நமரங்காள் வேதண்டமலையில் தென்சேடிக்கூற்றிற் காந்தாரநாட்டில் விச்சாதரலோகமகாநகரியி னின்றுநீங்காதகருடவேகன்வேந்தன், அவன் நங்குடித்தெய்வங்காணும். அதனையறிந்திருப்பீராகவென்றுசொன்னானதலால், மார்பனே. எங்குலம் இவ்விடத்து உன்னடியைப்பிழைப்பதன்றாயிருந்ததென்றுசொன்னானென்க.

மன்னனைநோக்கிப் பிழைப்பதன்றாலெங்குல மென்றுசொன்னானெனக்கூட்டுக. தந்தை இயம்புகின்றவன் நமரங்காளறிமினெனச்சொன்னானென்றது மந்திர மென்னுங்கவியிற் சொன்னானென்றதனை. தந்தை பாட்டன். (ருரு)

க. பெருந்தகைக்குரிசிற்றேழன்பெருவிலைநெடுமுன்கை
திருந்துபுவணங்கப்பற்றிச்சென்றுதன்னுரிமைகாட்டப்
பொருந்துபுபொற்பமேவாம்பிப்பொன்னிழைசுடரநின்ற
கருங்கணணிதிறத்துவேறாக்கட்டுரைபயிற்றுகின்றான். (ருசு)

* திருக்குறள், புகழ், ரு.

உ. எரிமணிப்பளிக்குமாடத்தெழுந்ததோர்காமவல்லி
யருமணிக்கொடியென்மின்கொலமரர்கோனெழுதிவைத்த
வொருமணிகுயின்றபாவையொன்றுகொலென்றுநாய்கன்
றிருமணிக்கொடியையோரான்றெருமரமன்னன்சொன்னான்.

இவையிரண்டு மொருதொடர்.

திருந்துபு மனந்திருந்தாநின்று. ஓம்பி ஓம்ப. திறம் குலம். கின்றான் எதிர் காலமுணர்த்திய நிகழ்கால். வல்லியாகியமணிக்கொடி. இந்திரன்தன்மனத்தே எழுதிவைத்த ஒப்பில்லாதமணியென்று மணிக்குவிசேடங்கூறுக. மணி யப்பூத்த கொடி-தத்தை.

இ-ள். அதுகேட்டுக் குரிசில் தோழன்றொழாநிற்க, அவன்முன்கை யைப் பிடித்துச்சென்று தன்னுரிமையைக்காட்டினானாக அவனும் மனம்பொருந்தாநின்றுபசரியா நிற்ப நாய்கன் அவ்விடத்து நின்ற மணிக்கொடியை அச்சநிகழ்ந்தமையான் மகளென் றோராதுக் கொடியோ மின்னோ மணியாற்செய்தபாவையோவென்றுசுழலாநிற்ப, அவனுக்கு மன்னன் அக்கருங்கண்ணியைத் தன்குலமன்றி ஸ்ரீதத்தன் குலமாகவே மேற்கொண்டுங் கூறுதலைப்பயிற்றுகின்றவன் ஒருகாரியஞ்சொன்னானென்க.

அது 'நின்மகளிவள்,'' ஆணையிராமின்' என்றவற்றாற்கொள்க. (ருஎ)

க. தூசுலாய்க்கிடந்தவல்குற்றுப்புறழ்தொண்டைச்செவ்வாய்
பாசவான்குழலின்மின்போல்வருமுலைச்சாந்துக்கி
யூசல்பாய்ந்தாடிக்காதிற்குண்டலமிலங்கநின்றாள்
காசில்யாழ்க்கணங்கொடெய்வக்காந்தர்வதத்தைபென்பாள். ()

உ. விளங்கினாளுலகமெல்லாம்வீணையின்வனப்பினாலே
யளந்துணர்வரியநங்கைக்கருமணிமுகிழ்த்தவேபோ
லிளங்கதிர்முலையுமாகத்திடங்கொண்டுபரந்தமின்னிற்
றுளங்குநுண்ணுசுப்புந்தோன்றாதுருவருவெள்ளவுமிடே. ()

ந. நின்மகளிவளேநீயேநின்பதிசெண்டுபோகி
யின்னிசைபொருதுவெல்வான்யாவனேயானுமாக
வன்னவற்குரியளென்னவடிப்பணிசெய்வலென்றான்
றன்னமர்தேவிகேட்டுத்தத்தைக்கேதகவென்றாள்.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

உலாய் சூழ்ந்து. நாணுலிறைஞ்சிநிற்றலிற் குண்டலஞ் சாந்தைத்தீண்டிப்போக்குவரவுடைத்தாயசைந்திலங்கின்றாள். யாழ்விச்சைசத்தொகுதி கொண்டதெய்வம் மாதங்கி. குணங்களளந்துணர்வரிய. போகி போகவெனவியங்கோளுமாம். யாவன் மூன்றுவருணத்திலும்யாவன்; '' இறைவராதிமூவகைக்குலத்து ளார்க்கும் '' என்றார் மேலும். தன்னிவிழிந்தவணிகளையுங்கூட்டினான் அக்குலத்திற் றான்செய்தநல்வினையி னிலைமையையெய்துவித்தலின். உரியளெனவே கொடைப்பொருட்டாம். அடிமைப் பணி விகாரமாம்.

இ-ள். அல்குன்முதலியவற்றையுடையதோர் மின்போல நாணிநின்றவள் தெய்வமாகியகாந்தருவதத்தையென்னும்பெயரையுடையாள்; அவடான் வீணையாலும்

வனப்பினுலுமுலகமெல்லாம்விளங்கினுள்· அவட்கு அதுவுமன்றி முலையுமணிமுகிழ்த்த போற்ரேன்றிப் பின்பு ஆகத்தேபரந்தன· முன்பு மின்போற்றுளங்குநசுப்பும் இப் பொழுது உண்டு இல்லையென்ன ஐயநிசழ உண்டாயிற்று· இத்தன்மையுடைய நின் மகளாகியவிவளை நீயே நின்பதியேறக்கொண்டுபோய் இ சயாற்பொருதுவெல்வான் யாவனுயினுமாக, அங்ஙனம் வென்றவனுக்குக்கொடுப்பாயென்று கூறினுனுக; நாய்க னும்அடி மைப் பணிசெய்வேனென்முன்; அதனைத் தாரணிகேட்டு இவ்விழிவு இவ ளுக்கே தக்கதென்று வெறுத்துக்கூறினுளென்க.　　(௬0)

க. முனிவரும்போ பூமிப்போ மூட்ப ாதுபெற்றுந்
தனியவராகிவாழ்த ்சாது பரதனினில்லை
கனிபடுகிளவியார்தங்காதலன் வானிற்றுஞ்சிற்
பனியிருவிசும்பிற்றேவர்பான்மையிற்றென்றுசொன்னுய் (௬)

உ. நூற்படு வன்சொன் நுண்பொருணுழைந்தியானும்
வேற் டற்றுனவே பந்தர்வீழ்ந்திரந்தாலுநேரேன்
சேற் டைமதர் வேநோ ிற்சில்லரித்தட ்கணங்கை
பாற்படு ாலம்வந்தாற்பான்மையார்விலக்குகிற்பார்.

இவ யிரண்டு மொருதொடர்.

வேற்றுனே. சேலின்கடைபோன்ற கடையினையும் நோக்கினையும் அரியினையு முடையகண்.

இ ள். அதுகேட்டு மன்னன் இனி மதோன்றினகிளவியார் வெறுத்தற்கரிய இப்போகபூமியிற் போகத் தக் கு றயாமற்பெற்றுவைத்தும் தனித்துவாழ்கின்ற தொழிலதனிற்காட்டில் அவர்க்கிறந்துபடும் வருத்தம்வேறில்லை· அவர் த ்கணவன் குறங்கிலே துஞ்சப்பெறின் அவ்வின்பம் தேவரின்பத்தின் பகுதி யயு டைத்து; அதனைஅறிந்து வத்து ந ் க இந்நாளளவுஞ் சா ்துயரெய்திநிற்கவும் ஒருவன்பகுதி யிலே படுங்காலம் வாராமையினுலே யானுஞ் சோதிடநூலிலே யுளனுகிய கணிகூறிய பொருளிலே சென்று மன்னரிரந்தாலு நேரேனுயினேன்· ஈண்டு அவள் ஒருவன்பாற் படுங்கால ்வந்தால் அவ்விதி யாவரானும் வில ் லரிதாதலின் அதற்குநேர்ந்தே னென்று சொன்னுனென்க.

வாராமையினென்றும் ஆதலினதற்கு நேர்ந்தேனென்றும் வருவித்து ாக்க. ()

படைப்பருங்கற்பினுடனபாவையைப்பரிவுநீ ்கிக்
கொடை க்குரிப்பாலவெல்லாங்கொடுத்தபின்கூற்றுமுட்கும்
வி டப்பரு ் தானைவேந்தன்வேண்டுபவெறுப்பநல்கித்
தொடுத்தலர்கோதைவீணுபதிக்கிதுசொல்லினுனே.

கணவன்கருத்தே தன்கருத்தாகலிற் பிறர்படைத்தற்கரிய ற்பாயிற்று. உரிப் பால - வினைத்தொகை. வேறுபடுத்தற்கரியதானை.

இ ள். அதுகேட்டதாரணி தத்தையைத் தம்மைநீங்குவலாற் பிறர்த பரிவை நீக்கித் தான்கொடுத்தற்குரியனவெல்லாங்கொடுத்தபின்பு, வேந்தனும் அவள்வேண்டு வனவெல்லாமிகக்கொடுத்து வீணுபதியென்னும் பேடிக்கு இதனைக்கூறினுனென்க.

ஏது மேற்கூறுகின்முர்..　　(௬௩)

உடம்பினோடுயிரிற்பின்னியொருவயினீ ்க ்மசெ ்லா
டெ டுங் ணுங்தோளும்போலுநேரிழையரிவைநீநின்
றடங்கண்ணிதனிமைநீ ்கத்தந்தையுந்தாயுமா
வட ்கலரட்டவேலானணையிராமிடெ ன்றான்.

உதவியாற் கண்ணுந்தோளும்போலு மரிவாய். ஆக விய ்கோள்; எச்சமாக்கி ஒரு மயன்மைமயக்கமுமெண்ப.

இ ள். உடம்பினோடுயிர் பின்னுமாறுபோற்பின்னி ஒன்றாய்ஓரிடத்துமிவளை நீங்காத அரிவாய் நின் தடங்கண்ணி எம் மப்பிரிந்ததனிமை போம்படி இவளுக்குத் தந்தையுந் தாயுமாவாயாக. அங்ஙனமாய்ப் பின் இருவீருநம்முடைய ஆணை யவிட்டு நூதத்தனது ஆணை யயு டயீராவீராக வென்றானென்க. (௬௪)

அருமணிவயிரம்வேய்ந்தவருங்கலப்பேழையைஞ்னூ
றெரிமணிசெம்பொனார்ந்தவிராயிரம்பவனப்பே ழ
திருமணிப்பூணினாற்குச்சினந்தலைமழுங்கலின்றிக்
குருமணிமுடியிற்றேய்த்ததரன்றமர்கொள் வென்றா ்ர்.

பூணினாற்குப் ப கவர்மேற்செற்றம் தலைகெடுதலின்றாகலின் அவர்முடியின் மணியை அ னடியிலேதேய்ப்பித்த தரன்.

இ ள். மன்னன் அருங்கலம்வைத்தற்குச் ச மத்த மணியாகிய வயிரம் ே ய்ந்தபெட்டி ஐஞ்னூறும் மணியும்பொன்னுமார் ்த யவனதேசத்திற் பெட்டி இர ண்டாயிரமும் தரனு டய சுற்றமும் நீ கொள்வாயாகவென்றானென்க. (௬௫)

பல்வினைப்ப ளப்பாய் ாற்பருமணியிழி ௦ வம்பார்
்லகி ்வீம்முகட்டிற்றவிசொடுநிலை ்கண்ணடி
மெல்லியதூபமூட்டிமேதகுநானச்செ ப்போ
டல்லவுங்கொள் வென்றான ் குடைநிணங்கெ ாள்வேலரன்.

இ ். வேலான் பரந்தகாலினையும் கச்சுரி கயினையுமுடைய கச்சார்ந்த ட்டிலும் தவிசும் கண்ணடியும் இ ்தளமும் செப்பும் ஒழிந்தனவு ் நீகொள்கவென்றானென்க.

ஒடு எண்ணொடு. (௬௬)

விளக் ழலுறுத்தபோலும்விசியுறுபோர்வைத்தீந்தேன்
றுளக்கறவொழுகியன்னதுய்யறத்திரண்டதிண்கோ ்ல்
கொளத்தகுதிவவுத்திங் ட்ே ாணினாத்தனையபோல
வளப்பருஞ்சு வகொணல்யாழாயிரமமைகவென்றான்.

இ ள். இனி மகொண்ட நல்யாழாயிரம், விளக்கை யழலைச்சேர்த்தினாற்போ லுநிறத்தவாய்த் தெரியாமற்போர்த்த போர் வயினையு ் தேனசைவற வொழுகினாற் போன்ற சிம்பறத்திரண்ட நரம்பு தன்னிடத்தேகொள்ளத்தக்க வார்க்கட்டினையுமு டயவாய்க் கோணினாத்தனைய எண்ணுட்டிங்களைப்போல அமைகவென்றானென்க.

கோள்நிறைத்ததிங்கள் பத்தரிற்றேலைச் சூழமுடுக்கின ஆணிக்குவமம். "விளக் கழலுருவின் விசியுறு பச்சை யுருக்கி யன்ன பொருத்துறு போர்வை கொடித்திரி ன்ன கொண்படு திவவிற் டிப்ப யனைத்துங் கௌவிப் போ ாது ருாலே ர்த்

துத் தொடுத்தசுகிர்புரி ரம்பின் றுனைவாய் தூர்ந்த துரப்ப ம யாணி என்னுட் டிங்கள் வடிவிற் ருகி” என்முர் பிறரும். (சுஎ)

அரக்கெறிகுவளைவாட்கணவ்வளைத்தோளினுளைப்
பரப்பமைகாதற்றுயர்பற்ப ் ற்புல்லி ிகொண்டு
திருப்புறக்கொடுத்தசெம்பொற்றுமரைபோன்றுகோயி
புரிக்குழன்மடந்தைபோகப்பு லம்பொடுமடிந்ததன்றே.

* ‘தொடர விறுதி தம்முற் ருவ்வரின் லகரம் றகரவொற் ருகலு முரித்தே’ ன்பதனுற் பற்பல் ரலென்முர். கொண்டு கொள்ள.

இ ள். தமமைப்பிரிதற்கு அழுதுசிவத்தலின் இங்குலிகமூட்டின குவளைபோ லுங் கண்ணையு டைய தத்தையைத் தாயர் பற்பல்காற்றழுவிக்கெ ாள்ள அம்மடந்தை போ யினுலே கோயில் திரும ளைப்போகவிட்ட தாமரைபோன்று புலம்பொடு மடிந்ததென்க.

† ஒழியாது’ என்றதனல் இரண்டாவதுவிரித்துத் தாரணி யயும் அல்லாத தாயரையும் புல்லிக்கொண்டு போகவென்றுமாம். (சுஅ)

காம்புபொன்செய்தபிச்சங்கதிர்மணிக்குடையோடேந்தித்
தாம்பலர்கவரிவீசக்கிண்கிணிததும்பநா ப்
பாம்புபைத்தனையவல்குற்பல் லமிழற்றவேகி
யாம்பனறமுதச்செவ்வாயரசனைத்தொழுதுநின்ருள்.

ஏ ்தி ஏந்த.

இ ள். ஆம்பல்போல மணக்கின்ற செவ்வாயினையு டையாள் பலர்தாம் பிச்சத் தயுங் குடையையுமேந்தக் கவரிவீசத் ததும்ப மிழற்றத் தாயரிடத்துநின்றும்போ ்து அரசனைக் கண்டபொழுதே கயாற்ரெழுது நின்ருளென்க.

பலர்தாங் கவரியைவீச வென்றுமாம். நாறுதல் தோற்றுதலுமாம். (சு)

அடிக் லமரற்றவேகியரும்பெறற்றங்தைபாத
முடிக் லஞ்சொரியச்சென்னியிறைஞ்சலுமுரிந்துமின்னுக்
கொடிப்பலநுடங்கியாங்குத்தோழியர்குழாத்துநிற்ப
வடுத்தனன்பு ்லிமே ந்தனுற்றுகிலாதுசொன்னுன்.

மின்னுக்கொடியெனப் பொருட்பெயர்க்கு ் உகரமு ் வல்லெழுத்தும் பெறுதல் இலேசாற்கொள்க. புல்லி புல்ல.

இ ள். தத் த அங்ஙனந்தொழுதுநின்ற இடத்தினின்றும் சிலம்புமுதலிய வொலிப்பச்சென்று தந் தபாதத்தே சென்னியான் முரிந்துவணங்கின அளவிலே அவனுற்றுகிலாதே பல்காற்புல்ல, அவள்போய் மின்னுக்கொடி பலவுநுடங்கியாங்கு நுடங்குந்தோழியர் திரளிட த்தேநிற்க வேந்தனெருமொழி கூறினனென்க. (எ0)

வலம்புரியின்றமுத்தமனைமிசையவர்கட்கல்லால்
வ லம்புரிபயத்தையெய்தாதனையரேமகளிரென்ன

நலம்புரிந்தனைய ாதற்றேவிதன்னவையைநீங்கக்
குலம்புரி ', னையகுன்றிற்கதிபதிகூறினுே

குலம் டிவுகொண்டனைய அதிபதி.

இ - ள். நலம் டிவுகொண்டனையதேவிதனது ருத்தத் தநீங்கு 'படிவலம் புரியீன்றமுத்தம்மண்மி சயவர்கட்குப் பயன்கொடுப்பதன்றிஅதனுல்வலம்புரிபயனை யெய்தாது ; மகளிருந் தாயருக்கு அத்தன் ம ரே யென்றுகூறினுனென்க. (எக)

இன்சுவையாழொட னமிள 'கிளிமழலைமஞ்ஞை
பொன்புனையூ மந்திபொறிமயிர்ப்புறவம்பொன்னுர்
மெனபுனமருளினுேக்கின்மானினமாதியா த்
த 'புறஞ்சூழப்போகித்தளிரிய 'விமானம்புக் ார்.

உம் மவிரிக்க. மழலையிளங்கிளி. வளர்த்தலிற் பூணணிந்த கரு 'குர 'கு. மந்தி பெண்பெயர் *“குரங்கு முசுவு மூகமு மந்தி. என்றுர். புறு சித்திரப் புறு. மருண்ட இனியமே ாக்கு.

இ ள். தளிரியல் மானி முதலாக எண்ணிய வெல்லாம் தன்பக்கத்தேசூழ்ந்து செல்லப்போய் விமானத் தச்சேர்ந்தாளென்க. (எஉ)

வே று.

வெற்றிவேன்மணிமுடிக் கொற்றவன்றெருமக
ளற்றமில்பெரும்படைச் சுற்றமோடியங்கினுள்.

இ ள். வெற்றியையு டய வேலினையும் முடியினையுமு டய கொற்றவன் ம ள் இ டவிடாதப டயாகிய சுற்றத்தோடே போயினுளென் .

அதனெல்லை மேற் கூறுகின்றுர் (எங)

ண்ணயற் ளிப்பன ண்ண 'யானையாயிரம்
விண்ண த்தியங்குமே, ரெண்ணவற்றிரட்டியே.

இ ள். ண்ணருகே மதமு டயனவாகியயானை ஆயிர ' தேரினு டய்எண் இர ' டாயிரமென்க. (எச)

விற்படைவிலக்குவ பொற்புடைப்புரவியு
முற்படக்கிளந்தவற்றி னற்பு டயநாற்றுயே.

இ ள். அம்பைத் தன்விசையாலே விலக்குவனவாகிய பக்க ாயுடைய குதி ரையும் முற்கூறியயானையி னுன்மடங்கு நற்பக்கத்தனவென்க. (எரு)

பாறுடைப்பரிதிவே ல் வீறு டயிளையரு
மாறிரட்டியாயியர் கூறுதற் ரியரோ

பாற்றினஞ்சூழ் 'தவேல். வீறு த 'வீரம்பிறர்க்கின் ம.

இ ள். பரிதிபோறப கவ ாக் கெடுக்கும் வே லயுடைய இளையரும் பன்னீ ராயிரம்பெயர் அவர்தாம் பகைவர் வஞ்சினங்கூறுதற்கரியரெ 'க. (எசு)

* தொல்காப்பி ம், பொருளதிகாரம் மரபியல், சுஎ.

மாகநீள்விசும்பிடை மே நின்றிடித்தலி
ஞுகநின்றதிர்த ர்க் கேகலாவதி ்லேயே.

மா ம் திக்கு·மஞ்சுமாம். அதிர்ந்து அதிர.

இ ள். விசும்பிலே மேகமழைபெய்தற்கிடித்தபின் அதனைத் தன்பகையானை யா க்கருதி யானைகள்போகாது நின்றதிர்தலாலே அவர்க்குப்போகலாவதோருபாய மில்லையாயிற்றென்க. (எஎ)

வெஞ்சினவெ வகுளியிற், குஞ்சரமுழங் வின்
மஞ்சுதம் வயிறழிந் தஞ்சிநீருகுத்தவே.

இ ள். குஞ்சரம் அங்ஙனம் வெகுளியோடே முழங்குதலால் அதுகே ட்டு மேகமஞ்சிக் கருக்கலங்கி நீ ரயுகுத்தனபோன்றனவென் .

இடித்தமேகம் பின்பு பெய்தது. (எஅ)

வேழமும்மதத்தொடு, தாழ்புயல் லந்துட
ஞழ் டல ம்புறம் வீழ்தரவிரைந்ததே.

புயல் ஆகுபெயர். கலந்து கலக்க.

இ ள். கடல்நடுவு கரைக்குப்புறம்பேவிழும்படி மும்மதங் ளோடே புயலு குத்தநீருங் கடலிடத்தே லத்தலாலே மேகத்தாலு நாகத்தாலு' தகைவின்றி விமா னம்படையுடனே மரக்கலமிருக்கின்றவிடத்தே வி ரந்துசென்றதென்க. (எகூ)

மல்லன்மாக்கடலிடைக், கல்லெனா ல கவிழ்த்
தல்லலுற்றழுங்கிய செல்வனுற்றசெப்புவாம்.

இ ள். கடலிடத்தே கலங்கவிழ்த்து வருத்தமுற்றுக்கெட்டஸ்ரீதத்தன்பெற்ற இலாபம் இனிக் கூறுவாமென்க. (அ0)

க. பானிறப்பனிவரை மேனிறமிகுத்தன
நீனிறநிழன்மணி, தானிறைத்தகமெலாம்.

'பானிற" முதல் 'பீழை அளவுமொருதொடர்.

வெள்ளிமலையில்நிறமிகுத்தனவென்றது நீலவெ ாழிந்த மணி னை. நீலநிறத் த யு டயவொளிமணி. (அ)

உ. வஞ்சமின்மனத்தின னெஞ் கம்பு ாறுக
விஞ்சையம்பெருமக ன் வஞ்சமெ ாறுணர்த்தினன்.

மனத்தினன் ஸ்ரீதத்தன். உவந்து உவ கயொழுக. பெருமகன் தரன். ()

ந. நங்கை தன்னலத்தினன் ம குல்வெள்ளிமால்வ ா
யெங்குமன்னரீண்டினர் சங்குவிம்முதானையார்.

மங்குல் மே ம். மால்வரையில் மன்னர் தானையார் எவ்விடத்துமீண்டினர் ()

ச. ஈரலங்கலேந்துவே லாரலங்கன்மார்பினன்
கார்கலந்த கக் ணி சீர்கலந்துசெப்பினன்.

ஈரும்வேல், மார்பினன் அரசன். (௲ச)

தோடலர்தெரியலான்றன்றோழனைக்கண்டுகாத
லூடலர்ந்தெழுந்துபொங்கவுருவத்தார்குழையப்புல்லிப்
பாடிரும்பௌவமுந்நீர்ப்பட்ட துபகர்தலோடு
நாடகநாங்களுற்றதென்றுகையெறிந்துநக்கார்.

இ ள். ஸ்ரீதத்தன் தோழனைக்கண்டு காதல்நெஞ்சிலேவிரிந்தெழுந்து மிகு தலாலே தார்குழையத்தழுவி முந்நீர்ப்பௌவத்திலே தானுற்றதெல்லாங் கூறயவள விலே நாங்கள்கண்டதுநாடகம்; இதுகண்டிலேமென்று கைதட்டிச் சிரித்தாரென்க. இவர்க்கிங்ஙனநிருமித்தான். (0)

கட்டழற்கதியபுண்ணிற்கருவனையருவியாரம்
பட்டதுபோன்றுநாய்கன்பரிவுதீர்ந்தினியர்சூழ
மட்டவிழ்கோதையோடுமண்கணேமுழவமூதூர்க்
ட்டவிழ்தாரினன்றன்கடிமனைமகிழ்ந்துபுக்கான்.

இ ள். மு கயவிழ்ந்ததாரானாகிய நாய்கன் அழலாற் றுவியபுண்ணிலே அருவியுமாரமும் பட்டதுபோன்று பரிவுதீர்ந்து, தனக்கினியவரெல்லாருந் தன்னைச் சூழ மகிழ்ந்து தத்தையோடே இராசமாபுரத்திற் றன்மனையிலே புக்கானென்க.

கதுவிய - விகாரம். ( )

பெருமனைகுறுகலோடும்பிறையெனவிலங்கித்தோன்றுந்
திருநுதன்மனைவிசெம்பொற்கொடியெனவிறைஞ்சிநிற்ப
வருமுலைபொதிர்ப்பவாங்கிவண்டினமிரியப்புல்லிக்
திர்நகைமுறுவன்மாதர்கண்ணுறுகவலைதீர்த்தான்.

இ ள். தன்மனைவியிருக்கின்ற இடத்தைச்சேர்ந்தவளவிலே அவளிறைஞ்சி நிற்ப; தன்மேல்வண்டினங்கெடும்படி அவளையணைத்து முலை புதைக்கொள்ளும்படி தழுவி எயிற்றினையும் மகிழ்ச்சியையுமுடைய அம்மாதரிடத்து நின்ற வருத்தத் தைத் தீர்த்தானென்க. (கஉ)

சந்திரகாந்தமென்னுந்தண்மணிநிலத்திடைக்கன்
வெந்தெரிபசும்பொன்வெள்ளிபளிங்கொடுபவளம்பாய்த்திக்
கந்தெரிமணியிற்செய்தகன்னியாமாடமெய்திப்
பைந்தொடிப்பாவைபொன்றும்பரிவிலள்வைகினளே.

இ - ள். பாவை, சந்திரகாந்தமென்னு மணியாற்செய்த நிலத்திடத்தே ஓட வத்து விளங்குகின்ற பொன்னாற்சுவரமைத்து மணியாற்றூணாட்டிப் பளிக்குக் யலகோடே பவளத்தைப் பூட்டாகப்பரப்பி வெள்ளியாலே வேய்ந்துசெய்த கன் னியாமாடத்தைச்சேர்ந்து சிறிதும் வருத்தமின்றிவைகினளென்க. (கங)

பாசிழைபரவையல்குற்பசுங்கதிர்க்கலாபம்வீங்கக்
காசுகண்பரியவைகிக்கடன்றலைகழிந்தபின்னாத்
தூசணிபரவையல்குற்றுளங்குநுண்ணுசுப்பிற்பாவை
மாசறுவரவுந்தன்னைவலித்ததுமறியச்சொன்னான்.

இ - ள். பதுமையதல்குற் கலாபம்விம்முதலால் அதின்மணிகளற்று வீழும்படி

புணர்ந்து, அவளி' த்து நிகழ்ந்த மு றை யெல்லா ' அவ்விடத்தேகழிந்தபின்பு, தத் தயது குற்றமற்றவரவையும் அவடர் தயாழ்வென்ருனு 'குக் கொடு ' வென்று துணிந்ததனையும் அவளறியக் கூறினுனென்க. (கூச)

வ ' ் டுணைமலர்ந்தகோதைவாயொருப்பட்டுநேரத்
தெண்கடலமிர், ம்பெய்தசெப்பெனச்செறிந்துவீங்கிப்
பெண்டிருமாண் மவெ ° கிப்பேதுறுமுலேயினுளைக்
' டவர்மருள ளைக்கடிவினைமுடித்துமென்று ' ர.

செறிந்து நெருங்கி. மகளிருமுட்படநுகர்தற்கு ஆண்மையைவிரும்பி மயங்கு தற்குக் ாரணமான முலே.

இ ள். அது கேட்டபது ம நெஞ்சாலே துணி ' துடன்படுதலாலே ஸ்ரீதத் தனும் ாளை முலேயினுளைக் கடிவினைமுடிப்பேமென்றுனென்க.

கட்டியங்காரனுடன்படவே டிவினைமுடிதலின், அவனை நாளையுடன்படுவிப்பே னெனத்துணிந்து கூறினுன். (கூரு)

மால்வ ாவயிறுபோழ்ந்து ல்லவர்மதியிற்ற ' த
பால்வ ாமணியும்பொன்னும்பற்ப லகொண்டுபுக்குக்
கா ' ்பொரு ழலினுனுங் ாவ லற் எடுசொ ' ்னுன்
வே ' ்பொருதானையானும்வேண்டுவவிதியினேர்ந்தான்.

இ ள். ஸ்ரீதத்தனும் நூல்வல்லவர் தமதறிவாலே வரையின் வயிற்றைப் பிள ' துதந்த பாலாலே நன்மையாராய்ந்தெ ாண்டமணியும் பொன்னும் பலபல கொண்டுபு ' கு அரசனைக்கண்டு தன்குறை யக்கூறினுன்; அரசனும் அவன்விரும்பி னவற்றை விதியாலே உடன்பட்டானென்க.

கு றை மண்டபஞ்சமைத்தலும் மூன்றுவருணத்தாரும் வரச்சாற்றுதலு முதலி யன. சுயம்வரத்திற்கு அரசர் உடன்படவேவேண்டுதலின் விதியினென்றுர். (கூசு)

வே று.

வ மய ' ம தயானைநிரைமன் ன்மகிழ்ந்தானுப்
பொய்யில்பு ழ் ாய்கன்மதவெ வளியினெடுபோகி
நொய்தி ' மனையெய்தியிதுசெய்வெ னநொடித்தான்
மொய்கொண்முலேபாயமுரை விண்டலர் ' ததாரா ' ்.

மையல் செல்வச்செருக்கு.

இ - ள். பாய்கையினுலலர்ந்ததாரானுகியநாய்கன் மன்னன்மகிழ்ந்தவளவிலே வி ' ஒளியோடேபோய் மனையைச்சேர்ந்து இத்தொழிலைக்கடிதாகச்செய்கவென்று கூறினுனென்க.

அது மேற்கூறுகின்றுர். (கூஎ)

ானக்கட ங ா டநகர்ாகத்திடைநன்பொன்
வான ' கிடுமாட்சியதொர்மண்டபஞ்செய்கென்ன
மீனத்திடைநாள்கிழமைவெள்ளிசயபக்கங்
காணத்தி ட வேங்கையெழக்கண்ணினர்கான்றே.

இ ள். நானக்கிடங் கஆடையா வுடைய நகராகியசுவர்க்கத்தினடுவே பொன் னையுடைய வானைச்சிரித்திடும் அழகினையு டயதோர் மண்டபத்தைச்செ ப்கவென்று கூறினுனக; கணிகள் வெள்ளிக்கிழமையுந் திருதியையும்பெற்ற -த்தரட்டாதிநாள் சிங் முதையமாக முகூர்த்தங்குறித்தாரென் .

நானம் புழுகு; குளித்தலிற்புழுகுடைத்தாயிற்று. வானைத்தீண்டுமென்று மாம். பூரட்டாதியின் நாலாங்காலும் உத்தரட்டாதியும்இரேவதியு மீனராசியாதலா ் உத்தரட்டாதி நொளாதலின் மீனத்திடைநாளென்றார். திருதியை, அட்டமி, திர யோதசிஎன்பவற்றிற் றிருதியைசிறத்தலிற் சயபக்கமென்றார். மேடத்தின்முற்கூறு ே டராசியின்கூறு· இரண்டாங்கூறு சிங்கராசியின்கூ ு· மூன்றாங்கூறு தனுராசி யின்கூறு · ஆதலால் மேடத்தினடுக் கூற்றைச் சிங்கத்தின்உதையமாகவிதித்தார். இது கூறிற்று, சிங்கத்தேபிருகஸ்பதியாதலின். வெள்ளிமுதல் வியாழமீறாக ் கிழமையே ழாயவாறும், உத்தரட்டாதிமுதல்உரோகிணியீறாக நாள்ஆறுயவாறுங்கூடுமோறென்னை யெனின், இத்திங் ளிற் சதயமுதல் ஆயிலியத்தளவுஞ் சந்திரன் ர்த்தித்துவருதலின் வியாழ ்கிழ ம ்கு உரோகிணிகூடிற்று. இதனுனே மேல் *'' ஒ ் ணிறவுரோணி யூர்ந்தவொளிமதியொண்பொருட்சி '' என்று வியாழக்கிழமையினுஞ் சிறிது ாழி உரோகிணியாகக்கூறினுர். (கூ௯)

ட்டுப்ப கயுட்கினெடுநன்பொன்விளை ழனி
பட்டினெடுபஞ்சுதுகில்பைம்பொனெடுகாண
மட் டசுவைவல்சியினெடியாதுமொழி பாம
லொட்டிப்பதினுயிர பருற்றுமுயல்கின்றார்.

பொன்இட்டால்விளையுமென்றுஅக்கழனியின்சிறப்புகூறிற்று; பொன்உண்டா தற்குக்காரணமானகழனியுமாம். பஞ்சு படாம். ஒடு - என்னெடு. காணம் - பழங் காசு. வல்சி ப ற்சோறு. உருபுவிரிக்க.

இ ள். பதினுயிரம்பெயர் கழனிமுதலியவற் றயு ் ஏனையவற் றயு ் ஒழியா ம றுதியிட்டுத் தம்மிற்கூடியும் மாறுபட்டும் இவனுக் ஞ்சுதலுடனே டிதின்முடிக் குங்கருத்தினராய் முயலாநின்றுரென்க. (க)

ண்டுபடுதேறனறவாய்விடுபுபருகிக்
களைடதொழிற் ணிச்சி ளிற் யம்படநன்கிடித்தாங்
கெண்டிசையுமேற்பப்படுத்தேற்றியதன்மேலாற்
ண்டுருகுநன்பொனிலங் ாமுறு புனைந்தார்

இ ள். அவர்கள் தேறலையுநற வயும்வாய்விடுதலோடேபருகித்தொழில்செய் தற்கெ ன்றுகண்டகூந்தாலிகளாலே ஆழம்படவெட்டிப் பின்பு அவ்விடத்தே ண்டி சயும்பொரு ்தும்படி தலமி சத்துயர்த்தி அதன்மேலே இ ° துயரத்திற்களவெ ் ற றிந்து ாமுறுவன ாகியபொன்னுலேநிலத் தப்புனைந்தாரென் .

ாய்விடுதல் வஞ்சினம்· ஆரவாரமுமா ். ஓடு உடனிகழ்ச்சி. (௦௦)

பொன்செய்குடங்கே ாத்தனையவெருத்திற்பொலிபொற்றூண்
மி ்ரசெய்பசும்பொன்னிலத்துவீறுபெறநாட்டி
மன்ப பளமேனவின்றுபளிக் லகுபரப்பி
நன்செய்வெளிசே ய்ந்துசு வர்தமனியத்தினமைத்தார்

* காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௬௨ ்.

மன் பெருமை. நவின்று நவில. வெள்ளி விகாரம்.

இ ள். அப்பொன்னிலத்தே தங்கழுத்திற்குடதாடியாலே பொற்குடத் தக்கோத்தாலொத்ததூணைப் பெரு மபெற நாட்டி மேலே பவளமாகிய உத்தர முதலியனபயில அவற்றின்மேலே பளிக்குக்கையலகாலே ை பரப்பி, வெள்ளியாலே ே ய்ந்து, சுவரைப்பொன்னானமைத்தாரென்க.

கு தாடி தூணுக்கும் உத்தரத்துக்குநடுவே வக்கப்பட்டது. (கoக)

பாவையவளிருக்குமிடம்பளிக்குச்சுவரியற்றிக்
கோவைகுளிர்முத்தினியல்கோதையொடுகொழும்பொன்
மாலையொடுமாலைதலைமணந்துவரநாற்றி
யாலையமிதோவியர்கட்கென்னவணியமைத்தார்.

இ ள். பாவையாகிய அவளிருக்குமிடத்தைப் பளிங்காலேசுவர்செய்து முத்தினியல்கோவையோடே பூமாலையும் பொன்மாலையுடனே மாணிக்கமாலைமுதலியனவுந் தம்மிற் றலையொத்துவர நாலப்பண்ணி இவ்விடம் சித்திரகாரர்கட் கிருப்பிடமென்னும்படி சித்திரத்தையெழுதினாரென்க.

இவை சித்திரத்தின்மாலை. ஓவியங்கட்கும் பாடம். (கoஉ)

ஆயிதழபொன்னலங் ல்கா ஙசைப்பெ ால்கி
வாயருகுவந்தொசிந்துமறியமழைமின்போற்
சே பவர்க்குந்தோன்றியதொர்தி வகமெனு் தை த்தாய்ப்
பாயதிரைமுத்த ணற்பரந்துபயின்றாதே.

இ ள். அழகியஇதழையுை ய பொன்னாற்செய்த தூக்குமாலைகள் காற்ற ச த்தலாலே ஒதுங்கி விளிம்பருகே வந்துசாய்ந்து மீளுதலாலே மின்போற்றோன்றப் பட்ட மண்டபந்தான் மண்டபங்களுக்குத் தில மென்னுந் த க மத்தாய் முத்த மாகிய மணல் எங்குநெருங்கிப் பரந்துள தென்க.

இதனாற்புறம்புகூறினார். (கoங)

காமர்களிறும்பிடியுங் ன்று கலைமானு
தாமரையவாவிகளும்பு் ளுந்தகைநலத்தி
னேமுறுவபாவையினொடியக்கிநிலையெழுதி
யாமொரைடங்காண்பவர்க்கிதகம்புறமிதெனவே.

கலையுமானும். இயக்கிநிலையெழுதி அதிதெய்வமாக இயக்கியதுநிலை யயுமெழுதி. இயக்கநிலை பாடமாயின் இவை இயக்கமுநிலையுமாகவெழுதி யென்க. எழுதி மூத.

இ ள். பாவையோடே களிறுமுதலியவற்றைப் பளிக்குச்சுவரிலேயெழுத அச்சுவரின்பாடத்தால் ந்துகாண்பார்க்கு அ மிது புறமிதுவெனத் தெரியாததோ ரயங்கமாநின்றதென்க. (கoச)

உழந்தவருநோக்கிமகிழ்தூங்கவொளிவாய்ந்து
விழுங்குமெனப்பறவைகளும்பிறவி லங்குமடைய
முழங்குதிரைவேலியினினில்லையெனமொய்கொண்
டெழுந்துகொடியாடுமிதவ்வெழினகரினியல்பே.

இ ள். பலநாள் இதிலேபழகின சித்திரகாரரும்பார்த்து வியந்து மகிழ்ச்சிசெ ா்யும்படிஒருவிளக்கம்வாய்ந்த, இதிலெழுதின பறவைக்கும்விலங்குக்கும் பகையாகி யபறவைகளும் விலங்குகளும் இவை நம்மைவிழுங்குமென்றஞ்சி அடையாவாக உல கினிற் றனக்குநிகரில்லையென்னும்படி கொடியாடாநிற்கும் அம்மண்டபத்தினியல்பு இத்தன்மைத்தென்க. (கoரு)

ஓடுமுகில்கீறியொளிர்திங்கள்சிகைவைத்தே
மாடமதுவார்சடையவள்ளலையுமொக்கு
நாடிமுகநான்கதனினான்முகனையொக்கு
நேடிநிமிர்தன்மையினினேமியையுமொக்கும்.

இன் அசை.

இ - ள். அந்தமாடமாகிய அது முகிலைக்கிழித்துப் பிறையைத் தலையிலேவைத்த லாலே அரனையொக்கும் ; முகநான்காகியஅதனுலே எங்குநாடுதலாலே அயனையொக் கும் · மேலெல்லையைத்தேடி நிமிர்ந்ததன் மையாலே அரியையுமொக்குமென்க.

நாடி நாசியென்பாருமுளர். (கoசு)

க ணடவர்கள்காமுறலிற்காமனையுமொக்குங்
கொண்டு லகமேத்தலினக்கொற்றவனையொக்கும்
வண்டெரியலாரமலைமாதர்மகிழமுத
முண்டவர்களெவ்வகை யரவ்வகையதொன்றே.

இ ள். அது காமுறலிற் காமனையொக்கும் ; உலகங்கொண்டேத்தலிற் சச்சந்த னையுமொக்கும் · அதுவன்றி மாதராகியஅமுதத்தையுண்டவர் ள் எத்தன் மயர் அத் தன் மயதொன்றென்க.

நங் லா ரமைகூறினர். (௦எ)

வேறு.

முகிற்றலைமதியமன்னமுழுமணிமாடத்திட்ட
வகிற்புகைதவழ்ந்துவானத்தருவிசும்பறுத்துநீண்டு
பகற்கதிர்பரப்பிற்றுகிப்பஞ்சவர்விமானமுட்டிப்
பு ற் றுமமரர்கற்பம்புக்கயர்வுயிர்த்ததன்றே.

இ ள். மதிபோன்ற நி றமணிகளையுடைய முகிற்றலை மாடத்திட்டபுகை த ழ்ந்துசென்று வானத்து மேகத்தையூடுருவி நீண்டு பகலைச்செய்கின்ற திரிடத்தே பரத்தலையு டத்தாய் ஜ்யோதிஷ்காதவிமானத்தைமுட்டி மரர் கற்பத் தயும்புக்கு அயர்வுயிர்த்ததென்க.

ற்பம் இருத்தற்குக்கற்பித்தவிடம். (கoஅ)

வேறு.

க. அரசனதருளினெ கன்மனையவனெய்தி
யுளைசெலல்வகையினெடுமலகமுமறிவுற
முரசதிரிமிழிசைமுதுநகரறைகென
விளைசெலவிளையரைவியவரின்விடவே. (கoகூ)

உ. விடு ணைவிசையொடுவெருவருதகையவர்
படுபணையவருறைபதியதுகுறுகி
ெ டுமெதிய டுறகிழுமவழ்ெ ரடியுயர்
டிந ரிடிமுரசறைபினமெனவே (0)

ங. மங்கலவணியினர்மலர்கதிர்மதியன
புங் வனறநெறிபொலிவொடுமெலிெ ன
வ ் திர்மணி கையலமருழலேவளர்
கொங் ணிகுழலவர்கோடணைபறை ாம். (கக௧)

வேறு.

ச வான்றருவலத்ததாகிவைய ம்பிணியிற்றீர்க
தேன்றருகிாவியாருங்கற்பினிற்றிரிதலின்றி
யூன்றுகவுழிதோறுமுலகினுண்மாந்தரெல்லா
மீ ர்றவர் யத்தராகியில்லறம்புணர்கநாளும் (க உ)

ரு. தவம்புரிந்தடக்கிே றற்குந்தத்து ர்த்தலைப்பட்டோம்பிப்
பவம்பரிெ மக்குமென்றுபணிந்தவரு ப்பவீமி
னவம்புரி ் துடம்புநீங் ாதருந்த முயனமினயாருஞ்
/சி வம்புரிநெறியைச்சேரச்செப்புமிப்பொருளுங்கேண்மி ் . ()

சா. அம்ம ரனிச்சத்தம்போதல்லியோடணியிஞெ ் து
விம்முறுநுசுப்புமை யவீற்றிரு ் தணங்குசேர்ந்த
வெம்முலைப்பரவையல்குன்மி டமணிக் லாபமே ப்த்தோட்
செம்மலர்த்திரு ரின்சாயற்றேமொழிதத் தயென்பாள். (ககச)

எ. மறற ட ் தநாய னவண் ச்சீதத்தனெனபா ர
ெ ாற்றவன்குலத்தின் வந்தான்கூறியபொருளிதாகு
முற்ற மு டயாாகிழுரிநூற்கலே ளெல் ா ்
ற்றவள்கண ் கொணல்யாழ ் கணே ் னிக்குநீரான் (ரு)

அ. தீ ் தொ டமகரவீணைத்தெள்விளியெடுப்பித்தேற்றிப்
பூங்தொடியரிவைதன்னிற்புலமிகுத்துடையநம்பிக்
கீந்திடுமிறை'பராதிழுவகைக்குலத்துளார் ் கும்
வேந்தடுகுருதிவேற் ண்விளங்கிழைதாதையெனமுன் (கசு)

. மண்ண மட ந்தையாகமார்புறமுயங்கிநின்ற
ண்ணலேயாதியாகவரு ் டி ாவாழ்த்தி
விண்ணகமுழ ் கினேய்ப்பவீதிதோறெரு ் கியெ ் குங்
க ளஞெளிர்கடிப்பிஞேச்சிக்கடிமுரசறைந்தகாலே

இவையொன்பதுமொருதொடர்.

க. உரைசெலல்வகை முற்கூறிச்சாற்றுமுறை ம; புகழுமாம். ண்நடு ் குஉ

லால் இமிழ்கின்ற ஓசையையு டையமுரசு. வியவர் - ஏவல்செய்வார்; வியங்கோள் போல. என்றது - முரச றவிப்பாளை.

உ. ந கயவர் - அவ்வியவர். பதியாகிய அதனை. அம் அசை.

௩. ம கலவணி வெள்ளணி. வ்வுயிர்க்குந் தண்ணளிசெய்தலின்மதியுவமை. ந க முத்து. மணியுந கயும். முலைவளர்கின்றதத்தை.

ச. நப்பினின் இன் - அசை.

ரு. தவத்திலேயிக்கு ஐம்புலனுமடக்கினோர்க்குந் தத்துவவுணர்வினோர் திர்ப்பட்டு எமக்கும் பிறப்பறுகவென்றுவணங்கி ஓம்பி அவருவப்பனவற் ற ஈமின். யா ருமுடம்பு அவமேபுரிந்து ரீங்காமல் அவ்வுடம்பால் நன்மைபுரிந்த வீட் ச் சேரும்படி அருந்தவத் த முயன்மின்.

சு. அனிச்சப்போதை அழகியமலர்களின் அல்லியோடே அணியின் நொந்து வரு து நுசுப்புநோம்படி வீற்றிருந்து வீற்றுத்தெய்வஞ்சேர்ந்த முலைமுதலியவற் ற யு டைய தேமொழி பெயர்.

எ. மற்று - வினைமாற்று. கலுழவேகன் குலத்தோடேபோந்தான். இசை நூலிற் கூறியகலைகள். யாழாலேகாமனையுமுருக்குநீரான்.

அ. தொடை நரம்பு. பேரியாழ் ம ரயாழ் சகோடயாழ், செங்கோட்டி யாழ் என்னும் நான்கினும் பத்தொன்பதுநரம்புகட்டின மகரயாழ் இவள்வாசிக்கின்ற தென்பதுதோன்ற மகரவீணையென்றார். 'ஒன்று மிருபது மொன்பது பத்துட னே நின்ற பதினாறும் பின்னேழுங் குன்றாத நால்வ க யாழுக்கு நன் ரம்பு சொன்முறையே மேல்வ கய நூலோர் விதி." மு றயே உக க கசு எ- என்க. விளி ஓ ச. எடுப்பி - மூப்பி. அரசர் அ தணர் வணி ரென்னு மூவ ை க்குலத்துளாரிலுமென்க; உருபுமயக் ம். இவள்தா ன் அரசகுலமாதலின் முற் கூறினர்.

கூ. தன்மார்பிலேயுற. எருக்கி தாக்கி. எங்கும் - எவ்விடத்தும்.

இ - ள். அங்ஙனமண்டபஞ்சமைத்தவளவிலே ஸ்ரீதத்தன் அவ்விடத்தரசனுக்கு அறிவித்து அவனருளோடே தன்மனையைச்சேர்ந்து உலகமுமறிவுறும்படி இந்நகரி லே உ ைாநடத்தலின்கூறுபாட்டோடே முரசை அ றவார்களாகவெனக்கூறித் தன்னிளயளை வியவரிடத்தேவிட; அவ்வியவருங் கணைபோலும் வி சயுடன் சென்று முரசறைவாருறைபதியதனைக்குறுகி முரச றமினெனக்கூற அது ேட்டு அவருங் குழலவளுடைய யாழ்வாசிகளை ய அ றவாமெனக்கூறி அணியி னராய்ப் புங்கவனறநெறிவளர்ச்சியோடேமிகு ; ஊழிதோறும் இவ்வையகம் ம ழ தருவளத்தையுடைத்தாய்ப் பிணியினின்றுநீங்குக; கிளவியாரும் நப்பினிற்றிரியாது நிலைபெறுக; மாந்தரெல்லாம் இருமுதுகுரவர் சொற்கேட்டு நாளும் இல்லற புணர்க வென உலகைவாழ்த்திப் பின் , கட்டியங்காரன்முதலாக நக ாயும்வாழ்த்தி நீங் கள் தானஞ்செய்மின்; தவஞ்செய்மின்; யான்செப்புகின்ற இக்காரியத்தையுங்கேண் மின்; தேமொழி ஒத்தையென்பாள்; அவள்தந்தையாகிய நாய்கன் ஸ்ரீதத்தனென் பான்; குலத்தின்வந்தானுதலால் அவன்கூறியகாரியமிதுவாகும்; அ தியாதெனின் கற்றவள் நீராள் விளங்கிழை அவள்தாதையாகிய கலுழவேகன் மூவகைக்குலத்து ளாரிலும் மகரயாழினது விளியையெடுப்பி மிகுத்து எல்லார்க்குந் தெளிவித்து அவ்வரிவையிற்காட்டில் அறிவுடை யநம்பிக்கு அவளைக்கொடுமென்றுகூறினனென்று

வீதிதோறுங் கடிப்பிணேச்சித் தாக்கி எங்கும் முழக்கினேய்ப்ப முரச றந்தபொழு திலே யென்க. (கஎ)

வணக்கருந்தானைமன்னர்மத்தகம்பிளந்துவாய்த்த
நிணக்கொழுங்குருதிவாட்கைநிலம்புடைபெயர்க்குமாற்ற
லணைப்பருங்களிகொள்வேழத்தத்தினபுரத்துவேந்தன்
ணைக்கவினழித்தவுண்கட்கன்னியைக்கருதிவந்தான்.

நிணத்தையுடையகுருதி.

இ - ள். மன்னருடைய வேழத்தினது மத்தகத்தைப்பிளந்து தப்பாத வாளையுடைய கையினையும், மெய்வலியினையுமுடைய அத்தினபுரத்தினரசன் கன்னியைக் கொள்ளக்கருதி வந்தானென்க. (ககஅ)

சிதைப்பருஞ்சீற்றத்துப்பிற்செய்கழனரலவீக்கி
மதக்களிறடர்த்துக்குன்றமணிவட்டினுருட்டுமாற்றற்
கதக்களியொளிறுவைவேற்காம்பிலிக்காவன்மன்னன்
பதைப்பரும்பருமயானைப்பாலமாகுமரன்வந்தான்

கதக்களியாற் பகைக்கஞ்சிப் பதைத்தோடுதலரியயானை. பாலமாமா ஈண்டு வியங்கோளன்றி இசை நிறைத்தது.

இ - ள். பகைவராற் சிதைத்தற்கரியதுப்பாலே வீரக்கழலைக்கட்டிக் களிற்றை யடர்த்துக்குன்றைவட்டுப்போலுருட்டுமெய்வலியினையும், வேலினையும் யானையினையுமுடைய காம்பிலி நாட்டுக்கு மன்னனாகிய பாலகுமரன்வந்தானென்க. (கக)

இலைபொரவெழுதியன்னவெரிமணிக்கடக முன்கைச்
சிலைபொரத்திரண்டதிண்டோட்சில்லரிச்சிலம்பினார்த
முலைபொரவுடைந்தகண்டார்மொய்ம்மதுத்துளிப்பவந்தான்
மலைபொரவரியமார்பின்வாரணவாசிமன்னன்.

இ - ள். இட்ட இலைத்தொழில் திருந்த நெருங்க எழுதினாற் போன்ற முன் கையினையும், தோளினையும், மலையொத்தற்கரிய மார்பினையுமுடைய மன்னன் முலை பொருதலாலலர்ந்த தாரின்மதுத்துளிப்பவந்தானென்க. (கஉ0)

கதிர்முடிமன்னர்சூழ்ந்துகைதொழுதிறைஞ்சிமாலைத்
திருமுடிவயிரவில்லாற்சேவடிதிளைப்பவேத்தி
யருமுடியணிந்தகொற்றத்தவந்தியன்முரசமார்ப்ப
வொருபிடிநுசுப்பினாளையுள்ளுபு வந்துவிட்டான்.

ஏத்தி - ஏத்த.

இ - ள். மன்னர் சூழ்ந்து கையாற்றொழுது தமதுமுடியின் வயிரத்தினதொளியாலே அவன்சேவடி ஒளிஇடையறுதிருக்கும்படி இறைஞ்சியேத்த, முடியணிந்த அவந்தியன் ஆர்ப்ப ஒருபிடியினடங்கு நுசுப்பினாளைக் கொள்ளக்கருதி வந்து விட்டானென்க. (கஉக)

வெள்ளணியணிந்தநான்றேவேந்தர்தம்முடியிற்கொண்ட
கள்ளாணிமாலைமோந்துகனை மூலிலங்குநோன்றாட்

புள்ளணிகொடியினுனிற்போர்பலதொலைத்தவாற்ற
லுள்ளிலையணிந்தவேலையோத்தியிறையும் வந்தான்.

வெள்ளணி பிறந்த நாளிலொப்பனை. அள்ளுதல் செறிதல்.

இ - ள். ஒப்பனையையணிந்தவன்றே மாலையைமோதுங் கழலிலங்கு காலினையுங் கருடக்கொடியோனைப்போலப் பல போரைத்தொலைத்த ஆற்றலையும் வேலினையுமுடைய அயோத்தியர்க்கிறையும் வந்தானென்க. (கஉஉ)

நீணிதிதணிநீருநிலமிசையவரெல்லாம்
வீணையிற்பொருதுவெல்பான்விரைவினர்துவன்றிமூதூர்க்
கோணமுமறுகுமெல்லாங்குச்செனநிறைத்தம்மாந்தர்
மாண்மதுநசையின்மொய்த்தமதுகரவீட்டமொத்தார்.

இ - ள். கடிமுரசறைந்தகாலையிலே வணிகரீருக நிலமிசையவர்களாகியவிவர்களும் ஒழிந்த அரசரும் அந்தணருமெல்லாரும் வீணையிற் பொருதுவெல்ல வேண்டி விரைவினராய் நெருங்கி மூதூரிற் குறுந்தெருவிலும் நெடுந்தெருவிலும்பாவாற்றியென நிறைத்தலாலே, அம்மாந்தர் மதுநசையான் மொய்த்த தேனீயின் திரட்சியையொத்தாரென்க.

மதுவாரம்வருந்தத் தேனை ஒருவன் கொண்டுபோமாறுபோல் இவர்வருந்தச் சீவகன் கொண்டுபோதல் கருதிற்று. (கஉங)

உருக்கமைந்தெரியுஞ்செம்பொனேரைவில்லலமாத்
திருக்குழன்மடந்தைசெல்லத்திருநிலந்திருத்திப்பின்னர்
விரைத்தகுநானநீரால்வெண்ணிறப்பொடியைமாற்றிப்
பரப்பினர்படுவண்டார்ப்பப்பன்மலர்பக்கமெல்லாம். (கஉச)

உ. விலைவரம்பறிதலில்லாவெண்டுகிலடுத்துவீதி
யலர்தலையணிச்சத்தம்போதைம்முழவகலமாப்
பலபடப்பரப்பிப்பாவைமெல்லடிப்பரிவுதீர
நிலவரைத்தன்னறைநிதியினல்வறுமைசெய்தான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். மடந்தைசெல்லும்படி வீதியிற் றிருநிலத்தை ஒட்டமைந்தெரியும் பொன்னாலே ஓரைந்து விற்கிடையகலமாக எங்குந்திருத்திப் பின்பு நாற்றத்திற்குத் தக்க புழுகாலும் பணிநீராலும் எழுந்தபொடியைமாற்றிப்பக்கமெல்லாம் வண்டார்க்கும்படி பலமலரைப்பரப்பினர்; அங்ஙனம்பரப்பிப் பாவையதடியிற் பரிவுதீரும்படி அப்பொன்னிலத்தே வெண்டுகிலைப் பலபடவடுத்து அதன்மேலே அனிச்சப்பூவை ஐம்முழவகலமாகப் பரப்புதலாலே, நிலத்தெல்லையிற் றன்னையொப்பாரை நிதியாலே மிடியராக்கினனென்க.

அடுத்து சேர்த்து. (கஉரு)

மண்டலநிறைந்தமாசின்மதிப்புடையியாழ்ம்போன்றோர்
குண்டலமிலங்கநின்மொகொடியினைக்குறுகித்தோழி

விண்டலர்கோதைவிம்மும்விரைக்குழற்ருழுதுநீவிப்
பண்டியல்மணங்கள்ளெல்லாம்பரிவறப்பணிந்துசொன்ஞள்

இ - ள். வட்டநிறைந்த மறுவில்லாத மதியின்பக்கத்துநின்ற வியாழம்போன்று முகத்தருகே ஒருகுண்டலமிலங்கும்படிநின்ற கொடியினை வீணுபதி தொழுதுகுறுகி விரைக்குழலைக்கோதி அவட்குநாணுல் வரும்பரிவறப் பண்டு உலகிலியலு மணங்களை யெல்லாந் தாழ்ந்துகூறினுளென்க.

விரைக்குழல் - விகாரம். (௧௨௬)

எரிமணிநெற்றிவேய்ந்தவிளம்பிறையிதுகொல்லென்னப்
புரிமணிசுமந்தபொற்பூண்பொறுக்கலாநுசுப்பிற்பாவாய்
திருமணிவீணைக்குன்றத்திழிந்ததீம்பாலைநீத்தத்
தருமுடியரசராழ்வரம்மனைபறிவலென்ருள்.

புரி - முத்துவடம். பாலையாவன செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை அரும்பாலை, கொடிப்பாலை, மேற்செம்பாலை, விளரிப்பாலை எனவேழும். அம்மனை தாய்; * "அன்னை யென்னை யென்றலு முளவே தொன்னெறி முறைமை சொல்லி னுமெழுத்தினுந் தோன்ரு மரபின வென்மஞர் புலவர்.' இதுவிதி.

இ - ள். வணுபதி இது மணியை இரண்டுதலையினுமழுத்தியதோர் பிறையோ வென்ன முத்துவடங்கள் இரண்டுதலையினு மணியைச்சுமந்த பூணைப்பொறுக்கலா நுசுப்பிற்பாவாய் அம்மனுய், நினது மகரயாழாகிய மலையினின்றுங் குதித்த பாலை யென்கின்ற பண்ணுகிய நீர்ப்பெருக்கத்திலே அரசராழுந்துவர் அதனை யானறிவே னென்ருளென்க.

இதனுல் வருவதுகூறினுள். (௧௨௭)

மண்ணிடமலியவெங்குமாந்தரும்வந்துதொக்கா
ரொண்ணிறவுரோணியூர்ந்தவொளிமதியொண்பொனுட்சித்
தெண்ணிறவிசும்பினிற்றதெளிமதிமுகத்துநங்கை
ண்ணியவீணைவாட்போர்க் லரமின்றுகாண்டுமென்றே (௧௨௮)

உ. பசுங்கதிர்க்கடவுள்யோகம்பழிப்பறநுனித்துவல்லான்
விசும்பிவர்கடவுளொப்பான்விருச்சிகனறிந்துகூற
வசும்புதேனலங்கலேம்பாலரிவையோடாய்ந்துநாய்கன்
விசும்புபோன்மாந்தராரவிழுநிதிசிதறினனே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

ஈண்டி பாடமாயிற் றம்மிற் றிரண்டென்க. கண்ணிய உலகமதித்த. விருச்சிகன் கணி; காரணப்பெயர். அசும்புதேன் - இடையருதொழுகுந்தேன்.

இ - ள். சந்திராபரணமென்னுநூலிற் கூர்த்துவல்லான் பிருகஸ்பதியையொப் பானுகியவிருச்சிகன்முன் அறிந்து, மாந்தரும் வந்து மண்ணகநிறைய எங்குந்தொக்கா ராதலின், ஒரோகிணியூர்ந்த மதியையுடையவியாழக்கிழமையிலே நங்கையது வீணை

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், ௩௦ .

யாகிய வாட்போரான்மாறுபாட்டைக் காண்பேமென்று ஸ்ரீதத்த க்குக்கூ ற; அவ னு பதுமையுடனே இதுநடத்துமுறைமை ய ஆராய்ந்து விழுக்கியை மாந்தரா ரும்படி மழைபோலச்சிதறினுனென்க (கஉக)

வாசநெய் வண்டுமூசமாந்தளிர் விரல்கள்சேப்பப்
பூசிவெள்ளிலோத்திரத்தின்பூம்பொருக் ளைத்தசாந்தில்
காசறுகுவளைக்காமர விதழ்பயிலமட்டித்
தாசறத்திமிர்ந்துமாதராணிநலந்திகழ்வித்தாரே.

இ-ள். மாதர் மெய்யிலே வண்டுமூச விரல்சிவப்ப நெய்யைப்பூசி வெள்ளி லோத்திரத்தினது பூவுலர்தலையரைத்தகுழம்பாலேகுற்றமறத்திமிர்ந்து நலத்தைவிளக் கினரென்க.

குவளையினது வெள்ளிதழின் தடிப்பதெனப்பூசித்திமிர்ந்தென்க. (கஉ௩)

கங்கையின்களிற்றினுச்சிக் கிர்மணி குடத்திற்றந்த
மங் லவாசநன்னீர்மணிநிறங்கழீஇயதொப்ப
நங்கையைநயப்பவெல்லாம்விரைபொடுதுவருஞ்சேர்த்தி
யங் ரவல்குலாளையாட்டினரரம்பையன்னர்.

இ ள். அரம்பையன்னர் மணியையொப்பமிட்டதன்மையொப்ப, நங்கையை நயக்கப்படுவனவாகிய ஓமாலிகைகளெல்லாவற்றையும் விரையையுந் துவரையுஞ் சேர்த்திப் பின்பு, அவளைக் களிற்றினுச்சியிலே குடத்தாற்றந்த மங்கலமாகிய கங் க யினீராலேயாட்டினரென்க.

ஓமாலிகைகளாவன - "இலவங்கம்பச்சிலைகச்சோலமிருவேரிமலையிருவேரிவகு ளப்பூச்சுரபுன்னைப்பூ ஏலந்தக்கோலமதர்வரிசிசோதிக்காய்நாகணமஞ்சட்டிநறும்பிசின் குக்குலுமாஞ்சில் கண்டில்வெண்ணெய்திம்பூ ன்றரிவேரடவிக்கச்சோலமரத்தைதசர ளம்புழுகுசட்ட கோட்ட மாரியக்கோட்டந்தகரமதிமதுரமுத்தக்காசுவாய்ந்தவிலாமி ச்சஞ்சயிலேகநா ப்பூச்சண்பகமொட டென்றுமுழுதுணர்ந்தோரோதியமுப்பத்திரண் டேவிதிவகையோமாலிகை.' நயப்ப பெயர். "சந்தனமகிலொடு கருப்பூரங் கத் தூரி - கு கும மென்றிவை யைந்தும் விரையே," "நாற்பான் மரமா நாவ றிரிபலை- வன்கருங் காலி பத்துத் துவரே.' எனவிவை. (கஉ௪)

வெள்ளணிமழையின்மின்போல்வெண்டுகிற்கலாபம்வீக்கிக்
கண்ணிறமுலையுந்தோளுஞ்சந்தனத்தேய்வைகோட்டித்
தெண்ணிறச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிணிபாதஞ்சேர்த்திப்
பண்ணிறச்சுரும்புசூழும்பனிமுல்லைச்சூட்டும்வேய்ந்தார்.

இ ள். வெண்மேகத்தினுட்கிடந்த மின்னுப்போற்றுகிலுக்குள்ளே கலாபத் தைவீக்கி, கண்ணையுநிறத்தையுமுடைய முலையினும் தோளினுஞ் சந்தனக்குழம்பைப் பூசி, சிலம்பையு கிண்கிணியையும் பாதத்தேசேர்த்தி, பண்ணையுநிறத்தையுமுடைய சுரும்புசூழுமுல்லைச்சூட்டைக் கற்பிற்குத் தலையிலே சூட்டினரென்க. (கஉ௫)

எரிமணிச்சுண்ணமின்னுமிருஞ்சிலைமுத்தஞ்சேர்த்தித்
திருமணிமுலையினெற்றிச்சிறுபுறஞ்செறியத்தீட்டிப்

புரிமணியாகத்தைதாவிரனுதிகொண்டுபூசி
விரிமணிவியப்பமேனியொளிவிட்டுவிளங்கிற்றன்றே.

புரி வடம். பூசி - பூச.

இ ள். அவர் வானவிற்போலுமுத்துவடத்தை முலேத்தலேயிலே சேர்த்தி, ணிச்சுண்ணத் த முதுகிலேசெறியத்தீட்டி அதனை ஆகத்தே விரனுதியைக்கொண்டு ஐதாகப்பூச மேனிதான் மணிவியக்கு படி விள கிற்றென்க. (௧௬௫)

அருங் யம்விசும்பிற்பார்க்குமணிச்சிறுசிரலேயஞ்சி
யிருங் யர் துற துதிங்களிடங்கொ ாண்டுகிடந்தநீல
ெ ருங்கியமணிவிற் ாப்பநீண்டுலாப்பிறழ்வசெங்கேழ்
கருங் ய ல்லகண்ணேயெனக் ரிபோக்கினரே.

இ ள். நீண்டுலாய்ப்பிறழ்கின்றவிவை ஆழ்ந்தகயத்தை விசும்பிலேநின்று பார்த்துத் தன்னேயெடுக்குஞ் சிச்சிலிக்கஞ்சி அதனைத்துறந்து நீலமணியாகிய நெருங்கிய விற்காப்பத் தி களை இட கொண்டுகிடந்த கயலல்ல கண்ணேயென்று பிறர்கருதும் படி ம யயெழுதினரென்க.

சான்றுபோலவுந்தோன்ற. கிடந்தென்று பாடம். (௧௬௪)

பொருந் துவொற்றூண் ஞ ாகிற்பொலிந்துநூற்புலவர்செந்நா
ருந்தியும்புகழ்தல ாமரகதமணிசெய்கூடத்
திருந் தினையார் ாே ாலமிந்திரனிருமித்தாற்போற்
றிருந்தச்செய்ததற்பின கைதிருவிற்கோர்திக லமொத்த ள்.

இ ள். தூணென்காற்பொலிந்து நூற்புலவர்புகழ்தலாகாத மணியாற்செய்த ஒப்பித்தற்குப் பொருந்து கூடத்தே ஒப்பிக்குமகளிரிருந்து கோலத்தை இந்திரன் நிருமித்தாற்போற்செய்தபின் ந க திருமகட்கிட்டதோர் திலகத்தையொத்தாளென்க ()

மண் ணைமுழவம்விம்மவரிவளைதுவைப்பவள்வார்க்
ண் ணேந்திடியின்வெம்பிக்கடலெனமுரசமார்ப்ப
விண் ணி துருகுநீர்மைவெள்வளைத்தோளிபோந்தாள்
பண்கனிந்துருகுந ்யாழ்ப்படைபொருதுடைக்கலுற்றே.

மண் மார்ச்சனை. ப முற்றுப்பெறுதலிற் கே டோர் நெஞ்சுருகுதற்குக் காரண ான யாழ்

இ ள். தேவர் நெஞ்சுநெகிழ்ந்துருகுந் தன்மையையுடைய வளைத்தோளி ாழையு டைய மூன்றுவருணத்துப்படையையுங் கெடுத்தலுற்று முழவுவிம்ம வளையொலிப்ப வள்வார்முரசங் கண்ணெலித்து இடியின்வெம்பிக் கடலெனவார்ப்பப் போந்தாளென்க. (௧௬௬)

பரந்தொளியுமிழும்பைம்பொற்கண்ணடிபதாகை தோட்டி
விரிந்திருண்மேயுஞ்செம்பொன்விளக்குவெண்முரசுகும்பஞ்
சுரந்தவெண்மதியைச்சூனறு திர்கொ ாண்டுதொகுத்தபோலும்
பொருந்துபொற் திர்பெய்கற்றைபுனை யல்போ , வன்றே.

கண்ணாடி வி ரா . ஒளிபரந்து இருளைக்கெடுக்கும்விள கு. அமுதைச்சுரந்த மதி யச்சூன்று கிரண கனைவா. கிக்கொண்டு சேர்த்தபோலுங் கற் ற பொற் ரம் பாற் திரைப்பெய்கின்ற ற் ற. புணர்கயல் இரட் ட யல்.

இ ள். ண்ணாடிமுதலிய அட் மங்கலங்களாகிய இ வ முன்னேபோ த னவெ க. (௬௭)

> வென்றவன லம்பூட்டவி ங்கொளிமணிசெய்செப்பி
> னின்றெரிபசும்பொன்மாலைபோந்தது நெறியிற்பின்ன
> ரொ றியமணிசெய்நல்யாழ்போந்தனவுருவமாலை
> தி றுதேனிசை பாடத்திருநகர்சு ரவன்றே

இன்று உள்ளடக்கி. யாழினதுருவை மாலை மறைத்துக்கிடத்தலின் அம்மா லையிற் றேன்பாட. தேன் மாலை யத்தின்றென்று மிகுதியாற்கூறுவாருமுளர்.

இ ள். உலகுநடக்குநெறியாலே வென்றவனகலத்தேபூட்டுதற்குச்செப்பிலே பொன்மாலைபோந்தது அதன்பின்னே பாட விளங்க யாழ்போந்தனவென்க.

தின்றுதேன்றி சகள்பாடவென்றும் பாடம். (௧௬௮)

வே று.

> ஆரந்துயல்வரவந்துகில்சோர்தர
> வீரம்படக்கையைமெய்வழிவீசித்
> தேரைநடப்பனபோற்குறள்சிந்தனு
> டோருநடந்தனவொண்டொடிமு ே ர.

இ ள். குறள் சிந்துடனே ஆரம சயத் துகில்நெகிழாநிற்க வீரமுண்டாக விலாப்பு டக்குள்ளே க யவீசித் தே ரகள் நடக்கும வபோல ஒண்டொடி மு ே நடந்தனவென் . (௧௬௯)

> வட்டச்சூறையர ார்முலை ச்சினர்
> பட்டுவீக்கியவல்குலர் பல்கணை
> விட்டதூணியர்வில்லினர்வாளின
> ரொட்டியாயிரத்தோரெண்மர்மு ரனினர்.

இ ள். வட்டமானபனிச் சயர் வாராற்கட்டினகச்சி ர் சேலைகட்டினவல் குலர் தூணியர் வில்லினர் வாளினராய் வஞ்சி ங்கூறி ஆயிரத்தெண்மர் முற்படச் சென்றாரென்க. (௭0)

> வம்புவீ கிவருமுலையுட்கரந்
> தம்பினெய்யவராணுடைத்தானையர்
> பைம்பொற்கேடகம்வாளொடுபற்றுபு
> செம்பொற்பாவையைச்சேவித்துமு ரனினர்.

இ ள். ஒடுங் ால் அம்பினுங்கடியவர் வருமுலையுட்கரந்து கச்சவீக்கி ருணு டையாக வுடுத்ததானையராய்க் கே கத்தையும் வாளையும்பிடித்துப் பாவையைச்சே வித்து முற்படச்சென்றாரென்க.

இங்ஙனஞ்சேவித்தல் மகளிர்க்கியல்பு. (௧௭)

க. ஆணையாணையகலுமினீரென
வேணுக்கோலின்மிடைந்தவரொற்றலி
னாணையின்றெமதேயென்றணிநகர்
காணுங்காதலிற்கண்ணெருக்குற்றவே. (கசஉ)

உ. கண்ணினோடுபிறந்ததுகாரிகை
வண்ணங்காண்டற்கன்றோவென்றுவைதவர்
விண்ணுமண்ணும்விருந்துசெய்தாலொப்ப
வெண்ணினெண்ணிடமின்றிநெருங்கினார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ-ள். காவற்குரியவர்கள் மிடைந்தவரை முற்படவைது அவர் நீங்காமையின் ஆணையே அகலுமினெனக்கூறி ஒற்றுதலால் அவர் விண்ணில்விச்சாதரரும் மண்ணி லுள்ளாரும் எள்ளிடவிடமின்றி நெருங்கினார்; காரிகைவண்ணங்காண்டற்கன்றோ, ஆதலான் விசாரித்துப்பார்க்கில் யாமுங் கண்ணினோடு பிறந்தது வண்ணங்காண்டற் காயிருக்குமெனக்கூறிப், பின்னும் எங்கட்கு நீர் விருந்துசெய்தாற்போல இன்று நம்முடைய ஆணையே ஆணையாகக்கொண்மினெனவுங் கூறி நகரிலுள்ளார் காதலாற் காணுங் கண்கள் நெருக்குற்றவெனக.

வேணுக்கோல் - மூங்கிற்பிளிச்சு. சிலசொல்வருவிக்க. (கசங)

வேறு.

க. இனஞ்சேராவாகியிளையாருயிரின்மேலெழுந்தணங்கொள்வான்
புனஞ்சேர்கொடிமுல்லைபூம்பவளத்துள்புகுப்பூத்தபோலும்
வனஞ்சேர்துவர்ச்செவ்வாய்வாளெயிறுங்கண்மலரும்வனையலாகாக்
கனஞ்சேர்கதிர்முலையுங்கண்டார்விண்விட்டுலகங்காணார்போலும். (சச)

உ. மீன்சேர்குழாமனையமேகலையும்வெம்முலையுங்கூற்றங்கூற்ற
மூன்சேருயிருய்யக்கொண்டோடிப்போமின் றுறைத்தேமென்று
தான்சேர் மழ்கோதைகாரொடர்ந்துதை விடாதரற்றுகின்ற
தேன்சேர்திருவடிமேற்கிண்கிணிபொன்னுவதற்கேதக்கவென்பார். ()

ந. கல்வாய்ப்பெயப்பட்டமாலைக்கருங்குழல்கள் விட்டார்நைய
வுள்வாய்ப்பெயப்பட்டவொள்மதுச்செப்போரிணைமெல்லாகமீன்ற
புள்வாய்மணிமழலைப்பொற்சிலம்பினிக்கொடியையீன்றாள்போலுங்
கொள்வாணுலகுக்கோர்கூற்றீன்றுளம்மவோகொடியவாறே. (கசரு)

வேறு.

ச. செய்யதாமரைமேற்றிருவேகொலோ
வெய்யநோக்கின்விச்சாதரியேகொலோ
மையில்வானவர்தம்மகளேகொலென்
றையுற்றலர்தார்மன்னர்கூறினார்.

இவை நான்குமொருதொடர்.

௧. முல்லை இளையாருயிரிடத்தறிவைக்கொள்ள வேண்டித் தம்மினத்தைச்சேராவாய்ப் பவளத்துள்ளே புக்குப் பூத்தபோலுஞ் செவ்வா யயும் எயிற்றையுங் கண்மலரையும் பண்ணமுடியாதமுலையையுங் காணுதவர்கள் போலேயிருந்தது முன்பு வீட்டுலகத் தக் [illegible]ண்டவர்களென்பாரும். இவையிற்றைக்கண்டவர்கள் பின்னை இவையே காண்பார்களென்று கூறினரென்றுமாம். செவ்வாய் பெயர்மாத்திரை.

௨. முலையும உம்மை - சிறப்பு. கூற்றங்கூற்றம்-வினைவு. ஊன்சேருயிர் மானிடயாக்கை. பூவென்று தேனினஞ்சேருமடி. ஆகவதற்கே ஏகாரம் எதிர்மறை.

கோதைபோல் வாளிடத்தே கட்டுப்பட்டு, முலையும் கூற்றங்கூற்ற · · நமதுயிர் ஊன்சேருயிராதலின் அதனைப் பிழைக்கக் கொண்டே ாடிப்போங்கள் ; எம்மேற்றுழ்வறவுறைந்தேமென்று மாறுதரற்றுகின்ற திருவடிமேற் கிண்கிணியுமல்குலின்மேகலையும் பொன்னுவதற்கோ தக்க · இவளிடத்தே தங்குதற்குத் தக்கனவல்லவோவென்பாரும்.

௩. மாலைக்கருங்குழலும் பாடம். பன்மை - ஐம்பாற்பகுதி. விருப்பமாகிய மதுவைநெஞ்சு ளிலே பெயப்பட்டசெப்பாவது முலை ; மதுப்பெய்தசெப்புமாம். மணியாகியநாவால் அன்னத்தின்வாய்போல மழலைவார்த்தைகூறுஞ்சிலம்பு. கொள்வான் உயி ரக்கொள்ளுதற்கு.

கேட்பீராக ஆகமின்றசெப்பினையையுங் கள்வாய்மாலை வேயப்பட்டகுழலினையுங் கண்டார்வருந்தும்படி இக்கொடியை யீன்றவள்போலேயிருந்தது முன்பு உலகத்திற்குக் கூற்றுவனையீன்றவள்; ஓ ஒருத்தி கொடியபடி என்னென்பாருமென்க. பெண்ணுமாணுமிவ்வாறுபெறுதலின் ஓவென்றார்.

௪. சொல் - ஐயம். ஓ ாரம் - அசை. வெய்ய கொடிய.

இ ள். மன்னர் என்பாரும் என்பாரும் என்பாருமாய்ப் பின்னுந் திருவோ விச்சாதரியோ மகளோவென்றையுற்றுக்கூறினரென்க. (௧௫௭)

வீணைவென் றிவள்வெம்முலைப்பூந்தட
மாணைதோய்வ தல்லாற்பிறன்வெல்லுமேற்
கோணைப்போருட்குளிக்குவமன்றெனின்
மாணநற்றவஞ்செய்குவமென்மரும்.

இ - ள். இவள் முலைத்தடத்தை யாழைவென்று தோய்தலன்றி ஒருவன் வலிதிற்கொள்ளக்கருதின் ஆணையே போர்க்குளிக்குவம்; இவடான்வெல்லின் இவளைப் பெறுதற்கு நல்வினையுண்டாம்படி தவஞ்செய்குவமென்பாருமென்க.

ஆணை வஞ்சினம். (௧௫௮)

துவிகச்செப்பெனக்கொம்மைகருமுலை
நவியுமெம்மையென்பார்நல்லகண்களால்
வலியவாங்கியெய்தாளெம்மைவாழ்கவே
மெலியவாவிவிடுக்குமற்றென்மரும்.

மெலிய - விகாரம்.

இ-ள். மூலைஎம்மைவருத்தும்; இனி வாழ்கலேமெ-ன்பாரும்; நிரம்பவலித்துக் கண்ணாகிய அம்பாலேஎம்மைஎய்தாள், அதனாற்றேய்ந்தஆவிபோமெ-ன்பாருமென்க. ()

ஊட்டியன்னவுருக்கரா டரடி
நீட்டிமென்மலர்மேல்வந்துநி-னலங்
காட்டியெம்மைக்கொ-ன்றாயெனக்கைதொழு
தோட்டைநெஞ்சினராயுழ-ல்வார்களும்.

இ-ள். இயல்பானசிவப்பால் அரக்கூட்டியன்ன நிறத்தோடுபொருந்திய அடி நீட்டப்பொறாததனை நீட்டி வந்து நலத்தைக்காட்டி வருத்தினாயென்றுகூறித் தொழுது அ-றபோயநெஞ்சினராய் வருந்துவார்களுமென்க. (௫0)

வேறு.

திங்-ண்மதிமுகத்தசேலும்பவளமுஞ்சிலையுமுத்துங்
கொ-குண்குழலாண்மெல்லாகத்தகோங்கரும்புங்கொழிப்பில்பொன்னு
ம-ை குழியாவரக்கிந்தசெந்தளிர்நெய்தோய்த்தபோலு
ம- கமலரடியுந்தாமரையேயாமறியேமண-கேயென்பார்.

பிறை யயுடையதொருமதி இல்பொருளுவ ம- திங்கள்மதித்த முகமுமாம். மு-த்த ஆகத்தவென்னும் பெயர்கள் அவ்வுறுப்புக்களையுணர்த்தும்.

இ-ள். குழலாளது மு-த்திடத்தனவாகியகண்ணும் புருவமும் வாயும் எயிறும் சேல்முதலியவற்றையொக்கும்; ஆகத்திடத்தனவாகியமுலையுஞ் சுணங்கும், அரும்-பயும் ஒட்டறறபொன்னையுமொக்கும்; அகங்-க குழியாவாய்த் தளிர் நெய்தோய்த்தவற்றையொக்கும்; ம- யடியுந் தாம-ராமலரையொக்கும்; இ-வ வருத்தும்வருத்தமொ-றுமே இத்தன்மைத்தென்று யாம்அறியாதிருக்கின்றேமென்பாருமென்க.

இவற்றில் ம- ருத்துகின்றது இதுவென்று யாமறியேமென்றுமாம். அணங்-கே யென்னுமே-ாரம் தேற்றம். (௫க)

பொ-மகரம்வாய்போழ்ந்தமுத்தநூற்றே-ாயாப்பிற்பொலிந்தவாறு
மின்மகரங்கூத்தாடிவில்லிட்டிருங்குழைகீழ்வி-ாங்குமாறு
மன்மகரவெல்கொடியான்மால்கொள்ளக்-ால்கொ-ாடமுலையினாளை
யென்னரம்பையென்னுவாறென்பாரிமைக்குங்கணிவையோவென்பார்.

மகரம் தன்வாயங்காத்தலிற் றோன்றியமுத்து. மகரம் அசைதலால் ஒளி-ய சிவிளங்குகிறபடியும். மன் பெரு-ம.

இ-ள். முலையினாளை அர-பையென்றபடி மாறுபட்டு இம்முத்துவடம் தோட்க-டிற்பொலிந்தவாறும், இக்குழை காதிலிலங்குமாறு மென்னென்பாரும் கண்ணி-மக்கு மென்பார்க்கு இம்மானிடமகளிர்கண்களோ இக்கண் ணென்பாருமென்க.

ஓ-ாரம் எதிர்மறை. இப்பூண்கள் கந்தருவர்செய்தனவாகலின், இவள் தெய்வ

மன்றென்று தெளிவித்தவென்றும், ஏனை மயாநிற்கவும் மாணிடரில் விசேடமுண்டென்றுங் கூறினர். இது * வண்டே யிழையே வள்ளி பூவே" என்னுஞ்சூத்திரவிதி.

சோர்வயிரநீளருவிக்குன்றிவர்ந்தசெஞ்சுடர்போற்றொலேமன்னர்
நீர்வயிரமண்மருப்பினிலக்கரிற்றின்மேனிரைத்தார்பொங்கத்
தோர்வயிரந்தோன்றத்தொழுவாரழுதுவைவார்தொடோர்கோடி
பார்வயிரம்விற்குமடநோக்கியார்கொலோபெறுவாரென்பார்.

கோட்பாட்டையுடையவயிரம். நீள்வயிரம் ஆகுபெயராற் கொள்க. நிரைத்தார் வாகைத்தார், யாழ்வென்று சூடுதலின். பொங்க - மிகுத்துக்காட்ட. தோள்வயிரந்தோன்ற தோள்வலி உலகெங்கும்பரக்க. இவனைப்பெறவே எல்லாவாற்றானுந் தோள்வலியுண்டாமென்றார். அது †"திருமகளிவனைச்சேர்ந்தான்' என்னுங் கவியானுமுணர்க. தொழுவார்க்கிவர்ந்த செஞ்சுடரென்க. அழுதுவைவாரென்றது அவலம். ‡"இளிவே யிழவே' என்னுஞ்சூத்திரத்தில், அசைவாவது பண்புடையதன் மகெட்டு வேறொருவாறாய் வருந்துதலாதலின், இவருமத்தன்மையெய்தி அவலமுற்றாரென்க. இது தம் அசைவிற் றோன்றிய அவலம். கோடி அநேகர். வாள் தனது செற்றத் தக்கைவிடுதற்குக் காரணமானநோக்கு. ஒருவனென்று துணியலாகாமையிற் பன்மையாற்கூறினர்.

இ-ள். மன்னர் குன்றிலே தொழுவார்க்கிவர்ந்தசுடர்போலே இருந்து அழுதுவைவாராய்த் தொக்கு ஓர்கோடியாயிருந்தவர்களிலிம்மடநோக்கியைத் தார்பொங்கத் தோள்வயிரந்தோன்றப் பெறவிருக்கின்ற நல்வினையுடையார் யாரென்பாருமென்க. ()

பைம்பொனிமிர்கொடிபாவை வனப்பெனனுந்தளிரீன்று
செம்பொன்மலர்ந்திளையார்கண்ணென்னுஞ்சீர்மணிவண்டுழலச்சிலம்பொலிக்க
நம்பொற்சிலம்பரற்றவன்னம்போல்மெல்லவேயொதுங்கியம்பூஞ்
செம்பொற்புரிசையடைந்தாள்செந்தாமரைமேற்றிருவொப்பாள்.

வனப்பென்னுந்தளிரையீன்று பொன்னைப்பூத்துக் கண்ணென்னும் வண்டுழலும்படி பொன்னாய்வளர்ந்ததோர் கொடியென்றொருபெயர். ஒடு எண்ணொடு.

இ-ள். அலர்தார்மன்னர் அங்ஙனங்கூறிப் பின்பு, அவரும் ஒழிந்தோரும் என்மரும் உழல்வார்களும் என்பாருமாகாநிற்ப; கொடியையும் பாவையையுந் திருவையுமொப்பாள் சிலம்பரற்ற அன்னம்போல நடந்துசென்று புரிசையைச் சேர்ந்தாளென்க. (கருச)

பட்டியன்றகன்டத்திரைவளைத்துப்பன்மலர்மென்மாலைநாற்றி
விட்டகலாச்சாந்திலமெழுகிமென்மலர்கள்சிதறித்தூமம்
மிட்டிளையரேத்தவிமையார்மடமகள்போலிருந்துநல்யாழ்
தொட்டெழீஇப்பண்ணெறிந்தார்கின்னரருமெய்ம்மறந்துசோர்ந்தாரன்றே

நாற்றம் விட்டகலாத. தூமம் - ஆகுபெயர்.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், ௪.

† காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், உ௫உ.

‡ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல், ௫.

இ-ள். பல்வண்ணத்திரையைவளைத்து நாற்றி மெழுகிச்சிதறி அகிலைப்புகைத்து இளையரேத்தாநிற்க; இமையார் மடமகள்போலேஇருந்து யாழையெடுத்துப்பண்ணை யெழுப்பி நரம்பைத்தெறித்தாள்; அப்பொழுது கின்னரருஞ்சோர்ந்தாரென்க.

யாழ்மண்டபத்தேயிருந்து ஏவைப்பரிசாரமாகப் பாடுகின்றமை கூறுகின்றார். கண்டத்திரை கண்டமாகியதிரை. (௧௫௫)

வேறு.

புல்லாரஞ்சித்தாதுதன்புறம்புதையக்கிளியெனக்கண்
டல்புறாண்மடப்பெடையலம்வந்தாங்கல்வதனை
யென்புருகுகுரலழைஇயிருஞ்சிறகர்குலைத்துதிர்த்துத்
தன்பெடையைக்குயிறழுவத்தலைவந்ததிளவேனில்.

இ-ள். தாதிலே தன்புறம்புதைதலாலே பெடை அதனைக்கண்டு கிளியென்ற லம்வந்து அவ்விடத்துநின்றும் போகின்றவதனைத் தன்குரலாலே யழைத்துச் சிறகை யசைத்துத் தாதை உதிர்த்துக் குயில் பெடையைத் தழுவும்படி இளவேனில் அவ்விடத்தேவந்ததென்க. (௧௫௬)

தண்காஞ்சித், தாதாடித்தன்னிறங்கரந்ததனைக்
கண்டாணுமடப்பெடைகிளியெனப்போய்க்கையகல
நுண்டேவியிளஞ்சேவனோக்கோடுவிளிபயிற்றித்
தன்சிறகாற்பெடைதழுவத்தலைவந்ததிளவேனில்.

இ-ள். தாதயளைந்து தன்னிறங்கரந்த சேவலைக்கண்டு அமையாத பெடை கிளியெனக்கருதிக் கைவிட்டுநீங்குதலாலே சேவல் இங்கிதமான நோக்கோடே அழைத்தலைப் பல்காலிகழ்த்திப் பெடையைச் சிறகாற்றழுவும்படி இளவேனிலவ்விடத்தேவந்ததென்க. (௧௫௭)

குறுத்தாட்குயிற்சேவல்கொழுங்காஞ்சித்தாதாடி
வெறுத்தாங்கே மடப்பெடைவிழைவகன்றுநடப்பதனை
மறுத்தாங்கே சிறகுளர்ந்துமகிழ்நாணுக்கொளத்தேற்றி
யுறுப்பினலடிபணியவிறுத்ததிளவேனில்.

இ-ள். சேவல் தாதயாடுதலாலே பெடை கிளியென்று அப்பொழுதேவெறுத்து வேட்கைநீங்கிப்போகின்றதனைப் போக்கைத்தவிர்த்து உளர்ந்து தேற்றித்தலையால்வணங்கும்படி வேனில் அவ்விடத்தேவந்ததென்க.

பங்குனியிலும் சிறிதுவேனில் தோன்றுதலின் இதுகூறினார். வேட்கைவிளைகின்ற பருவத்தாளாதலின் இதுகூறினாள். இம்மூன்றும் ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கித் தாழம்பட்ட ஓசைபெற்று வந்த கொச்சகவொருபோகு. ஒருபோகென்பது பண்புத்தொகைப்புறத் தன்மொழி. இது * "தரவின்றாகி" என்னுஞ் சூத்திரவிதி. இசைநூலோர் முகநிலைமுரிவென்பனவற்றில் நிலையென்ப இதனை. (௧௫௮)

வேறு.

தளையவிழ்கோதைபாடித்தானமர்ந்திருப்பத்தோழி
விளைமதுக்கண்ணிவீணைபதியெனும்பேடிவேற்க

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ௧௩௩.

னிளையவள்பாடவீரரெழால்பகைதொடங்கலன்றேல்
வளையவனொழாவின்மைந்தர்பாடுகவ லேயென்றாள்.

இ-ள். கோதை அவைப்பரிசாரத்தைப்பாடி யாழ்வாசித்தற்குச் சமைந்திரா நிற்க அவடோழியாகிய வீணாபதியென்னும்பேடி இளையவள்பாட வீரரெல்லாருமதற் கேற்ப யாழின் கூறுபாட்டையெல்லாம் வாசிக்கத்தொடங்குக அதற்கியையீரா யின், வளையவளது யாழ்வாசிப்பைபோலே மைந்தர் வினையப் பாடுவீராகவென்று ளென்க.

தொடங்கல் அல்லீற்றுவியங்கோள். *"இற்றெனக்கிளத்தல்' போல. இதற்கு உத்தரங்கூறலாற்றாது அவளுடனே நகையாடுகின்றார். (௫௯)

வேறு.

வேயேதிரண்மென்றோள்வில்லேகொடும்புருவம்
வாயேவளர்பவளமாந்தளிரேமாமேனி
நோயேமுலைசுமப்பதென்றார்க்கருகிருந்தா
ரேயேயிவளொருத்திபேடியோவென்று
ரெரிமணிப்பூண்மேகலையார்பேடியோவென்றார்.

இ-ள். தோள் வேயே; புருவம் வில்லே; வாய் பவளமே மேனி தளிரே; இவ இத்தன்மையவாகவும் முலைகண்டிலேம்; இவட்கு முலைசுமத்தல் நோயோவெ ன்றையுற்று வினவினார்க்கு அருகிருந்தவரும் முலையின்மையால் என்னே என்னே இவளொருத்தி பேடியோவென்றையுற்றார் அதுகேட்டுச் சிலர் தத்தையுடன் வந்தா ளென்று யாங் கேட்டிருந்தபேடி இவளோவென்றாரென்க. (௬0)

பனிகொண்டுபேராதபாசமிவர்கண்
ணொலிகொண்டிருண்ணுங் கூற்றமென்றெல்லே
கலிகொண்டுதேவர்முலைகரந்துவைத்தா
ரிலைகொண்டபூணினீரென்றெழினிசேர்ந்தா
ளிலங்குபொற்கிண்கிணியாணக்கெழினிசேர்ந்தாள்.

கொண்டு - கொள்ள. ஒலி - தழைத்தல். "ஒலித்தெங்கு" போல. எல்லே - வெளியே. கலி - ஆரவாரம்.

இ-ள். அவள் அதுகேட்டுப் பூணினீர், பிரமனார் படைக்கின்றபொழுதேஇவ ள் கண் உயிர்ப்பலிகொள்ளுதலாலே தன்கொலைத்தொழிலின் மீளாத காலபாசம்; இவ டான் எல்லேசென்று உயிரையுண்ணுங்கூற்றமென்றுகருதி எனக்கு முலை ய ம ற த்துவைத்தாரென்றுகூறிப்போய்த் தி ர யச்சேர்ந்தாள் அக்கலியையுட்கொண்டு தத்தையும் நக்கு இருந்தவிடத்தி னின்றும் வந்து தி ரையைச்சேர்ந்தாளென்க.

"படாமுங்குருதியுங் கால்வீழ்த்தபச்சைப்-படாமு புலித்தோலுஞ்சாத்தும்பரம னிடாமுண்ட நெற்றியானெஞ்ஞான்றுங் கங்கை விடாமுண்டவார்சடையான் வெ ண்ணீறணிந்தோன் மெய்யுறுநோயில்லை வேறோர்பிறப்பில்லை - யயுறுநெஞ்சில்லை யாகாததொன்றில்லை" "எனநான்கடிச்செய்யுள் முடியவும் ஈற்றடி யிரண்டு மிக்கு வேறுபடவந்த கொச்சகமென்றுகூறி ஒழிந்தனவும் பிறவேறுபாட்டான் வருவனவும்

* தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம், இளவியாச் ம் ௪௯.

வந்துழிக்காண்க" என்ற மயின் இக்கவியிரண்டும் ஒரோவோரடிமிக்கு வேறுபட வந்த கொச்சகவொருபோகாம். (கசுக)

வேறு.

நுண்டுகிலகலல்குனெரிசித்தவெம்முலை
யு ண்டிவணுசுப்பெனவுரைப்பி ல்லது
ண்டறிகிலாவிடைக் ரமவ ல்லிபாழ்
கொ டவர்குழாத்திடைக்கொடியினெ ங்கினள்.

இ - ள். அல்குலுமுலையு மிவட்கு இடையுண்டெனக் கூறுமதுவொழிந்து கட்புலனாகாத இ டையையுடை ய தத்தை யாழையெடுத்துத் தோழியர்குழாத்திடையே கொடியைப்போல ஒது கினளென்க.

இதனால் திரையருகினின்றும் யாழ்வாசிக்கின்றவிடத்து ஏறப்போகின்றா ளென்றார். நொசித்தமுலை ே ாக்கினர் நெஞ் சவருத்தினமுலை. (கசுஉ)

பளி கொளிமணிச்சுவரெழினிடையவே
கிளிச்சொலி ரினியவர்நீக் க்கிண்கிணி
யொளி குமி ாருடவருயிர்க ான்னநொந்
தளித்தவையிரங் ச்சென்றணையினேறினா.

இ ள். அவள் கிளிச்சொல்லிற்காட்டில் இனியசொல்லையுடையார் பளிங்காகிய ஒளிமணியாற்செய்த சுவ ா ம றயவீழ்த்த திரை ப் பயே நீக்காநிற்க கிண்கிணி இன்று ஆடவருயிரெல்லாம்போமென்றுநொந்து அருள்பண்ணி அ வயிர ங்க நடந்துசென்று அணையிலே யேறினளென்க. (கசுங)

உறை ழித்திலங்குவாளுடற்று கண்ணினண்
மறையொளிமணிச்சுவரிடை யிட்டித்தலை
யிறை பளையாழ்தழீஇயிருப்பவத்தலைக்
றைகெழுவேலினர்கண்ணிநீ தவே.

இ ள். ண்ணினள் தன்னைமறைத்தற்குச் சமைத்த பளி குச்சுவரை நடுவே யிட்டு லை தயா ழக் யாலேதழீஇ ள்ளேயிருப்ப அவளைக்கண்டு புறத்திருந்த வேலினர்கண்ணி காமத்தீயாற்றீ தனெ ன்க.

பளிங்கிற்கு இரண்டுபுறத்தோருந் தோன்றுவர். இ ற ஆகுபெயர். 'பதுமம் வீரஞ் சிங்கம் பிரமரம் பாத விலக்கண மஞ்சாறு மண்டிதம் விதியுறு பங்கோற் பவஞ்சுக மண்டித ே லோர் விரும்பு மெய்யா சனமே;' இவ்வொன்பதினும்இவள் பதுமாசனத்தேயிருந்தாள். "நேரிரு து காலடிகண் மாற்றிக் குதிமேலாப் பாரிருத் தல் பத்மாசனம்.' * 'ஒன்பான் விருத்தியுட் டலைச்சண் விருத்தி நன்பா லமைந்த விருக்கையள்' என்றார் பிறரும். (கசுச)

சிலைத்தொழிற்சிறுநுதறெப்வப்பாவைபோற்
கலைத்தொழில்படெ ழீஇப்பாடினள் ளிங்
கிலைப்பொழில்குரங்கினவீன்றதுண்டளிர்
நிலத்திடைப்பறவை மெய்ம்மறந்துவீழ் தவே.

---

* சிலப்பதிகாரம், ே னிற்காதை.

ஏறிட்' விற்போலு நுதல். தெய்வத்தாற்செய்த ெ ால்லிப்பாவை ''பூதம்புண ர்த்த புதியல் பா வ' என்றார்பிறரும். கலைத்தொழிலாவன: * 'பண்ணல்பரி. ட டணையாராய்த றைவரல்-கண்ணிய செலவுவிளையாட்டுக் கை யூழ்-நண்ணிய குறும்போ க்கு' என்றவெட்டும். பண்ணல் பாடநினைத்த பண்ணுக்கு இணை கிளை பகை நட் பானநரம்பு ள் பெயருந் தன்மைமாத்திரையறிந்து வக்குதல். பரிவட்டணை - அவ் வீக்கினநரம் ப அகவிரலாலும் புறவிரலாலும் கரணஞ்செய்து தடவிப்பார்த்தல். ஆராய்தல் ஆரோகணஅவரோகணவகையால் இசையைத் தெரி து. அநுசுருதி யேற்றுதல் தவரல். ஆளத்தியிலே நிரம்பப்பாடுதல், செலவு. பாடநினைத்த ண்ணைத்திற்சந்தத்தைவிடுதல், விளையாட்டு. வண்ணத்திற்செய்தபாடலெல்லாம் இ ' பமாகப்பாடுதல் கையூழ். குடகச்செலவுந்துள்ளற்செலவும் பாடுதல் குறும்போக்கு.

இ ள். சிறுநுதல் பா வைபோலிருந்து யாழைவாசித்து அதற்கேற்பப் பாடி னாளாக · பொழில் உருகிவளைந்தன · தூண்தளி ரயீன்றன · கின்னரமிதுனங் ள் மெய்ம்மறந்து வீழ்ந்தனவென்க. (கசுடு)

கரு ' கொடிப்புருவமேருகயனெடு ' ண்ணுமாடா
வரு ' கடிமிடறும்விம்மாதணிமணியெயிறுந்தோன்று
விருங்கடற்பவளச்செவ்வாய்திறந்திவள்பாடினாளோ
நரம்பொடுவீணைநாவினவின்றதோவென்றுநைந்தார்.

கொடி ஒழுங்கு. கடி விளக்கம்.

இ ள். அரசர்முதலாயினூர் புருவம்ஏறு · கண்ணும்ஆடா · மிடறும் வீங்காது· எயிறுந் தோன்று· ஆதலான் இவள்வாய்திறந்து பாடினாளோ ; அன்றி யாழ்தான் தனக்குரிய நரம்போடே சாரீரவீணைக்குரிய நாவாலும்பாடிற்றோவென்று வருந்தின ரென்க.

இது பதினொருவ கயிலும் உள்ளாளப்பாட்டு. பாடுங்கால் இ ட பி ' லை ய இயக்கமறுத்து மூலாதாரமுதல் பிரமர' திரமளவு மியக் மாக்கி டுவுதொழில் வரப் பாடுதலென்றறிக: 'உள்ளாளம் விந்துவுட னாத மொலியுருட்டுத் தள்ளாத தூக்கெ டுத்த ருன்படுத்தன் மெள்ளக்-கருதி நலிதல்கம் பித்தல் குடில-மொருபதின்மே லொ ' றென் றுரை.' கண்ணிமையா கண்டந் துடியா கொடிற சயா பண்ணளவும் வாய்தோன்று பற்றெரியா வெண்ணி வி வ கள்ளார் நறுந்தெரியற்கைதவனே கந் தருவ ருள்ளாளப் பாட லுணர். (கசுசு)

வே று.

இசைத்திறத்தந 'கனேயனையநீர் மயார்
வசைத்திறமிலாதவர்வான்பொன்யாழெழீஇ
வி சத்தவர்பாடலின்வெருவிப்புள்ளொலா
மசிப்பபோன்றுருவிசும்ப டந்தவெ 'ரபவே.

இ ள். முன் மெய்ம்மறந்து வீழ்ந்தபுள்ளெல்லாம் காமனையொத்த நீராராகிய வசையிலாதோர் யா ழுவாசித்து உச்சத்தேபாடுதலின் அதற்குவெருவி அவனைச் சிரிப்பனபோல விசும் பச் சேர்ந்தனவென்க.

அசிப்ப வடசொற்றிரிபு. (கசுஎ)

---

* சிலப்பதி ாரம், கானல்வரி.

மாதர்யாழ்தடவரவந்தமைந்தர்கை
கீதத்தான்மீண்டனகேள்விக்கின்னரம்
போதரப்பாடினுள்புகுந்தபோயின
தாதலர்தாரினுர்தாங்கள்பாடவே.

இ-ள். மாதர் யாழைவாசித்தலாலே வந்த அறிவையுடைய கின்னரம் மைந்தர் யாழ்வாசிப்பையாலே மீண்டுபோயின; அவை உள்ளேவந்து புகுதும்படி கண்டத்தாற் பாடினுள்; அப்பொழுது புகுந்தன; தாரினுர் தாம் கண்டத்தாற்பாட மீண்டும் அவை போயினவென்க. (கசு அ)

சுரும்பெழுந்திருந்துணுந்தொங்கல்வார்குழ
லரும்பெறலவட்கிசையரசர்தோற்றபி
னரம்புறுதெள்விளி வின்றநான்மறை
வரம்பெறுநெறியவர்மலைதன்மேயினுர்.

‘ எழுந்திருந் துண்ணு நறுந்தா தூதும், தும்பிகையாடு வட்டிற்றோன்றும் ’ என்ருர்பிறரும். வரம் வேண்டுவகோடல்.

இ-ள். குழலையுடைய பெறுதற்கரியவட்கு அரசர் இசையைத் தோற்றபின்பு நரம்பொடுசேர்ந்த பாட்டிலே பயின்ற அந்தணர் வாசித்தலைப் பொருந்தினரென்க.

சுரும்பெறி திருந்தென்றும் பாடம். (கசுக)

திருமலர்க்கமலத்தங் ட்டேனினமுரல்வதொப்ப
விரிமலர்க்கோதைபாடவெழால் வை வீரர்தோற்று
ரெரிமலர்ப்பவளச்செவ்வாயின்னரம்புாரமைந்தர்
புரிநரம்பிசைகொள்பாடலுடைந்தனர்பொன்னனுட்டே.

இ-ள். கோதை தாமரைப்பூவிலே தேனினம் பாடுந்தன்மையை யொப்பக் கண்டத்தாற்பாட அந்தணர் அதற்கேற்ப யாழைவாசித்தலைத் தோற்ருர்; முருக்கிதழ்போலுஞ் செவ்வாயினையுடையாள் நரம்பைத்தடவ மைந்தர் அந்நரம்பினிசையைக் கொண்ட கண்டப்பாடலை அடக்குத்தோற்ருரென்க.

* ‘அந்த ணாளர்க் கரசு வரைவின்றே, என்றதனுல் வீரரென்ருர். (கஎ0)

வாலரக்கெறிந்தகாந்தண்மணியரும்பனையவாகிக்
கோல்பொரச்சிவந்தகோலக்குவிவிரன்மடந்தைவீணை
நூல்பொரப்புகுந்தநுண்ணூல்வணிகருந்தொலைந்துமாதோ
ரல்பொரக்கரிந்தகாமர்பங்கயப்பழனமொத்தார்

இ-ள். நரம்பைத்தடவுதலாலே அரத்தமூட்டின அரும்பையனையவாகிச் சிவந்த விரலையுடைய மடந்தைக்கு யாழை இசைநூலோடே வாசிக்கத்தொடங்கின பூணூலையுடையவணிகருந்தோற்றுக் கரிந்ததாமரைப் பழனத்தையொத்தாரென்க.(கஎக)

தேனுயர்மகரவீணைத்தீஞ்சுவைவிவளைவெல்வான்
வானுயர்மதுரைவாட்டும்வார்சிலையநங்கனுரு

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், அஉ.

மூனுயர்நுதிகொள்வேலிரொழியினிங்கி ்லையென்றான்
ஈனுயரலங் ்மாலைக் ட்டியங்காரனன்றே.

தேனின்மிக்கவார்சிலை.

இ ள். கட்டியங்காரன் இவனைத் தகைமிக்க முனைகொண்டவேலினீர், மகர யாழின் இனிமையைவெல்வான் வாளிலுள்ளாரது அறிவைக்கெடுக்குங் காமனுயி ருக்கும்; இவ்வுலகினில்லையல்லகோ ஆதலின் இவ்வியாழ்வாசினை இனி ஒழிவதாக வென்றானென்க. (களஉ)

க. மறுமுயற்கிவர்ந்தவேகமாகணமடையப்பட்
நிறைமதிபோன்றுமன்னரொளிகுறைந்துநிகைய
வறுபகல்கழிந்தபின்றையந்ந ர்க்காதிநாய்கன்
சிறுவனேர்சிங்கவேற்றைசீவகசாமியென்பான். (கள .)

உ. தம்பியுந்தோழன்மாருந்த ஹுமற்றெனைணிச்சூழ்ந்து
வெம்பியவீணைப்போருட்செல்குவம்யாமுமின்னே
தும்பறப்புத்திசேனசொல்லிதுகுரவற்கென்னக்
கந்துகற்க பனுஞ்சொன்னைவனிதுவிளம்பினனே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ-ள். முயலைக்காத்தற்பொருட் ாகத் தன்னி த்தே மறுப் ரந்த நிறைமதி தன்னை அடையப்பட்ட மாகணத்தினது வேகத்தாலே ஒளிகு றயு மாறுபோன்று மன்னர் ஒளிகுறைந்துநைகயாநிற் ஆறுநாள்சென்றபின்பு நாய்கன்சிறுவன் ஏற்றை சீவகசாமியென்பான் அவன்தானுந் தம்பியுந் தோழன்மாருமாகவிருந்து அரசர் முத லாயினர் சூழ்ந்து மாறுபட்டயாழ்ப்போரிலே இத்திரள்குலவதற்குமுன்னே யாமுஞ் செல்வேமென்றெண்ணி இக்காரியத்தைப் புத்திசேனனே, நீசென்று கன்னியிடத்து வேட்கையாற்செல்கின்றானல்லன்; கல்விதோற்றுவித்தற்குச் செல்கின்றானென்று கொள்ளும்படி குரவற்குக் கூறென்றுகூறக் கந்துகனுக்குப் புத்திசேனனுங் கூறினு னக, கந்துகன் இவ்வார்த்தையைக் கூறினனென்க.

அதுமேற் கூறுகின்றார். ஆறுநாள் ஒருபாடு. தம்ப - சிம்ப. (கஎச)

"ஐயன்" முதல் "இன்னன்" என்னுமளவுமொருதொ ர்.

க. ஐயனுக்கமைந்தநீராாறுபத்துநால்வரம்பொன்
வையகத்தமிர்தமன்னார்வாக் மைபாவையொப்பா
ரெய்தி பவிளமைமிக்காரியைந்தனரென்றுபின்னுங்
கையமைசிலையினற்குக்கந்துகனிதுவுங்கூறும். (கஎரு)

உ. மறைவல்லாற்குரைக்கும்போழ்திற்கோயிலுணின்றுமாலைப்
பிறைவெல்லுநுதலினளோர்பெண்கொடிவந்துகூ ்த
லுறைசெலகீக்கிப்பைந்தாளொண்மணிக்குவளைநீட்ட
நறைவெல்லுநாகமாலைகோக்கொடுபூக்கொண்டானே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

அறுபத்துநால்வரென்றது கலைகளை. வாக்கு திருத்தம். சிலையினான் சீவகன். இதுவுங்கூறும் - உலகம் இவன் மிகுதிப்பாடுகூறும். உம்மை சிறப்பு. மிகுதியாவது உலகமேத்துதலானுங் கல்லேந்தி நீக்குதலானு நி ாமீட்ட ானு முளதாய மிகுதி. இதற்குக் கட்டியங்காரன் பொருததே குறையென்றான். இது மேமே 'வில ங் ல் என்னுங் கவிமுதலியவற்றாற்காண்க. நுதலினாளாகிய பெண்கொடி. மாலையென்றதற்கேற்ப ந ரகூறினர். ே ாக்கு - ே ாக்கனோக்கம்.

இ ள். இன்பத்தா ் அமுதன்னாராய் நீங்கலாகா மயிற் சொல்லியம் பாவையன்னாராய் மூப்பிலாதாராப மந்தரிரார்அறுபத்துநால்வரையனுக்கு முன்பேயியைந்தாராதலால் யாழ்வாசிக்கச் சேறற்குக் குறையில்லையென்றுவிளம்பினான்; விளம்பிப் பின்னு ் கந்து ன் சிலையினானுக்கு ஆண்டுச்சேறற்கு உலகங்கூறுமிகுதியாற் சிறிது கு றயுண்டென்று ம றவல்லாற்குக் கூறுகின்றகாலத்தே கோயிலினி ் று ் ஒரு பெண்கொடிவந்து கூந்தலாகிய ் ற ய அகலநக்கித் தாளிணையுை ய மணிபோலுங்குவளையைநீட்ட அதனை மயிரிலே வைத்த பூவென்றிகழாதே இவளை வரவிட்ட நாகமாலை குறிப்பாலே ஒருகாரிய முண்டென்று கருதிப் பூ வக் கக்கொண்டானென்க.

என் ிறன்பதிரண்டிடத்து ் கூட்டுக. (கஎசு)

. ் ்லவனோக்கா ாய் ன்றோர்ந்துபூ ் குவளைப்போதி
ன ல்லியுட்கிட ் தமே ாலைதா ாதுசலா யாத ்
சொ ்லுமென்றாய்ந்துகொண்டுதுகிலி ் ணக்குமே ாக்கி
்பல் ிதிற்ச ாகைசுற்றியோலை யவாசிக்கின்றான். (எஎ)

உ. நம்பனைநகரினீக்கிச்சேமத்தால்வைக்கதீயுட்
செம்பொன்போற்பெரிதுஞ்சேந்துசெகுத்திடலுற்றுநின்றான்
ெ வம்பினன்காரியுண்டிக்கடவுளிற் ன்றுவேந்த
னிம்பரின்றெனக்குச்சொன்னனிதுபட்டதடிகளென்றா ர். ()

ந. ஓலை யயவட்குநீட்டியொண்மணி ் குழையுமுத்து
மாலையும்படுசொலொற்றிவம்மெனமறைய ல்கி
வேலைநெய்பெய்ததிங்கள்விரவியபெயரினாற்கு
மேலை ாட்பட்டதொன்றுவிளம்புவல்கேளிதென்ற ர். (எகூ)

இ வமூன்றுமொருதொடர்.

இ ள். அப்பூவைவாங்கினநாயகன் நாகமாலை குறிப்பை விசாரித்துப் பின்பு குவளைப்போதினது தாள்தானே தனதல்லியுட்கி ந்த ஓலையைச் சுற்றிவாசித்தற்குச் சலாகை யாதலைச் சொல்லாநின்றதென் றாராய்ந்துகொண்டு துகிலி கக் கணைக் ாலெழுதின எழுத்தைப்பார்த்துத் தாளாகியசலாகையிலே வரி ஏற்றிழிவு படாதபடி சுற்றி ஓலையைவாசிக்கின்றவன் வேந்தன் தீயுட்பொன்போலவெம்பினான்; அங் னம் வெம்பி நஞ் சயுண்ட க வுள்போல எரிந்து இன்று இப்பொழுதெ னக்குச் சொல்லுவதுஞ் செய்தானுதலாற் செகுத்திடலுற்றெநின்றான். இனி நம்பனை நகரினின்றும் போக்கி ஒருசேமத்திடத்தே வக்கவென்று வாசித்தானென்க.

வாசிக்கின்றான் - பெயர். சேமத்தால் - உருபுமயக்கம். காரி - நஞ்சு. இக்கவியில் "இதுபட் தடிகளென்றாள்" என்னுமிடத்து "அடிகளென்றாள்" என்பதனை

மேலேநாட்பட்டதொன்று விளம்புவலடிகளென்றுளென அதனோடு கூட்டி ஓலை கொ ண்டுவந்தவன் வார்த்தையாக்குக. "கேளிதென்றான் என்பதனை அது கேட்ட கந்து ன் திங் ள்விரவியபெயரினாற்கு இவள்கூறுகின்ற விதனை நீ கேளென்றானெ ன்க. "இன்னன்' என்னுங்கவியிற் சூழ்ச்சிதன்னுளானென்பதன்பின்னே இது படட்டதென்றாளென்று ஓலைகொண்டுவந்தவள் கந்துகன் சி றப்புறமாகப் புத்திசேன னு க்குச்செய்திகூறினளாக்கி முடித்து 'ஓலையை" என்னுங்கவியின் 'ம றயநல்கி எ பதள ாக அதன்பின்னே கூட்டிப் "படையமைந்தெழுமின்" என்பதனை அதன் பின்னேகூட்டுக. 'என்றாள்' இரண்டிடத்துங்கூட்டுக. இங்ஙனங்கூறாது இதுப ட்டதடி ள்' ன்று ந்துகனுக்கவள்கூற அவன்புத்திசேனனுக்குக் கூறினனெ ன்றுகூறிற் புதல்வன் செய்தியைத் தந்தைகூறு முறையாற்கூறாதுஇடக் ர்முதலி யகூற்றாற்கூறினனாகத் தேவர்கூறாரென்றுணர்க. வேலைபோல நெய்யை யோமம் பண்ணிய. திங் ள் மதி மதியெனவே புத்திசேனனும். 'தீத்திண்டு கையார்' என் றது வே ையயுணர்த்திநிற்போல. (௧௭௧)

டியரங் ணிந்துமூதூர்க்கடல்கிளர்ந்தனையதொப்ப
டயறிபுல ரீண்டிநாட நயந்துகாண்பான்
கு டயுை யவனோடெண்ணிச்சீவ ற்றெ ாணர்மினென்னத்
தொடையல்சூழ்வேலினானுந்தோழருங்காணச்சென்றார்.

கடி விளக் ம் விளக்கமாவது எழுகோலக த்தினையும் எண்கோ ால் நீளத்தினை யு , ஒருகோல் குறட்டுயரத்தினையும், வாய்தலிரண்டினையு மு டத்தாதல். அணி து பார்ப்பனப்பூதமுதலிய நால்வ கப்பூதங்களையும் ஒழிந்தவற்றையுமியற்றி. 'கூறிய மரபிற் குறியொடு பு ர்ந்த வாடுநர்க் கியற்று மரங்கி னெற்றிமி ச வழுவில் பூத ா கு மு றப்பட வெழுதினரியற்ற வியல்புணர்ந்தோரே.' நடையறிபுலவராவார் இ லாசிரிய ம் ஆடலாசிரியனும், யாழாசிரியனும், இசையாசிரியனு குழலோ னும் த ணு மமுதல்வனுமுதலாயினர். ண்டு இவர்தன்மை யுணாப்பிற்பெருகும். "கூத்தின் வ கயு குறைவற நோ கி னேத்து வகையா னிருவகைப் படுமே." "அ வதா சாந்திக் கூத்தே விநோதக் கூத்தென் றாய்ந்தூற வகுத்தன னகத்தி ய றானே சாந்திக் கூத்தே தலைவ னின்ப - மேந்திநின் றாடிய வீரிரு நடம வ சொக் மெய்யே யவிநய நாடக மென்றிப் பாற்படு மென்மனார் புல்வர்." சொக்கமா வது சுத்தநிருத்தம் அது நூற்றெட்டுக்கரணமுடைத்து. மெய்க்கூத்தாவது தேசி, வடுகு சி களம் இவைமெய்த்தொழிற் கூத்தாதலிற் காரணப்பெயர்; சாத்துவிகம், இராசதம் தாமதமென்னு மகச்சுவைபற்றியாடுதலின் அகமார்க்கமெனப்படும்: 'அக த்தொழிற் சுவையா னகமெனப் படுமே.'' அவிநயமாவது கதைதழுவாதே பாட்டுக்க ளின் பொருடோன்றக் ை காட்டி யவிநயிப்பது. நாடகமாவது கதைதழுவிவருங் கூத்து. ஈண்டுக் காண்கின்ற அது நாடகம்.

இ ள். மூதூரில் நடை யறிபுலவர் கடல்கிளர்ந்தனையதொப்ப ஈண்டி நா க காண்டற்கு அரங்கையணிந்துஅரசனோடெ ண்ணுதலாலே சீவகற்கு ாணர்மினென்ன வேலினானுந் தோழரு காணச்சென்றாரென்று ஓலைகொண்டுவந்தவள் புத்திசேனனு க்குச்செய்திகூறுகின்றானென்க.

இதுமுதல் ஓலைகொண்டுவந்தவள் கூற்று. * "செலவினும்' என்ம்பொதுவிதி யாற் சென்றுரென்றாள். (கஅ0)

நிலமறிந்தணிகலையயன்சீவ னெறியினென்ன
நலநுதற்பட்டங்கட்டிநல முடிக்கோதைசூட்டி
யலர்மூலைக்குருதிச்சாந்துமாரமும்பூணுஞ்சேர்த்தி
குலவியகுருதிப்பட்டிற் லை லங்ெ ளுத்தியிட்டான்.

ள். நடையறிபுலவர் ஐயனுகியசிவ ன் நூனெறியால் அணிவாயாகவெ க்கூற அவனு டிச் சூட்டிச் சேர்த்திச் செம்பட்டோடே லையினலத் தப் பொருத்தியிட்டானென்க.

வ ர்கின்றமுலையெனவே பன்னிரண்டாமாண்டாயிற்று. வட்டணையுந் தூசியு மண்டலமும் பண்ணமைய வெட்டுட னீரிரண்டாண் டெய்தியபின் கட்டளைய தக் குறிப்பு மலங் ர முங்கிளரச் சோதித் தரங்கேறச் சூழ்.' குருதிச்சாந்து குங்குமச்சாந்து. (கஅ)

திரு லேசொரிந்துமின்னுங்குண்டலஞ்செம்பொனேலை
யுருவுெ ண்மதியமன் ெ ளிமு ஞ்சுடரவா கிப்
பரியகஞ்சி ம்புசெம்பொற்கி ங்கிணிபாதஞ்சேர்த்தி
யரி வயையரம் ப ண ணிந்த னங்கனன்ன ர்.

இ - ள். அ ங்கனன்னன் குண்டலத் தயுமோலை யு நி றமதிபோலு முகம் விளங்கும்படி யாக்கி, காற்சரிமுதலியவற்றைப் பாதத்தேசேர்த்தி அரம் ப் நாண அரி வயையணிந்தானென்க.

ஆக்குதல் ச மத்தல். இவளைத்தீண்டவும் வேட்கைநிகழாமையின் அ ங்க னென்றார். 'சிலைவலான்போலுஞ் செறிவினன்' என்றார் பிறரு . அவன்தீண் டுதலிற் ற னக்குவேட்கைநிகழவும் அவற்கு வேட் கநிகழாமை ண்டு இவளு இனிக் கூத்தினன் இவனைப்பிணிப்பேமென்று கொண்டு ஆடுகின்றாளாம். ஈண்டு இவட்கு வே ட் யின்றேல் ஆட ர்மனங்கள்' என்னு வியிற் றேழியை விட்டாளென் ற பொரு தாதா . இதனுவே இவள் நடி கின்ற நாடகம் ஒருவன்மேலே ஒருத்தி வே ட் யுற்றதோர் தயேயாம். (அஉ)

தோற்பொலிமுழவும்யாழுந்துளைபயி லகுழலுமேங் க்
ாற்ெ ாசிகொம்புபோ லப்போந்து கத்தலங் ள்காடடி
மேற்படவெருவிநோக்கித்தானை யவிட்டிட்டொல்கித்[லாம்
தோற்றினளைமு ஞ்செய்கோலந்துளக்கினுண்மனத்தையெல்

மார்ச்சனைமுதலியவு முளதாய் இடக்கணிளியாய் வலக்கண்குரலாய் நடப்பது தோலியற் கருவியாகும்' என்ற ஓ சயுமு டத்தாய், கஞ்சத்தாற் செய்த தென்பது தோன்றப் பொலிதல்கூறினர். கருங்காலி செங்காலி வேம்புபலாக் கஞ்ச நெருங் கிய சீர் குரா மண்ணும் பொருந்தவே யூனமிலவா யுயர் நிலத்திற் றேன்றிலா மானி விழிமடவாய்வைப்பு." துளைபயில்குழல் துளையிடத்தே ாச்சியமும்யாழ் 'பாடலுங்கண்' ப்பா' ஆம்பயிலப்பட்' முதல் வங்கியமும் வழிவங்கியமும். 'ஒ கிய

மூங்கி லுயர்ச துவெண்கலமும் பாங்குடைச்செய் காலி கருங்காலி பூங்குழலாய் ண்ணனுவந்த முக்கிவைகளாமென்றார் மண்முழுது நூலுணர்ந்தோர் மற்று. ர க-இ வழூன்று கூடியிசைப்ப. இவை ஆமந்திரிகையாம். "குழ வழி ாழெ ழீஇத்தண்ணுமைப் பின்னர் முழவியம்பலாமந்திரிகை." போந்து வலக் ால்முன் மிதித்தேறி லத்தூணைச் சேர்ந்து. கைத்தலங்காட்டுதல்-கமல ர்த்தனே. மேற்பட வெருவிநோக்கி தெய்வத்தைநோக்குதலின் மேலேயெழ வெருவிப்பார்த்து. தானே கரந்துவரலெழினி. 'வழூயில் கேள்வி நன்னூ லுணர்ந்தோர் ழினி தானே மூன் றென மொழிப." "அவைதாம் ஒருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியு ரந்து வரலெழினியுமெனமூவகையே;' இராசதானியிலும் அரங்கிலும் ாலம றத்து ருமிடத்திலு மிட் திரை ள். முகஞ்செய் கோலம் கூத்திற்கு முகமாகிய தோற்றம்.

இ ள். முழவுமுதலியனவேங்கக்கொம்புபோலப்போந்து விட்டிட்டுக் ாட்டி ோ கி ஒல்கிக் கோலத்தே தோற்றினள்; அப்பொழுதே பார்ப்பவர் மன த்தையெல் லாந் துளக்கினளென்க. (௧௮௩)

தெண்மட்டுத்து லேமாலேதேனொடுதுளிப்பத்திங்க
ளொ ணட்டகுவளைபோலுமுருவ ண்வெருவியாட
வி ளவிட்டுக் டவுள்விழநுட கினபுரு வநெஞ்சம்
பண்விட்டதிருந்து ாணும்பன்மணிக்கழ ேனர்க்கே.

ஆடுகின்றவி சயாலே மாலே மதுத்துவலையைத் தேனினத்தோடேதுளிப்ப. திங் களோடே நட்புப்பண்ணினகுவளே.

இ ள். துளிப்பக் கண் நடிப்பிற்கேற்பப்பிறழ்ந்தாட அதற்கேற்பப் புருவ ம சந்தன. அப்பொழுது இருந்துகாண்பார்க்கு நெஞ்சு நிலேகுலே ததென்க. (௧௮௪)

செங்கதிர்ச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிணிசிலமப ே ாலை,
பொங்கப்பொ ஞேலேவட்டம்பொழிந்துமின்னுகுப்பப்போ
குங்குமச்சார் துவேய்ந்துகுண்டலந்திருவில்வீச [ர்த்த
வங்கதிராரமின்னவரிவைகூத்தாடுகின்றாள்.

இ ள். அரிவை சிலம்புமுதலியனசிலம்ப ோதைவிசையா லெழுந்துநிற்ப ஓலே மின்னே வட் மாகச் சொரிந்துசிந்தக் குண்டலம் மேனியைமறைத்த சா தைத் தீண்டிவீச ஆர மின்ன ஆடாநின்றாளென்க. (௧௮௫)

மருங்குலுமொன்றுதா ப்குமொருமகளாதலோர்ந்து
மிரும்பினுலியனறநெஞ்சத்திவர்களோவிரு துகா
வரங்கின்மேலிவளேத்தந்ததாய்கொடே ா யத்தியன்றேம்
சுரும்புசூழ் ண்ணிசூட்டியவர்கொலோ யவர்சொ லீர்.

இ ள. இ டயுமொன்றே வேறு சேமவிடையுமில்லை. இதுமுரிந்தாற் றுய்க் குமொருபிள்ளையுமே வேறில்லே அதனேயறிந்தும் அருளின்றாக இரும்பாற் செய்த நெஞ்சினேயு டய இக்கொடியோரிருந்து காண்க. இவரிது முடிவுபோகக் காண்ட றிந்தும் அரங்கின்மேல் இ ளே விட்ட தாய் கொடியளோ? அன்றாயிற் கண்ணிசூட்டி யவர் கொடியரோ? இருவரினுங் கொடியவரைக் கூறிக்காணீரென்பாருமென்க.

இவர்களோ, ஓ இரக்கக்குறிப்பு. (௧௮௬)

வேறு.

அகிலார்புகையலாற்சாந்தணியாள்பூச்சாரச்செல்லாள்செ ிற்
ப லேபை வளர்த்தபாவைசிறுநுசுப்பொன்றுண்டேபாவ
மிகலேந்திளமுலைமேற்சாந்தெழுதிமுத்தணிந்துபூவுஞ்சூட்ட
முகிலேந்துமின்மருங்குன்மொய்சூழற்றூயிது ண்டுமுளளேபாவம்.

உண்டே, ஏகாரம் எதிர்மறை. ஒருபாவமிருந்தபடி.

இ ள். இவள்அகிற்புகையணிதலன்றிச் சந்தனமுமணியாள்· பூவின் அருகுஞ் செல்லாள்· சென்றாளாயின் அதனைத்தாங்குதற்கு முலையாகிய ப க ய வெளியாகச் சுமந்துவளர்த்த நுசுப்பென்பதொன்று பாவைக்கில்லை· இத்தன்மையறி தும் இவடா யானவ ர் இடையுடனே மாறுபடுதலைமேற்ெ ாண்டமுலைமேலே எழுதி அணி து சூட்ட் இதனைக்கண்டு யிருடனேயிருந்தாள்· என்ே . ஈதொருபாவ மிருந்தபடி எ னென்பாருமென்க. (கஅள)

தேந்தாமஞ்செம்பவளத்தாமஞ்செம்பொனெரிதாமமின்னுத்திரடா ங்
டா தாமெனத்தாழ்ந்தபொன்மே லைத்தாமவரங்கின்மேறறுதார்முல்லைப்
பூந்தாம ெ ாம்பாட ண்டாரெல்லாம்புனமயிலேயன்னமேபொன்ன ெ ா
யா தாம ாம ளேயல்லளாயினமரார்ம ளென்பாருமாயினரே [ம்பே

பூமாலைதாம், பவளத்தாமந்தாம், பொற்றாமந்தாம் மணித்தாமந்தாமென்று டார் கூறும்படி அவ்விடத்தேபொருந்திய மேகலை யயு டய தாமமென்று தோரிய மட தயர்க்கு வெளிப்ப டயாக்கி அவர்களையு டய அரங்கின்மேே ெ ாம்பு போ வான் ஆடவென்க. தோரியமடந் தயர் ஒத்துப்பாடுவார்.

இ ள். மயிலேயாம், அன் மேயாம் பொன்னங்கொம்பேயாம், திரு ளே ாம் அல்லளாகிற் றேவர்ம ளேயாமென்பாருமென்க.

ன்பாருமென்பதனை முன்னும்பின்னு கூட்டுக. ஆயினரெ பதனை ெ ய் பருகி ன்னு கவியிற் பின்ே கூட்டுக. முல்லை ற்பிற்குச் சூட்டிற்று. தானு டமுல்லையெல்லாம்" என்பமேலு . இனிஇ வயே மாலைெ ன்று க டார் வி க் கும்படி பூமாலைமுதலியதாழ்ந்த தாமவர கின்மேே மே லை யயு முல்லைத் தாமத் தயுமு டய ெ ாம்புபோல்வாளாடவென்றுமாம். (கஅஅ)

ெ ாடிய ர்குளிர்முத்தஞ்சூட்டிவைத்தார்கொலவானேகுங்குமச்சேறு
ட்டினர் ளடிசார்ந்துவாழ்வாரையம்முலைகடாமே யழித்திடுமேறறுமேய
ழித்திடு வென் றொடியாதமாத்திரையாலுண்டேநுசுப்பிரு து காண்பாரு
முள ரோசெங்க, ணெடியான்மகன்சிலையுமம்புமவைத்த நிழனமதியோவாண்
மு மோநோக்கிக்காணீர்.

இ ள். நம்மைச்சொல்லுவதற்கே சூட்டுவதுஞ்செய்தார் ஆட்டு துஞ்செய்தா ராதலாற் கொடியராயிருந்தார்; என்றுந் தங்காற்கீழ்வாழ்வார் சிலரை உ ந் தாமே யழிக்குமாயின் அம்முலைகளுந்தாமே நம்மையழிக் வமையுமென்று கருதித் தான்முறி

யாதமாத்தி ரயாலே இ டயுமுண்டெ ன்னுமளவாயிருந்தது, இப்பாத த்தை கண்டு வத்தும் இருந்துகாண்பாருமுளராயிருந்தாரென்பாரும் காமனதுவில்லுமம்பு வத்ததொரு தியோ. முகமோ. நோக்கிக்காணீரென்பாருமென்க. (கஅ)

வெ ய்பருகிநீண்டவிருட்கற்றைபோலும் குழற்கற்றை ண்டுநிறை ங் குவார் மைபருகிநீண்டுமதர்த்தவுண்கண்வாளே றுபெற்று நவார் மாநா த் தின பைபருகும ங்குலியம்பற்றிப் பதனமைத்தபாவைவிருத்தமே ா கி மெய்யுருகிக் ண்ணுருகி நெஞ்சுருகிக்காம வெயில்வெண்ணெய்ப்பா போன்மெலிகின்றாரோ.

கற்றை பாரம். கண்ணுகியவாளேறு. படத்தின்றன்மை யக் கை க்கொ ா ஞமல்குல். கூத்திற் முளவறுதியைத் தொடங்கிக் காலமைத்தகூத்து. கண்ணுருகு தல் நர்வார்தல். மெலிதல் உடம்புநுணுகுதல். (ககo)

வே று

ஆட ர்ம ங் ளென்னுமரங்கின்மேல ங் மாலெ
பாடினுண்முறுவலென்னுங்தோழியையயன்காண
வோடரிநெடு ணைன்னுமோலை யயெழுதிவிட்ட ார்
ாடிய பாறுநோயுமுனாத்துவார்கொடியனுளே.

கொடியனுள் சுட்டு.

இ ள். அநங்கமாலெ மனமென்னுமர கின்மேலேயாடினுள்; ஆடிய த மேனி ாடி ாறு நோயுமு ாத்து ண்டெ ன்னுமோலேயை வெ ழுதி அதனே முறு வெ னு தோழி யிடே வெ ாடுத்துச்சீவ னேக் ா ப்போ விட்டாவெ .

தன் கூத்தினல் அ ற்கு வேட் கநிகழ் ததோவென்றறிதற்கு நோ குகின்ற வள் தான்குறித்த கொ வாறு நோ கின ம ய உரு மாக கூறினர். அதனே அவன்கொள்ளா மகண்டு நாடகமகளாதலிற் றன்னெ ஞ்சுவருந்தாதபடி அதனைத் தேற்றுகின்முளா மேலிற்கவிகூறுகின்முர். மாதவி * 'மாலைவாராராயி ாயி ழ ாலெ ாண்குவம் என்றாற்போல. (க)

வளமலரணியப்பெற்றேன்வால்வளைதிருத்தப்பெற்றேன்
ளனெனக்க ாயும ங்குல் கயிறுற்றீண்டப்பெற்றே
னிளமுலைசுமந்துபெற்ற ருத்தமுமின்றுதீர்ந்தே
னுளமெலிம ளிரெய்துமின்பமுமின்றுபெற்றேன் (கூ௨)

௨ எ றவளரசன்றன்னைநோ கலளிவன்கணுர் வந்
செனறமைகுறிப்பிற்றேறிக்கூத்தெலாமிறந்தபின்றை
நின்றதுமனத்திற்செற்றநீங்கித்தன்கோயி ல்புக்கான்
ம றலர்மடங் ததன்னைவலிதிற்கொண்டொலிவெ ாடாரான்

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

* சிலப்பதிகாரம், வே னிற்காதை.

ந கமுடிக்கே ாதைசூட்டுதலின் மலரணியப்பெற்றேனென்முள். வளைதிருத்த ் சண்டுக் கூறவே ஆண்டணிதல் பெற்ரும். மேகலைக்குக் களனென்னு ோ ச மிய ் பு. பட்டிற்கலை ல ் கொளுத்துதலின் அல்குறீண்டப்பெற்றேனென்முள். குருதிச்சாந்துமுதலியன சேர்த்துதலின் முலைசுமந்து பெற்றவருத்தமு ் தீர்ந்தேனென்முள். பரிய முதலிய பாதத்தேசேர்த்துதலிற் முன்விரும்பி ஊடற்காலத்திற் காறீண்டி ஊடறீர்த்தற்குரியமகளிர் பெறுமின்பமு ் பெற்றேனென்முள்.

இ ள். தன்னை அவன் விரு பா மயுணர்தலிற் முன் இ வயெல்லாம் இவன் நி ழ்த்தப்பெற்றேன். இனி யான் பெருத தேதென்றுட்ெ ாண்டு தன்மனத் த த்தேற்றிப் பின்பும் அ ள் அரசன்றன்னைநோக்காளாயினள்; ஆதலாற் கட்டியங்கா ர ் கூத்தெல் ாமுடிந்தபின்னை இவனிடத்து அவட்கு ஆர்வநிகழ்ந்த ம ய அவடன்குறிப்பாற்றெளிந்து அம்மடந் தயைவலிதிற்கொ ் டுநீ ் கித் த ் ே ாயிலிலே புக்கான். புக்கபின் அவன் மனத்தே இவனைக் கொல்லவே ண்டுஞ் செற்ற நின்றதென்க. (கக௩)

தேனுை ் தொழுகுஞ்செவ்வித்தாமரைப்போதுபுல்லி
யூனு டயுருவக் ாக் யிதழு க்குடை ் திட்டா ் குக்
ா டமாலைத ் னை ் ட்டியங்கார சூழ் ் து
தானு டமு ் லையெல ா ் தாது ப்பறித்திட்டாே

மை விரி ் து தேனெழுகும். னு ட ் தவுரு ம் வினைத்தொ ் ஊனையு ட ் குமுரு முமாம். மாலைக்கேற்பக் கான் -றினர். சீ னையேகூடு ெ ன்றவி ் , முல்லை கற்பு. முல்லை ் கேற்பத் தாதுகூறினர்.

இ ள். அங்ஙனஞ் செற்றநிகழாநிற்கக் கட்டிய. ் கார ் மாலை யப் போகா ற்றடுத்துப்பிணத்திலிருக்குங்காக் க போ தப்புல்லிக் கு டந்தாற்போலத் தானு டயமு ் லையெல்லாம் பறித்தானென்க.

இதனுற் புணருநெறியறியா மகூறினர். (கச)

லையினிற் னிநீ ் கித்தாமரை ் எ டம்மான்
முலையினிலெழுதிச்செவ்வாய்ப்பய ் ததேனபருகிமுழ்குஞ்
சிலைவலாய்பு ் லுநம்பிசீ சாமியோவென்
றலை டற்புலம்பினே ாதாற்றுமாலணங்கினன்னள்.

சிலைவலாயெனவே இத்துன்ப நீக்குதற்குரியாெ ன்முள். ஓ இரக் க் குறிப்பு.

இ ள். அவன் அங் ன புணர்ந்தவளவிலே அணங்கி ன்னள் மேகலையிட்த்து அழிவின் மீக்கிக் கண்ணுல் முலையிலேயெழுதிப் பருகி இ ் ஙனம் மு ற றி ் துமூழ்குஞ் சிலைவலாய் நம்பி, சாமி, நீ வ ் துபுல்லுவாயாகவென்று டலொலிபோல அரற்ருநிற்குமென்க.

உருவுவெளிப்படுதலிற் புல்ெ ன்முள். (ககரு)

பிற லமாற்ற ் கேட்டும்பிடினுற் னி ் த ாம
றும ரணிந்தமாலைநாற்றத்தோர்நாள்குகாத

முற டந்தறிதலில்லானெ ' டொடி 'குருகிப்பின்னுந்
திறனலதமர்க்குச்செப்புந்தீயுமிழ்ந்திலங்கும்வேலான

இ ள். வேலான் பிடி ஞற்கனிந்த காமமாகிய நறுமலராலே பண்ணின பெண்ணுகிய மாலையினது நாற்றத்திற்கு ஒருநாற்காதவழிய ாவும் அணுகவந்தறியா தவன் ஒண்டொடி தன்னருகேயிருந்து வேறொருவனன்மையை அங் ன ' கூறக்கே ட்டும் பின்னும் அவட்குருகித் தன்அமைச்சர்க்கு நெறியல்லாமொழி லைக் கூறுநிற்கு மென்க.

அ வமேற்கூ றுகின்றுர். (ககசு)

வே வ று.

விலங் லன்னவேகவேழநான்குவெல்லுமாற்றலன்
கலங் லந்திலங்குமார்பிற் ந்துகன்மகனென
லங்கல' துரைக்குமாலிந்நன்னகர்க்கும ' ' னே
வுலங் லா'ததோளினீரு ாயினீவிரென் வே.

இ ள். தோளினீர், கந்துகன்மகன் ஆற்றலனென்று உல மெல்லாங்கூடி அவ னலத் தக் கூறுநிற்கும். இந்நகர்க்கு இவனேபெருமான், நீங்கள் கூறுவீராகவெ ன்று நிற் வென்க.

கோபத்தாலிங்ஙனங்கூ றினன். மார்பின்மகன். (க ~ ~)

மட்டவிழ்ந்ததாரினுனிம்மாநகர்க்குளாயிரர்
தொட்டெடுக்கலாவுலம்மொர்தோளினேந்தியாடினு
னெட்டி ா மோரிரண்டெடு 'கலாத லவினை
விட்ட ா்ந்தபோதுபோ ே 'தலேந்திநீக்கினு ' ா.

தொட்டு தீண்டி. ஒட்டி வஞ்சினங்கூறி.

இ ள். தாரினுன் உலமேந்தியாடினுன் ' பின் அந்தவேந்தல் யானையாலெடுத்த லாற்றுத ஓரிரண்டு கல்லினையும் இரண்டுகையிலு ' போதுபோலேந்தி ந ~கினு னென்க. (ககஅ)

வெஞ்சிலையின்வேடர்வெள்ளவப்புமாரிதூவலி
னெஞ்சவின்றிநம்படையிருமுறையுடைந்தபின்
மஞ்சுசூழ்கணைமழைபொழிந்துமாநிரைபெயர்த்
தஞ்சிலோதியார்புனைந்தசெஞ்சொன்மாலைசூடினுன்

இ ள். வே ா் சிலையாலே வெள்ளமா 'படி அப்புமாரியை ஒழிவின்றுகத்தூ வலின் நம்ப ட இருகாலுடைந்தபின், மஞ்சுசூழ்ம ழபோலக் கணை யப்பொழிந்து நி ா யப்பெயர்த்துப் புகழ்மால யச்சூடினுனென்க. (க க)

தீம்பயறியன்றசோறுசெப்பினுயிரம்மிடா
நீங்கலா றுநெய்வெள்ளங்க 'னலாயிரங்குட
மேந்துவித்துநாமிசைபவந்துதந்துநக்கினு
னங்குநாம்பசித்தசைந்த ாலையன்றவண்ணலே.

இ ள். சொல்லின் அவ்வண்ணல் அன்றுஅவ்வி ' த்தே நாம் பசித்திளைத்தபொ ழுதிலே பருப்புச்சோறுயிரமிடாவும் நீங்கலாத நறுநெய்வெள்ளமுங் கன்னலும்

ஆயிரமாயிரங் குடம் ஏந்துவித்துவந்து ராமுண்ணும்படிதந்து பசியைப்போக்கிறு
ெ ன்க. (உ00)

இ வனெனனவின்புருனிழந்தனனனரசென
வெ ' னெெ பனவும்வாயிருனென்னுஞ்சூழ்ச்சிதன்னுளா
ன்னதாலரிறபவறிந்துசு த்திகூறிறு
ளின்னதாற்படையமைத்தெழுமினெனறியம்பினுன்

இ ள். அவன்வலியனுமாய் நம 'குதவியுஞ் செய்தானென்றவர் கூற· அதற்கு மகிழாறுய் இவர்கருத்தாலும் அவன்வலியாலும் இனி அரசுமிழ 'தேனல் ஞே ெ ன்றுட்கொண்டு இவனைக் கொல்லும்வழிதானெங் னேயென்னுஞ் சூழ்ச்சிதன்னி டத்தேநின்ருனென்க.

அன்னதால் அவன் ருத்தப்படியாயிருத்தலே; ஆதல் விகாரம். இன் து இக் ாரியமித்தன்மைத்தாயிருந்தது. என்றது தோற்றவர் ளு ' டடி 'காரனும் ப ப்பார்போலே யிருந்ததென்றவாறு.

அவன் விள 'பியதி ாதென்னின் ஐயனுக்கு முன்பே அறுபத்துநால் ரி யந் தாராதலிற் ருழ்வில்லையென்றுவிளம்பினுன்; வி ளம்பிப் பின் ம் கந்துகன்அச்சிலையி ஞனுக்கு ஆண்டுச்சேறற்குச் சிறிதுதாழ்வுண்டென்று ம றவல்லாற்கு உ ாக்கும்பொ ழுதிலே பெ ' கொடிவந்துகுவளேநீட்ட அதனை 'ெ ா ' டான்· ெ ாண்டு வாசி 'கின்ற 'சேமத்தே க்கவெ 'றுவாசித்தா ' · ாசித்து ஓலைெ ா ' டு ந்த ளேப்பார்க்க அவ ' ே லை ாடபட்டதொ ' று விளம்புவ டிகளெ 'ருள்· அதுே ட்ட கந்துகன் தி 'கள் விரவியபெயரிஞற்கு இவள்கூறுகி ' ற இதனை நீே ளென்ருன்· அப்பொ ழுது புத்திசேனன் கேட்டிருப்பத் தான் ' டசெய்தி கூறுகின்ருள்· சீவ ற்கொண ர்மினென்னவேலிஞனு ' தோழருங்காணச்சென்ருர்· அப்பொழுது அவருஞ்சீவகன ணி வென்ன· அவனு ' கொளுத்தியிட்டான்· கொளுத்தி அரிவையை யணிந்தான்· அணி 'தபின்பு அவள் கா ' பார் னத் தயெல்லாம் முற்படத்துளக்கிறுள். துளக் கி பி ' பு அவர் நெஞ்சம் ப ' விட்டது அங் னம்பண்விடும்படி கூத்தாடாநின்ருள் அ ' ' தாம ரங்கின்மேலே கொம்பாடக் க ' டாரெல் ா ' வர் சொல்லீரெ 'பாரும் பாவமெ 'பாரும் அமரர்மகளே யென்பாரும் காண்பாருமுளரோ யென் பாரும் ே ாக்கிக்காணீரென்பாரும், நிறைக ங்குவாரும் நவாரும் மெலிகின்ருரு ாயினர்· அங்ஙனமாம்படி அநங்கமாலை அவர்மனமென்னுமரங்கின்மேலே ஆடி ஞ '; ஆடிஓலையை ஐயன்காண விட்டாள்· விட்டும் அவனுக்கு விருப்பங் காணு ம யின் இவைபெற்றேன் யான் பெருத தேதென்றுட்ெ ாண்டு தன்மனத் தத்தேற்றி அரசனைே ாக்காளாயினுள்· ஆதலாற் ருரான் வலிதிற்கொண்டு நீங்கிக் கோயில்புக் கான்· புக்கபின்னு மனத்தேசெற்றநின்றது. அதுநிற்க மாலையைச்சூழ்ந்து பறித்தி ட்டான்· அங் னம் பறித்தவளவிலே அவள் ஓவாதரற்றும்· அங் னம் பிறனலமரற் ற 'ே ட்டும் உருகித் தமர்க்குத் திறனலசெப்பாநிற்கும்· அங்ஙனஞ் செப்புகின்ற ன் உ ாமி ' நீவிரென்னுநிற்; அவரும் ஆடிறுன், நீக்கிறுன் சூடிறுன் நீக்கிறுறு தலானி ' னென்ன அதற்கின்புருனுய் என்னரசுமிழ 'தேனென் றுட்ெ ா ' டு இ னைக் கொல்லுமாறெ ' னேயென்னுஞ் சூழ்ச்சிதன்னிடத்தே நின்ருன்· இதுபட் டதென்ருள்; அதனையுணர்ந்துகந்துகனும் ஓலையைநீட்டி அவட்கு ாலைக்காலத்திலும்

அங்குப்பிறந்த சொல்லைஒற்றிவாவெனக்கூறிக் குழைமுதலியனவற்றை மறையநல்கி அவனைப்போக்கிப் புத்திசேனனைநோக்கி அவன்கருத்தன்னதாதலை ஐயமறவறிந்து நாமமாலை கூறினள்; அது யான் ஓலை வாசகத்தே விளங்கினேன்; இனிக் காரியமின்னதாயிருந்ததாதலாற் படையமைத்துப் போவீராகவென்றியம்பினனென்க.

செய்திகூறுகின்றாள் இதுபட்டதென்றாளென்க. (உ०)

வேறு.

தாதைதானுரைத்தவெல்லாந்தன்னுயிர்த்தோழன்கூறக்
கோதைமுத்தணிந்தமார்பன்கூரெயிறிலங்க நக்கு
ஏதமொன்றில்லைசேறுமென்றலுமிலங்குவாட்கைப்
போதுலாங்கண்ணிமைந்தர்போர்ப்புலிக்குழாத்திற்சூழ்ந்தார்.

இ-ள். மார்பன் கந்துகன்கூறியகாரியங்களையுஞ் சேடி கூறியவற்றையுந் தோழன் கூறக்கேட்டு நக்கு அவ்விடத்து நமக்கு வருவதோர் தீங்கு சிறிதுமில்லை சேறு மென்ற வளவிலே, தோழர் அதற்குடன்பட்டுப் புலித்திரள்போலச் சூழ்ந்தாரென்க.

சேடிகூற்றிற்கு நக்கான்; கந்துகன்கூற்றிற்கு ஏதமின்றென்றான். உலாம் அலமரும். (உ०உ)

க. ஏணுதற்கடவுள்சீறக் கனலெரிகுளித்தகாமன்
மாமிசைத்தோன்றியன்னவகை நலமுடைய ஞாளை
தெண்மணியாரமார்பன்றிருநுதல்மகளிர்நெஞ்சத்
துண்ணிறைபருகும்வண்டாருருவமைதிருவின்மிக்கான். (உ०௩)

உ. குருநெறியின்றகுஞ்சிக்காரகில் மழலூட்டி
வரிநிறவண்ணமாலைவலம்படமிலைச்சிவாளார்
திருநிறமுகத்திற்கேற்பச்செம்பொனேரோலைசேர்த்தி
யெரிநிறக்குழையோர் காதிற்கிருளறச்சுடரவைத்தான். (உ०௪)

௩. தென்வரைப்பொதியிற்றந்தசந்தனத்தேய்வைதேங்கொண்
மன்வரையகலத்தப்பிவலம்புரியாரந்தாங்கி
மின்விரித்தனையதொத்துவிலை வரம்பறியலாகா
விண்ணுரைக்கலிங்கமேற்பமருங்குலுக்கெழுதிவைத்தான். (உ०௫)

௪. இரும்பறக்கழுவியெஃகினிருநூறவடிக்கப்பட்ட
வரும்பெறற்சுரிகையம்பூங்கச்சினைக்கோத்துவாங்கிப்
பெருந்தகைக்குரிசில்கொண்டுபெருவலஞ்சுடரவீக்கித்
திருந்திழைமகளிர்வெளவுஞ்தேவிளங்குமரனொத்தான்.

இவைநான்குமொருதொடர்.

க. திருவின்மிக்கான் - பெயருமாம்.

உ. வலம் - இடம். வண்டிவாதுபாட்டின் கீதத்தையுடையமாலையைக்குஞ்சியிடத்தே வண்ணம்பெறச்சூடி.

கூ. தெற்கிடத்துவளைகளுக்கு எல்லையாகிய பொதியில்; வரைப்பொதியில் இருபெயரொட்டாகாது. மன் பெருமை. மின்னை அ ¯லவிரித்ததன் ய யொத்து. நுரைபோலுங் கலிங்கம்.

ச. கழுவி வட்டாகவுருக்கி. அதனாலே இருளறப்பண்ணப்பட்ட சுரிகை யைக்கையாற் பிடித்துக் கச்சை இடையிலே கோத்துவாங்கி வெற்றி ¹ளங்க வீக்கி யென்க. சுரிகை நுழைந்த சுற்றுவீங்கு செறிவுடை என்றார்பிறரு ˙. தேவா கிய குமரன்.

இ-ள். கடவுள்சீறுதலின் எரியிலே மூழ்கிய காமன் மீண்டுந் தோன்றினா லொத்த அவயவஅழ கயுடைய காளை, தாரினையும் ஆரத்தினையுமு ˈ ய ரர்பன் குரிசில், அவன் குஞ்சியிலே பு கயையூட்டி மாலையமிலைச்சி முகத்திற்கேற்ப ஓ ரோலை ய ஒருகாதிற்குச் சேர்த்தி ஒருகு ழையை யொருகாதிற்கிட்டான் ˙ இட்டுக் குழம்பை அகலத்தேயப்பித் தாங்கிக் கலிங்கத்தை எழுதினாற்போல வுடுத்தான் ˙ உடு த்துச் சுரி ¯யைவீ ˙கி மகளிர் நெஞ்சினிறை ய வாங்குதற்குக் காரணமான செயற் கையழகுபொருந்தின இச்செல்வத்தான் மிக்கான்; அப்பொழுது முருகனையொத்தா னென்க. (உ0சு)

ரவிழித்திமைப்பதொக்கும்வாலொளியாரமார்பின்
விரை ழித்திளையரெல்லாம்விழுமணிக்கலங்கடாங்கி
நு ரகிழித்தனையவெ ரய்ம்மைதுண்டுகின்மரு ˙ கு ˙ சே ர்த்தி
யு ரகிழித்துணருமொப்பினேவியப்பா யொத்தார்.

இ-ள். இளையரெல்லாம் மார்பிலே விரையைப்பூசிக் கலங்களையணிந்து துகி லையுடுத்து வாக்காற்புகழ்த ரதாய் மனத்தாலுணருமொப்பாற் பா வையை யொத்தா ரென்க.

இமைத்துவிழிப்பதென்றார் அசைவின்கட் பாடஞ்செய்தலின். பாவை-இரு பாற்கும் பொதுவாதல் *'கைபுனைபாவையெல்லாங் கதிர்முலையா ˙கினான்' என்ற தனானுங்கொள்க. (உ0எ)

அர ˙குநீரெறியப்பட்டவஞ்சனக்குன்றமன்ன
திருக்கிளரோடைசூழ்ந்தசெம்பு ர்நெற்றித்தாகி
யுரு ˙கியூனுண்ணும்வேகத்துறுபுலியனையநாக
மரு ˙ னோர்குன்றஞ்சேர்ந்தா ˙ கண்ணலானேறினானே.

ஊனை யுருக்கி.

இ ள். செம்பு ¯ர் நெற்றித்தாதலின், அரக்குநீரெறியப்பட்ட குன்றமன்ன நாகத்தை அருக்கன் ஒருமலையைச் சேர்ந்தாற்போலப் புலியன்ன அண்ணலானேறி னானென் ¯. (உ0அ)

விடு ணைவிசையிற்வெய்யவிளங்கொ ளியிவுளித்திண்டேர்
கடுநடைக்கவரிநெற்றி ˙காலியற்புரவிகாய்ந்து
வடிநுனையொளிறுமாலைவா ˙ படைமற வர்சூழ
அடுதிற ரச்சங்கமார்ப்பவணிநகர்முன்னினானே.

* குணமாலையாரிலம் ˙கம், ருஎ.

காய்ந்துவடித்த நுனைகொ ளெறிகின்ற வாளாகியப ட. கலையை யடுகின்ற திரை. ம ் கலத்திற்குச் சங்குகூறினர்.

இ ள். தேர்முதலியன சூழ ஆர்ப்பச் சென்று யாழ்மண்டபத்தை யணுகினனென்க. (உ0க)

தோற்றனண்மடந்தைந ்யாழ்தோன்றலுக்கெ ன்றுநிற்பார்
ே ாற்றனணங்கை மைந்தனி ் லனு ர்தற்கெ னபார்
ே ற்றொடிம ளிர்செம்பொற்கோதையு ் குழையுமி ்
வேற்ற சொல்லிநிற்பாரெ ் கணுமாயினரே.

இ ள். மகளிர்கோதையுங்குழையுமின்னநிற்க, மடந்தை தோன்றலுக்கு யாழைத்தோற்றுளென்பார் நங்கை மந்தனலனுகர்தற்கு நோற்றுளென்பார் த ் னத்துக்கேற்றனசொல்லி நிற்பாராயினரெவ்விடத்துமென்க.

இவன்கல்வி யுணர்தலிற் றெளிவுபற்றித் தோற்றன ளென்று இறப்பாற் கூறினர். (உ 0)

வே று.

சுரும்நிறக்கொடு ் குழைசுழ ் றெருத்தலேதர
வருமலர்த்தெரியலானழன்றுநோக்கியையெ ப்
பொருமனப்பொலிவெ னுமணி ் ை மத்திை யின
லருவி ந்துதோன்றினன ் ்ன லை லே

மனம்பொலிவு விகாரம்.

இ ள். செற்றமருதகடடியங்காரன் தனது மகரக்கு முயசைந்து கழுத்திலேவிழும்படி எரிந்துபார்த்து வியவாநிற் , அ 'னது பொருதம த்தை அண்ணல் தனதுபொலிவென்கின்ற மத்தி கயாலே அடித்து வந்து தோன்றினனென்க.

எனவே பொலிவு அவன்ம த் தக் ே-டுசெய்ததென்க. மத்திகையென்ற லின், கை யிலிருக்குமென்று அடைகூறினர். (உகக)

குனிவெ ாள்பா வெண்மதிக்கூரிரும்புதானுநீப்
பனிகொண்மால்வரையெனப்படுமத ் களிறிரீஇ
யினிதிழிந்தி யூரேத்தவின்னகிற்கெ ாழும்புகை
முனியவுண்ட குஞ்சியானமுரண்கொ ண்மாடமுன்னினை.

குனிவு விகாரம். பனி கடாத்திற்குவ ம். முனிய வெறுக்க.

இ ள். குஞ்சியான் வளைவுகொண்டவெண்மதிப்பாகம்போலுந் தோட்டியையழுத்திக் களிற்றையிருத்தி இனையரினிதாக வேத்த இழிந்து யாழான் மாறுபாடுகொண்ட மாடத்தே சேர்ந்தானென் ்-. (உகஉ)

புதிதினிட்டபூந்தவிசினுச்சிமேனடந்தவட்
புதிதினிட்டமெல் 'ணைப்பொலிந்தவ ் ணம்போகுயர்
மதியமேறிவெஞ்சுடர்வெம்மைநீங் மன்னிய
வுதயமெனனுமா ்வரையுவந்திருந்ததொத்ததே.

இன் அசை. போகுயர் மதி - உயர்ந்தமதி. மலையு மதியமுஞ் சுடரும், மண்பத்திற்கும் அணைக்குஞ் சீவகனுக்குமுவமம்.

இ - ள். அவ்விடத்துப்புதிதாகவிட்ட தவிசின்மேலேநடந்துசென்று புதிதாகவிட்ட வட்டஅணைமேற்பொலிவுபெற்றிருந்ததன்மை வெஞ்சுடர் மதியத் தயேறித் தன்னிடத்துமன்னியவெம்மை நீங்கும்படி உதயவரையிலே உவந்திருந்ததன் ம ய யொத்ததென்க. (உகரு)

முருகுவிம்முகோதையார்மொய்யலங்கல் ண்டுபோற்
பருகுவானிவணலம்பாரித்திட்டவிந்ந
ருருகுமைமங்கணையொழித்துருவினையகாமனூர்
கருதிவந்ததென்றுதங்கண்கள்ளெ ாண்டுே ாக்கினர்.

இ - ள். ௳ருவினால் வியப்பையுடையகாமனூர் இவணலம்பரந்த இந்த நகர்க்க ணே இவணலத்தை அலங்கலை வண்டுபருகு மாறுபோலப் பருகுவான் கருதி ஐங்கணை யயொழித்துவந்த தொருதன்மையென்றுநினைத்துக் கோதையார் தங் கண்களை கொண்டு அவனைநோக்கினரென்க.

ஐங்கணை இரண்டு: அந்த ணரவிந்த மாம்பூ வசோகப்பூ-பைந்தளிர் முல்லை பனிநீல மைந்துமே-வீரவேள் ம் தனையும் வேனெடுங்கண் மாதனையு-மாரவே ளெய்யு மலர்.' இவை திரவிய பாணம். இங்கிதம் மதநம், வசீகரணம் மோகனம், சந்தாப ' இ வ பாவபாணம். (உகசு)

முனைத்திறத்துமிக் சீர்முனைவர்தம்முனைவனூர்
'வனப்புமிக்கவர்களின்வனப்புமி 'கினியனை
நினைத்திருந்தியற்றியநிருமிதம ணிவன்
கனைத்துவண்டுளர்ந் தார்க்காளைசீவ ் ரோ.

இதுமுதல் இனைய அளவுமொருதொடர்.

தவக்கூற்றின்மிக்க இருடிகட ம்முனைவனூவான் அயன். இ னென்பதனை மார்போடுகூ ட்டுக. உளர்ந்த சிதறின. (உகரு)

௨. பொ ்னைவிட்டசாபலாள்புணர்முலைத்தடத்தினன்
மின்னைவிட்டிலங்குபூண்விரைசெய்ம . மோலையா
வென்னைபட்டவாறரோவெழுதிநங்கை யாட்கொ ்வான்
மன்னும்வந்துபட்டனன்மணிசெய்வீணைவாரியே.

திருவைக்கடந்த. மன்னும் - மிகவும்; தப்பாமலென்றவாறு. வாரி-அகப்படுத்துமிடம். என்றென வருவிக்க. (உகஎ)

௩. இனையகூறிமற்றவடோழிமாருமின்புற
வனைய ரம்படித்த ரவடிவிற்வெ ்லையாகிய
னைவண்டோதிகைதொழு 'கடவு ்கண்ணிற்கண்டவ
ரெனையதெனையதெய்திளுரனையதனையதாயினர்.

தோழிமாரும், உம் ம-சிறப்பு. எழுதலாந்தன் மயு டத்தல்லாத. ஓதி தத் த. டவுள் ரமன்.

இ ள். அயன், தான்ப ' த்தவனப்புமிக்கவரெல்லாரினும் வனப்புமிக்குக் கட்கினியனுக ஒருவனை யான் ப டக்கவேண்டுமென்று நெடு ரணினைத்திருந்து நிருமித்தாலியற்றியமகன் இச்சீவகன்· இவன் வி ரசெய்மார்ப மோலையாகக்கொண்டு சாயலாளாகிய நங்கைதன் முலைத்தடத்தினுலே யெழுதி அடிமைகொள்ளும்படிவீணைவாரியிலே வந்து தப்பாமலகப்பட்டான்· ஈதொருநல்வினையுண்டாயவாறெங்ஙன மிருந்ததென்று இத்தன்மையவான மொழிகளைக்கூறி அவடோழிமாருமின்புறுநிற்க, ஒழிந்தோரு ' காமனைக்கண்ணுற்கண்டவர் எவ்வளவெவ்வளவாகிய இன்பத்தையுற்ருர் அவ்வள வ்வளவாகிய வின்பத்தின் வடிவு தாமாயினுரென்க.

ஒருவனைப் ப டக் வேண்டுமென்றெனவு ', கொண்டெனவும், ஈதொருநல்வினையெனவும் ஒழிந்தோருமெனவும் வருவிக்க. (உகஎ)

வேறு.

க. குட்டநீர்க்குவளையெல்லாங்கூடிமுன்னிறலாற்ருக்
 ட்டழகுடைய ண்ணுணிறையெனுஞ்சிறையைக்கைபோ
யிட்டநாண்வேலியுந்திக்கடலெனவெழுந்தவேட்டை
விட்டெ ரிகொளுவநின்றுவொரியு ரமெழுகினின்ருள். (உ அ)

உ. நலத்தைமத்தா நாட்டி ல் லியிளமைவாராக்
குலப்பிறப்பென்னுங்கையாற்கோலப்பாசங்கொளுத்திக்
 ல 'கியின்காமம்பொ ' கக் டைந்திடுகின்ற ரளை
யிலைப்பொலியலங்கன்மார்பமியைவதென்றுகுங்பெ ால்லோ ()

• தீங்கரும்பெருத்திற்றூங்கியீயின்றியிருந்ததிந்தே
ஞ ' ணுற்பருகியிட்டுநலனுணப்பட்டநம்பி
பூ ' கு ழமகளிர்முன்னர்ப்புலம்பனீநெஞ்சேயென்றுள்
வீ ' கிய ரமம்வென்றுர்விளைத்தவின்பத்தோடொப்பாள். ()

ச. ண்ணெனும்வலையினு ாளரனை யகப்பட்டிருந்தான்
பெண்ணெனுமுழலைபாயும்பெருவனப்பு டயநம்பி
யெண்ணி ' ரமற்றியாவனுங்கொலென்னிதிற்படுத்தவேந்த
லொண்ணிறவுருவச்செந்தீயுருவுகொண்டனயவேலான். ()

ரு. யாவனேயானுமாகவருநிறைக்கதவநீக்கிக்
காவலென்னெஞ்சமென்னுங்கன்னிமாடம்புகுந்து
கோவவென்னு ாளம்யாத்தாய்நின்னையுமாலையாலே
தேவரிற்செறியயாப்பன்சிறிதிடைப்படுகவென்று ா. ()

சு. ழித்தமே வலேறுபெற்றகடத்திடைப்பிணையின்மாழ்கி
விழித்துவெய்துயிர்த்துமெல்லநடுங்கித்தன்றோழிகூந்த

விழூ'கி ண்டிரியச்சேர்ந்தோர்கொடிப்புல்லு' கொடியிற்புல்லி
யெழிற்றனை மார்பற்கி 'ரயாழிதுவுய்த்துக்கொடுமோவென்முள்.

இ வயாறுமொருதொடர்.

க. குட்டம் ஆழம். கடலெனத்தரங்கித்தெழுந்த வேட்கையாகிய எரிகொழு ந்துபட்டெரியநி 'ருள். இது கம்மிகவென்னு மெய்ப்பாடு.

உ. தனதுவடிவழ க மத்தாகநாட்டி வலியுமிளமையும் அம்மத்தினதிரண்டு தலையினும் பூட்டும் வாராகக்கொண்டு ஒப்பனையழகாகிய கடைகயிற் ற அம்மத்தி லேபூட்டித் தாய்குலனு' தந் தகுலனுமென்கின்ற ககளாலே கா மென்கின்றகட லேப் பொங்கும்படிகலக்கிக் கடைந்திடுகின்ற ரளையது மார்பமி யயுநல்வினை எ'நா ளிலே யுண்டா தென் றயமுற்று மற்றைநாளில் விடியற்காலத்தே இயையுமென்ப ுனைத் தனதுஞானத்தாலுணர்ந்தானென்க. என்முகுமென்பது விளைவென்னுமெய் ப்பாடு.

௩. கரும்பிற்றூங்கியென்றெளிமைகூறினள். இதற்குமுன்பு ஒருமகளிரும் இவ னைநுகராதிருந்தமையுணர்ந்து ஈயின்றியிருந்த தீந்தேனென்முள். எனவே பிரமசரிய ங்கூறினர். நாங்கண்ணுலேநலத்தை உள்ளடக்கி நுகரப்பட்டநம்பி. 'புலம்பலென் பது சிதைவுபிறர்க்கின் மயென்னுமெய்ப்பாடு. இன்பம்-சுவர்க்கத்தின்பம்.

௪. ஞானக்கண்ணென்கின்ற வலையைவீசிக்குலமுதலியவெல்லா நோக்கும்படி அவ் லையினுள்ளேயிருந்தான். 'இருகண்ணும்பு தத்து வக்கும்" என்முற்போல. அஞ்ஞானத்தாலெல்லாமுணர்தலிற் க கப்பட்டிருந்தா னென்முள். தன்மேல் ே ட் கசெல்லா மயிற் பெண்ணெனுமுழலைபாயுமென்முள். யாழ்வென்ற பின்னல் லது அவற்குவேட் கநிகழாமை மேலேகாண்க. யாவனுங்கொல் தேவனே மக னே. இதுஐயமென்னுமெய்ப்பாடு. *'சிற'துழி யையஞ் சிறந்த தென்ப விழிந் துழி யிழிபே சுட்ட லான' என்பதனுற் றலைவிக்கையநிகழாதேனும் ஈண்டுக் களவ ன் மயானுந் தனதுஞானத்தால் ஐயந்தீர்தல்வன்மையானு மையநிகழ்ந்தது. மக்க ளாற் றன்னை வருத்தலா ர ம முன்னே காண்டலின், என்னை யிவ்வருத்தத்திலே அ ப்படுத்தி எ'தலென்முள். இதனுல் ஐபநிகழ்'தது. உருவச்செந்தீ, ருவம்- அ ட. தீவேலின் வடி வக்கொண்டாற்போலும்வேலான்

ரு. தேவனுயினுமாக, மகனுயினுமாக. இது ஆராய்ச்சியென்னு மெய்ப்பாடு. காவலாகிய நிறைக்கத வத்திறந்து. யாத்தாய் எதிர்பெய்து பரிதலென்னுமெய்ப் பாடு. மாலை எனதியல்பாலே. மேன் மாலையாற் பிணித்தலுந்தோன்ற தேவரிற் செறியயாப்பன் தே னைப்போலே இமையாநாட்டமாக நோக்கும்படி செறியப் பிணிப்பேன்.

சு. உ நகழித்தவேலேற்றை மருமத்தே தப்பாமற்பெற்ற கடத்திடைப்பிணை யென்முர் பரிகாரமின்மையான். மாழ்கி விழித்து உயிர்த்தெனவே இடுக்கண்மெய் ப்பாடு. நடுங்கி நடுக்கமெய்ப்பாடு. மெல்லவழுக்கி யென்பது பாடமாயின்அவ்வி டத்து நீங்கியென்க. தன்தோழிகூந்தலி' வண்டுகெடும்படி அவளைச்சேர்ந்து. இது கயாறென்னுமெய்ப்பாடு. எழிற்றகைமார்பனுக்கு இனியயாழ் இந்தயாழாயினு' அ ன் ல்வியறிதற்குப் பலயாழையுஞ் செலுத்திப் பின்பு இந்தயா ழக் கொடுப்பா யாக வென்முமெ ரன்க.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், ௩.

இ ள். மிக்க அழகுடைய கண்ணாள், இன்பத்தோடொப்பாள் அவ ' வேலான்வனப்பு டயா 'பி யென்னிதிற்படுத்தவேந்தல் இ ன் ஆராய்ந்தால் யாவனுங்கொலெனை வயுற்று யாவனேயாயினுமாக நமதுஞானக் ண்ணிடத்தான் · அதனால் யானெஃகின விடத்துக் கயகப்பட்டேயிருந்தான் · அங்ஙனமிருந்து க டந்திடுகின்ற காலையது மார்பு இயைவதென்றுவதுகொல்லோவெ ' றயுற்று ோக்கி அக்காலஞ்சிறிது நீட்டித்தலின் அதற்காற்றாது சிறையைக் போய் நாண்டே வியைப்பாய் ' து காமத்தீயெரியநின்றாள் · அப்பொழுது எரியுறுமெழுகினின்றாள் · அங் ஙனின்றுமாழ்கி விழித்துஉயிர்த்து நடுங்கி மெல்லத் தோழிமேலேவீழ்ந்து அவளைப்புல்லி அங்ஙனங் கயாறற்றவிடத்துத் தன்மனத்துநின்ற தலைவனைநோக்கி நீ 'கி மாடம் புகுந்து யானேம்படி என்னுள்ளத்தைப் பிணித்தாய் நின்னையும் பிணிப்பேன் சிறிதுபொழுது கழிக்கவென்றாள் · என்றபின்பு தன்னெஞ்சினைே ாக்கி நெஞ்சே ல னு ண்ணப்பட்ட நம்பி ஈயின்றி யிருந்ததீந்தேனுதலான் ம விர்முன்னே புலம்பாதொழிக வென்றுற்றுவித்துத் தேற்றிப் பின்பு தோழி யநோக்கி இனியயாழிது வுய்த்துக் கொடுமோவென்றாளென்க. (உஉ௩)

வேறு.

க தட ' கணாள் பணியிணாற்றானவ்வீணையொன்றினை
நெடுங்கணாளெழினியைநீக்கியுய்த்துநீட்டினாண்
மடங்கல ன மொய்ம்பினான்வருகவென்றுகொண்டுதன்
கிடந்தஞானத்தெல்லையைக்கிளக்கலுற்றுநோக்கினான். (உஉ௪)

வேறு.

உ. சுரந்து வானஞ்சூ 'முதிர்ந்துமெய் 'நொந்தீன்றதுளியேபோற்
பரந்தே ள்வித்துறைபோய பந்தார்மார்பன்பசும்பொ 'யாழ்
ரம்புதேனார்த்தெனத்தி ' டி ல்லாள்வீணைபொல்லா ம
யிருந்தமுலையாணின்றாளை நோக்கியி சயினிதுசொன்னான். ()

௩. நீர்நின்றிளகிற்றிதுவேண்டாநீரின்வந்ததிதுபோ
வார்நின்றிளகுமுலையினாய்வாட்புண்ணுற்றதிது டக்க
வோருமுருமேறிதுவு 'ஈடதொழிகவொண்பொனுகுகொடியே
சீர்சா 'கணிகைசிறு ர்போற்சிறப்பின்றம்மவிதுவென்றான் ()

௪. கல்சேர்பூ 'ஏகொ 'கதிர்முலையாய்காமத்தீயா 'வெந்தவர்போற்
ெ ால்லையுழவர்சுடப்பட்டுக்குர ' கிவெந்ததிதுகளிறு
புல்லமுரிந்ததெனப்போக்கித்தூமமார்ந்ததுகிலுறையு
ணல்யாழ்நீட்டவதுகொண்டுநங்கை நலத்ததிதுவென்றான்

இவைநான்குமொருதொடர்.

க. நெடுங்கண்ணாள்தானென்க. அவ்வீண தத்தை முற்கூறிய வீணை. எழினி உறை.

உ. வானம் சூன்முற்றி மெய்ந்நொந்து சுரந்தீன்றபெருமழை எத்துறையுஞ்சென்று பயன்பட்டாற்போலப் பரந்தநூற்கேள்விகளெல்லாம் முற்றக்கற்றுப் பயன்படு மார்பன், எழாதுஉள்ளடங்கியமுலை. பொல்லாமை இதுவென்றானென்க. பொல்

லாங்கு பலவற்றையுஞ் சாதியொருமையான், இதுவென்றான். நரம்பினி சயார் பிறந்தபொல்லாமையாவன: 'செம்ப க யார்ப்புக் கூட மதிர்வு.'' 'செம்ப யென்பது பண்ணேடுளரா வின்பமிலோ ச யென்மனார்புலவர்.' 'ஆர்ப்பெனட் படுவ தளவிறந் திசைக்கும்.' கூட மென்பது குறியுற விள கின் - வாய்வதி ராரது மழுங்கியிசைப் பதுவே.'' "அதிர்வெனப் படுவ திழுமென வின்றிச் சிதற் யு ாக்குந ருச்சரிப் பிசையே.' இவை மரக்குற்றத்தாற்பிறக்கும். நீரிலே நிற்ற லழுகுதல் வேத னிலமயங்கும் பாரிலே நிற்ற விடிவீழ்த ஞெய்மரப் பாற்படல்கோ- ணேரிலே செம்பகை யார்ப்பொடு கூட மதிர்வுநிற்றல் சேரினோர் பண்க ணி றம யக் கம்படுஞ் சிற்றி டயே.'

ரு. இளகிற்று மெல்கிற்று. கட்டஆதாரமின்மையின் வாரிளகுறுமூலே. புண் ணுறுதல் வெட்டுப்பட்டு நிற்றல். கணி கசிறுவன்போலென்றது நில ய கின விடத்தே நிற்றல்வின். வேண்டாா போக நடக்க, ஒழிகவென்றன இகழ்ச்சி.

சு. கல்சேர் முலேயாய் இகழ்ச்சி. குரங்கி தாழ்ந்து. இதுவென்பதிரண்ட ற்குங் கூட்டுக. நங்கைநலத்தது நங்கை குலமுதலிய நலத் தத் தானுமு டத்து. அந்நலமாவன: 'சொல்லிய கொன்றை கருங்காலி மென்முருக்கு நல்ல குமிழு தணக்குடனே மெல்லியலா யுத்தம மான மரங்க ளிவையென்றார் வித்த யாழோர் விதி.' "தளமாய்ச் சமநிலத்துத் தண்காற்று நான்கு-முளதா யொருங்கூன மின்றி யளவு முதிரா திளகாது மூன்றாங்கூ றாய வதுவாகில் வீணுதண் டாம். 'கோடே பத்த ராணி நரம்பே மாட மெனவரும் வ கயின தாகும்.' 'பதுமங் கழல்குடந் தாடியொ டுள்ளிபண் பூண்டுநின்ற விதியமர் தண்டு குடையே குடுமி மெய்க் கோட்டுறுப்பு மதியமர் போதி க புடடின் முகஞ்சுவர் மன்னெருத்தம் விதி ய ர் பத்தர்க் குறுப்பென் று ாத்தனர் மின்னி டயே' எனவிவையும் பிறவும்.

இ ள். தத் தயதேவலாலே அவ்வீணுபதிதான் அவ்வெழினியையு டய வீணையொன்றினையும் நீக்கிவைத்து ஒழிந்தவீணைகளைச் செலுத்திக்கொ ாடுத்தாள். அப் பொழுது மொய்ம்பிஞனும் இங் னேவருகவென்றுகூறி அவற் றக் கக்கொ ாண்டு தனது பரந்துகிடந்த ஞானத்தினள வ அறிவிக்கலுற்றுநோக்கினன். நோக்கி அம் மார்பன் அவற்றின் நரம் பத் தேனார்த்தெனத்தெறித்து அவற்றினிசையாலேஅவள் வீணை ளின் பொல்லா மையிதுவெ ன்று வீணுபதி நின்றவளைநோ கிச் சொன்னன். எங்ஙனமெனின் முலேயினய் இந்தமரம் மெல்கிற்றாதலின் இவ்வியாழ்வேண்டா; இந் தமரம் அழுகினதாதலால் இவ்வியாழ்போக. இந்தமர புண்ணுற்றதாதலால் இவ்வி யாழ்நடப்பதாக; இந்தமரம் உருமேறுண்டதாதலால் இவ்வியாழொழி தாக; இந்த மரம் சிறப்பின்றாதலால் இவ்வியாழொழிவதாகவென்று சொன்னன். அங் ன கூறிப் பின்னுங் கதிர்முலேயாய் இ மரம் வெந்தது. இம்மரம் முரிந்ததென்று ஒழிந்த யாழ்களையும் போக்குதலால் நல்லயாழை நீட்ட அதனைவாங்கிக்கொண்டு நங் கநல த்ததிதுவென்றானென்க. (உஉஎ)

வேறு.

இருநிலமடந்தையீன்றதிருவிசும்பென்னுங்கைத்தாய்
திருநலமின்னுப்பொன்ஞண்முகின்முலேமாரித்தீம்பா
லொருநலங்கவினியூட்டவுண்டுநோய்நான்குநீ கி
யருநிலங் வினிவாள்வாயரிந்திது வந்ததென்றான்.

ஈன்றது-பெயர்.

இ ள. மணமகளெனப்பட்டமரம் விசும்பென்னுஞ் செவிலித்தாய் அழகிய ல ந் தயுடைய மின்னாகிய பொன்னணியையு டைய முகிலாகியமுலையின் மாரியாகிய இனி பாலை முழுவலன்போடே ஊட்ட உண்டு நோய்நீங்கி வளர்ந்து வாளின் ாயா லரிந்துவந்தது இவ்வியாழென்றானென்க.

சினைவினைமுதலொடு முடிந்தது. நற்றாயன்புசெவிலிக்குப்பிறந்து வளர்த்த ம தோன்ற ஒருநலமென்றார். ான்காவன: வெயிலுங் காற்றுநீருநிழலுமிகுதல். (உஉஅ)

தீந்தொடைநரம்பி ற்றீமைசிறிதலாப்பொழுதுமோதிப்
பூந்தொடையரிவை ாணப்புரிநெகிழ்த்துரோமங் ாட்ட த்
தேங்கமழோதிதோற்றாள்செல்வனுக்கென்னமைந்தன்
வாங்குபுநபுலன்கை யுள்வார்புரி ரம்புகொ ாண்டான்.

இ ள். மந்தன் நரம்பின்றீ மையை நெடும்பொழுதெல்லா மாராய்ந்து கூறி அதற்கேற்ப அரி வகாணும்படி முறுக் கயு டைத்து அதிற்கிடந்தமயிரைக் காட்டு தலின் அ வயுள்ளோர் ஓதி இனிச் செல்வனுக்குத் தோற்றாளென்னுநிற்க· அவன நபுலன் கயினரம் ப வாங்கிக்கொண்டானென்க.

தனக்குச் சேமமாகவந்தவற்றில் நரம்பையேவாங்கினான்; யாழ்நன்றாதலின். கந் துகன் படையமை மத்தெழுமினென்றதனால் நந்தட்டனும் பதுமுகன்முதலாயினாரும் போர்க்கோலத்தோடும் புறத்துநின்றாரென்பதுதோன்ற நபுலன்கையில் நரம்பிருந்த தென்றார். அது மேற் ப ' ணியல்யானைமேலான்பதுமுகன்" என்பதனானுணர்க. "கொடும்புரி மயிர்தும்பு முறுக்கிவை நான்கு நடுங்கா மரபிற் ப கயென மொழிப என்றார். (உஉகூ)

பணிவரும்பைம்பொற்பத்தர்பல்வினைப்பவளவாணி
மணிகடைமருபபின்வாளார்மாட வயிரத்தீந்தே
னணிபெறவொழுகியன்னவமிழ்துறழ் ரம்பின யாழ்
ணிபுகழ்காளைகொண்டு டலகம்வணக்கலுற்றான்

வாசித்தற்றொழிலிலேவரும். வயிரமாடகம் நால்விரலளவான பாலி கவடி வாய் நரம்பை வலித்தல் மெலித்தல் செய்யுங்கருவி. *' இடக் க நால்விரன் மாடகந் தழீஇ ' என்றார்பிறரும். பொன்முதலியன அழகிற்கிடடன.

இ ள். நூல்போனவன் புகழப்படுங்காளை பத்தர்முதலியவற்றையுடையயா ழைக்கொண்டு உலகினை வளைவித்தலுற்றானென்க. (உஙூ0)

குரல்குரலாகப்பண்ணிக்கோதைதாழ்குஞ்சியான்றன்
விரல்கவர்ந்தெடுத்தகீதமிடறெனத்தெளிதறேறறார்
சுரரொடுமக்கள்வீழ்ந்தார்சோர்ந்தனமாவும்புள்ளு
முருகினமரமுங்கல்லுமோர்த்தெழீஇப்பாடுகின்றான்

இ - ள். குஞ்சியான் செம்பாலையைப் பண்ணித் தன்விரலாலே கவர்ந்தெடுத்த

பாட்டைக் கண்டமென்றுகருதிக் கருவியென்று தெளிதலையறியாராய்த் தேவருமக்க ளுந் தம்மில் வாசியின்றி வீழ்ந்தார்; கின்னரமும் அசுணமுஞ் சோர்ந்தன· மரமு ் கல்லுமுருகின; அங் னம் வாசித்தநிலையைக்குறித்து அதற்கே ற்ப ஆளாபஞ் செய்து பாடாநின்றானென்க

ஆழியு மாரும்போற் கீறி யதனருகே யூழி யொரோவொ ன் றுடன்கீறி வாழி யெருதாதி கீழ்த்தி சகொண் டீராறு மெண்ணிக் கருதாய் நிலக்கயிற் றக் கண்டு.' இப்பாலைத் திரிவிலே பத்தொன்பது நரம்பையுடைய மகரயாழ் குரல் குர லாமாறுகாண்க. (உகக)

வேறு.

க. கன்னி ாகங் லங் மலங்கி
மின்னுமிர ் குமமைழயென்கோயான்
மின்னுமழையின்மெலியுமரிவை ய
பொன்னுண்பொருதமுலையென்கோ ாயான். (உகஉ)

உ. கருவிவானங்கான்றபுயலி
னருவியரற்றுமலையென்கோயா
னருவியரற்றுமலை ண்டழுங்கு
மருவார்சாயன்ம ாமென்கோ ாயாள். (உகங)

ங. வானமீனினரும்பிமலர்ந்து
கானம்பூத்தகாரென்கோயான்
கானம்பூத்த ார் ண்டழுங்குங்
தேனார்கோ ாதைபரிந்தென்கோ ாயாள்.

இவைமூன்று மொருதொடர்.

இம்மூன்றுகவியுங் கூதிர்ப்பருவங் குறித்துப் பிரியக்கருதியதலைவற்குத் தோழி அதற்குமுன்னிகழ்கின்ற காரின்றன் மயு ், அது தலைவி ய வருத்துந் தன் மயு ் யான்கூறவேண்டுமோ, நீயேயறிதியன்றோவெனக்கூறிச் செலவழுங்குவித்த வாக் குக. இளவேனினிகழ்ச்சிக்கண்ணே கார்கூறவேண்டிற்று· யாழ்வென்ற பின்னல் லது தன்மனத்தில் வேட்கைதோன்றாதாதலின், அதனைக்கூறவே வேட்கை தோன் றிற்றாகப் புலப்படுமென்பது ருதி.

க. இ ள். யான் கன்னியாகியபாம்பு மலங்கிக் கலங்கும்படி மழைமின்னு நிற்கும் இரங்காநிற்குமென்கோ; யான் முலையினையுடைய அரிவை அம்மழையான் மெலியுமென்கோவென்க.

உ. இ ள். யான் புயலால் அருவியரற்றுமலையென்கோ; யான் அதனைக் ~ண்டு மரு ,தனிறைந்தசாயல் மனமழுங்குமென்கோவென் .

ங. இ ள். யான் காரினாலே கானம்பூத்தனவென்கோ; யான் அதனைக்கண்டு கோதைபோல்வாள் பரிந்தழுங்குமென் ோவென்க.

இத்தாழிசைக்கொச்சகவொருபோகுகள் கந்தருவமார்க்கத்தான் இடைமடக் கின. இது மேல்வருவனவற்றிற்கு மொக்கும். (உகச)

வேறு.

அண்ணலியாழ்நரம்பையாய்ந்துமணிவிரறவழ்ந்த ாறும்
பண்ணியவிலயம்பற்றிப்பாடியவனப்புநோக்கி
விண்ணவர்வீணைவீழ்த்தார்விஞ்சையர்கனிந்துசோர்ந்தா
மண்ணவர்மருளின்மாய்ந்தார்சித்தருமனத்துள்வைத்தார்.

இ ள். தலைவனதுவிரல் நரம்பையாய்ந்து வாசித்தபடியும் அதிற் றன் பண்ணிய செல வக்குறிக்கொண்டு மிடற்றாற்பாடிய வனப்பையுமுடகொண்டு கின்னரர் வீணையைக்கைவிட்டார்· விஞ் சயர் நெஞ்சுருகி மெய்சோர்ந்தார்· மக்கள் தாமறியாதது கேட்டமயக்கத்தாலே அறிவுகெட்டார்· இருடிகளும் இதுவும் பேரின்பமாயிருந்ததென்றுட்கொண்டாரென்க.

இதனுன் முன்பியாழ்வாசித்த தன்மையையும், அதற்கேற்பப் பாடினதன்மையையுங் கேட்டோர் வியந்தபடி கூறினர். (உ௬௫)

வீழ்மணி ண்டுபாய்ந்துமிதித்திட ்கிழிந்தமாலை
சூழ்மணி ்கோட்டுவீணைச்சுகிர்புரிநரம்புநம்பி
யூழ்மணிமிடறுமொன்றாய்ப்பணிசெய்தவாறுநோக்கித்
தாழ்மணித்தாமமார்பிற்கின்னரர்சாம்பினரே.

இ ள். மதுவைவிரும்பிய வண்டு குதித்து மிதித்தலால் அலர்ந்தமாலையினையுங் கோட்டினையுமுடைய வீணையிற் சீவிமுறுக்கின நரம்பும் நம்பிமிடறுமொன்றாய் ஏவல்செய்தபடியையுட்கொண்டு கின்னரர் மேனிவாடினரென்க.

இதனுற் கருவியுங்கண்டமும் உடனிகழ்த்தின மயைக் கேட்டோர் வியந்தபடி கூறினர். (உ௬௬)

விண்ணவர்வியபப்விஞ்சைவீரர் ள்விரும்பியேத்த
மண்ணவர்மகிழ ா கட்பறை மெய்ம்மறந்துசோர
வண்ணறானநங் ஞ ணப்பாடினனரசரெ ்லாம்
பண்ணமைத்தெழுதப்பட்டபாவைபோலாயினரே.

இ - ள். அண்ணறான் வியப்ப ஏத்த மகிழச் சோர நாணப் பாடினான்; அது கேட்ட அரசரெல்லாம் எழுதும்படிசமைது எழுதப்பட்ட பா வைபோலாயினரென்க.

இதனுற் கருவியைநீக்கி மிடற்றாற் பாடக்கேட்டோர் வியந்தபடிகூறினர். ()

வேறு.

க. பருந்துமதனிழலும்பாட்டுமெழாலுந்
திருந்துதார்ச்சீவகற்கேசேர்ந்தனவென்றெண்ணி
விருந்தாகயாழ்பண்ணிவீணைதான்றோற்பா
ணிருந்தாளிாமயில்போலேந்திலைவேற் ்னனாள். (உ௬௭)

உ. ே ாதைபுறந்தாழக்குண்டலமும்பொற்றோடுங்
ாதினொளிர்ந்திலங்கக்காமர்நுதல்வியர்ப்ப

மாதரொருத்தமிடங்கோட்டிமாமதுர
கீதங்கிடையிலாள்பாடத்தொடங்கினர்.

இ வயிரண்டுமொருதொடர்.

க பருந்து பறக்குமிடத்து முறையேயுயர்ந்து அந்நிலத்தின்கண் நின்றுயர்ந்து பின்னு அம்முறையே மேன்மேலுயர்கின்றாற்போலப் பாடவேண்டுதலின் அஃது உ மையாயிற்று. 'சிச்சிலி பூனை குடமுழக்கஞ் செ'மைத்தா முச்சிமலை நீர்வி ழுக்கா டொண்பருந்து பச் சநிற வேயினிலை வீழ்ச்சியுடன் வெங்கா னிழற்ப ற வ யேயு'கா லோசை யியல்பு' என்றார். விரு'தாகச்சேர்ந்தனவென்றாள் இதற்குமுன்பு பிறரிடத்தில்லாது இவனிடத்தேகாண்டலின். வீணையென்றது யாழையும்பாட்டையும். மயில் காரினைக்கருதியிருந்தாற்போல இவளும் புணருநா ளினைக்கருதியிருத்தலின், மயில்போலென்றார். இளமயில், இள ம குணம்.

உ. உடகும் நாணும் ஒருங்குவருதலின் நுதல்வியர்ப்பவென்றார். அது தன்னை அவனோக்கியவழிப் பிறந்தமெய்ப்பாடு· அது *"புகுமுகம் புரிதல் பொறி நுதல் வியர்த்தல் என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. காதலையுடைய எருத்தம். கிடை ஒப்பு.

இ ள். மயில்போலிரு'தாள், கண்ணுள் அவள்தான் யா ழயும் பாட் ட யும் யான்றோற்றற்குப் பருந்தும் அதனிழலும்போற் பாட்டும் யாழ்வாசினையுஞ் சீவகற்கே விருந்தாகச்சேர்ந்தனவென்றுகருதி யாழைப்பண்ணி வாசித்து தூரகீதத் தில் அவனையொத்திலளாய்க் கோ ததாழ இலங்க வியர்ப்பக் கோட்டி அ'மதுர கீதத் தப் பாடத்தொடங்கினளென்க. (உ௩௯)

ரனென்றும், அம்மதுரகீதமென்றும்வருவிக்க.

வேறு.

க. இலையாரெரிமணிப்பூணேந்துமுலையுஞ்
சிலையார்திருநுதலுஞ்செம்பசலைமூழ்க
மலையாரிலங்கருவிவாள்போலமின்னுங்
கலையார்தீஞ்சொல்லினாய்காணார்கொல்கேள்வர். (உ௪0)

உ. பி றயார்திருநுதலும்பேரமருண்கண்ணும்
பொறையார்வனமுலையும்பூம்பசலைமூழ்க
நிறைவாளிலங்கருவிநீள் வரைமேன்மின்னுங்
கறைவேலுண்கண்ணினாய்காணார்கொல்கேள்வர். (உ௪க)

௩. அரும்பேர்வனமுலையுமாடமைமென்றோளுந்
திருந்தேர்பிறைநுதலுஞ்செம்பசலைமூழ்க
செ ருங்கார்மணியருவிநீள்வரைமேன்மின்னுங்
கரும்பார்தீஞ்சொல்லினாய்காணார்கொல்கேள்வர்.

இ வமூன்று மொருதொடர்.

இம்மூன்றுதாழிசைக்கொச்சகமும் இளவேனில்வருகின்றமைகண்டு ஆற்றாளா கியதலைவி தோழிக்குரைத்தனவாகக்கூறினள், வேட்கையுஞ் சிறிதுபுலப்பட்டுநிற் றலின்.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம்; மெய்ப்பாட்டியல், கரு.

க. இ ள். இசைக் கலை நந்தசொல்லினுய் மூலையும் நுதலும் பசலையிலே மூழ்கும்படி ஒளிநிறைந்த வாள்போலிலங்குமருவி மலைமேலேமின்னும். இதனைக் கேள்வர் காணுரோவென்க.

உ. இ ள். கண்ணினுய் நுதன்முதலியன பசலையிலேமூழ்கும்படி ஒளி நி றந்த வாள்போலிலங்குமருவி மலைமேலேமின்னும். இதனைக் கேள்வர் காணுரோவென்க.

ங. இ ள். சொல்லினுய் முலைமுதலியன பசலையிலேமூழ்கும்படி முத்து வடம்போலுமருவி மலைமேலேமின்னும். இதனைக் கேள்வர் காணுரோவெ ன்க.

அருவிதெளிந்ததெனவே காலம்வேனிலாயிற்று. (உசஉ)

வே று.

பண்ணொன்றுபாடலதுவொன்றுபல்வளை 'கை
ம எனொ றுமெல்விரலும்வாணரம்பின்மேனடவா
விண்ணினறியங்கிமிடறுநடுநடுங்கி
யெண்ணின்றிமாதரிசைதோற்றிருந்தனளே.

அதுவொன்றென்றது அவன்பாடினபாட்டையும் யாழையும். மன்னுதல் பண்ணுதல் 'ஆவுதிமண்ணி' என்றார்பிறரும். விரலுமென்ற உம்மை எச்சவும்மை யாதலிற் பாட்டுமென்றுகொள்க. விண்ணென்றது முற்கூறிய உள்ளாளத்திற்குரிய மூலாதாரந்தொடங்கிப் பிரமரந்திரத்தளவுநின்றவெளியை. நடுங்கியென்றது கம்பி தப்பாட் ' · "எடுத்தல்பாட் டுச்சமா மெண்படுத்தன் மந்தந் தடுத்து நலிதல் சம மாம் தொடுத்தியன்ற தள்ளாத கம்பிதந் தானடுக்க னற்குடில முள்வாங்கிப் பாட லுணர். எனவே உள்ளாளத்திலே கம்பிதங்கலத்தலிற் குறையாயிற்று.

இ ள். அங் னம்பாடத்தொ' ங்கினவள் பாடினபாடும் அதற்கேற்றயா ழு' ஒருதிற ாயிருந்தன. அவன்பாடினபாட்டும் யாழு' வேறோர்திறமாயிருந்தன. பின்பு உடனிகழ்ச்சியில் யாழைப்பண்ணி வாசித்தலைப்பொருந்தும் பல்வளைக் க யின்விரலு' அதற்கேற்கும்பாட்டுக்களும் நரம்புடன்நடவாவாயின. பின்பு கருவி யொழிந்தபாட்டும் விண்ணிலேநின்றியங்கி அக்காலத்தே கம்பித்தலைச்சேர்தலாலே வாதிற்கெடுத்தநிதத்திற் சிறிதுகுறைந்து மாதர் இசைதோற்றாளென்க.

சிலைத்தொழில்" "கருங்கொடி என்னுங்கவிகளாற் றெய்வத்தன் மயான பாட்டு டயளென்றுகூறிவைத்து ஈண்டுக் கற்றடிப்படுத்தாதாரைக் கூறுமாறுபோல விரு'தாகயாழ்பண்ணி" என்றதற்கு யாழ் பண்ணுமு ற மயன்றியென்று' 'பண்ணொன்றுபாடலதுவொன்று" என்றதற்கு யாழுமிடறு' வேறுபட்டதென்றும் விண்ணின்றிய 'கி" என்றதற்கு அந்தரவோ சயென்றுங்கூறுதல் தேவர்கருத்தன் மயுணர்க. காமத்தாற்கலங்கி இவள் தோற்றாளென்னிற் சீவகற்கு இசைவென்றி யின்மையுமுணர்க. (உசங)

மையார்நெடுங்கண்ணுண்மாமணியாழ்தானுடைந்து
ை யாநடுநடுங் ாநனிநாணமீதூராப்
பொய்யாதோர்குன்றெடுப்பாள்போன்மெலிந்துபொன்மாலை
பெய்பூங்கழலாற்குப்பெண்ணரசியேந்தினளே.

நந்துநடு குதல் இழுவென்னுமெய்ப்பாடு, வெற்றியையிழத்தலின். நாணுள்ள பிறர்க்குவெளிப்படநிகழ்தலின், நாணென்னுமெய்ப்பாடு. தோல்விதோன்றமா லையிடுதலின் மேல் இளிவரவென்னுமெய்ப்பாடு.

இ ள். கண்ணுளாகியபெண்ணரசிதான் அங்ஙனம்யாழ்தோற்றலின் நமக்குத் தோல்வியுளதாயிற்றென்று நந்து நிலைதளர்ந்து அவ்வயிற்செல்லவேண்டுதலின் நாணமீதூர்தலான் மெய்யாகவே ஒருகுன்றையெடுப்பாள்போலே குறைந்து பொன்மாலையைக் கழலாற்றே நின்றாளென்க. (உசச)

மெல்லென்சிலம்பரற்றமேகலைகண்மின் மிழ
நல்லபெடையன்னநாணவடியொதுங்கி
யொல்லென்னுயர்த மேசெய்ம்மினுல த்தீ
ரெவ்வீருமெ ாபாள்போலேந்தன்மேல்வீழ்த்தனளே

இ ள். அங் னமேந்தினவள் அரற்ற உமிழ நாண அடியானடந்துசென்று உலகினுள்ளீரெல்லீரும் ஒல்லென்னுமோசைபடப்புகழ்கின்ற உயர்த மே செய்மினென்று கூறுவாளைப்போல ஏந்தல்கழுத்திலே அதனைவீழ்த்தாளென்க.

குன்றென்றதற்கேற்ப வீழ்த்தனளென்றார். இங் னமெய்துதற்குத் தவஞ்செய்யுங்கருத்து எல்லார்க்கும் இவள்பிறப்பித்தலின் என்பாள்போலென்றார். ஒல்லென் வெளியாகவென்றுமாம். (உசரு)

வேறு.

நா த்துப்பட கொளல்குனலங்கிளர்செம்பொன்மாலை
மே த்துப்பிறந்தோர்மினனுமணிவ ாவீழ்ந்ததேபோ
லா த்துப்பூட்டி மந்தனடிதொழுதிறைஞ்சிநின்றாள்
போகத்துநெறியைக்காட்டும்பூமகள்புணர்ந்ததொப்பாள்.

இ ள். போகத்தின்வழி யக்காட்டுந்திருவந்துகூடிய தன்மையையொப்பாள் அல்குலவள் ஒருமின் மேகத்தேபிறந்து மணி ாயிலே வீழ்ந்ததுபோலே பொன்மாலையைக் கணவனுகத்தேபூட்டி அவனைத்தொழுது நின்றாளென்க.

மாலை அவனது முடிகூடாத கருநெறிபயின்ற குஞ்சி எருத்தத்தலைந்துகிடந்ததன் மேலே முதல்வீழ்ந்து பின்பு கழுத்திலேவிழுந்தமைதோன்ற மே முவமைகூறினார். வீழ்வது பாடமாயிற் காலமயக்கம். (உசசா)

செம்மலரடியுநோக்கித்திருமணியல்குனோக்கி
வெம்முலைத்தடமுநோக்கிவிரிமதிமுகமுநோக்கி
விம்மிதப்பட்டோரதோவிழு குவான்போலவாகி
மைம்மலர்த்தடங்கண கைமரைமலர்த்தேவியென்றான்.

இ ள். அ னநின்ற மயான் விம்மிதப்பட்டு விழுங்குவான்போலேயாய்ப் பின்பு குறித்துநோக்கி ஐயநீக்குதற்குரியகருவிகளாகிய அடிமுதலியவற்றைக்கண்டு ஐயநீங்கியும் நுகர்தற்குரியமாதரைத் திருவென்றேகருதினனென்க.

அவை நிலந்தீண்டியும் ஆடைமாசேறியும், மாலைவாடியும் கண்ணி மத்து ஐயநீக்கும். விம்மிதம்- வியப்பு அஃதாவதுபிறர்கட்டோன்றிய புது மயாற்பிறந்த

மருட்கையென்னுமெய்ப்பாடு. இது, தனக்கே பான்மையாயினமையிற் றன்கண்ம றந்து நின்ற வேட் க புலப்பட்டு மனத்தினையு' கண்ணினையும் அடிதொட்டுமுடிகாறுஞ் செலுத்தின மகூறிற்று. இவ' இ' ன' ருதி வீணையொழிந்தயர்த ாகிய கயாறுற்றிருந்த ம மேலே "தார்ப்பொலிமார்பனேர்ந்து" என்றதனானுணர்க. (உசஎ)

கோதையுர்தோடுமின்னக்குண்டலந்திருவில்வீச
மாதரம்பாவைநாணிம ழமினிஞெசிந்துநிற்ப'
காதலந்தோழிமார்கள்கரும் யற்கண்ணினாளை
யேதமொன்றின்றிப்பூம்பட்டெடுந்திரவெழினிவீழ்த்தார்

தோ' டினுனி கோதையிலேயெறிப்பநிற்றலிற் கோதையுந்தோடுமின்னவென்றார்.

இ ள். பாவை அ வயிலேநிற்றலினுணி மின்ன வசு நிலநோக்கி மின்போனுடங்கிநிற்க; தோழியர் அவட்கு நாணத்தால்வரு' இறந்துபாடின்றாகச் சூழவீழ்வதோர்தி ா ய வீழ்த்தாரென் .

கண்ணினாள் உருபுமயக்கம். (உசஅ)

வெள்ளிலைவேற்கணாளைச்சீ வகன்வீணைவென்று
ளெள்ளியனென்றுமாந்தருவாக்கடன்மெலியவார்ப்ப'
ாளராம்புலியைமே வறுகாணியகாவ' மன்ன
னுள்ளகம்புழுங்கிமாதோவு ரத்தனன்ம' னர்க்கெல்லாம்.

இ ள். சீவகன் தத்தையை யாழும்பாட்டும்வென்றான் நல்லனென்று மாந்தரார்ப்ப அதுபொழுதே கட்டியங்காரன் மனம்புழுங்கி அரச ரக்கெ ா' டு சீவகனைப்போர்காணவே ண்டி அரசர்க்கெல்லாஞ் சில தீமொழிகளைக் கூறினுனெ ன்க. அது மேற்கூறுகின்றார். ஒள்ளியன் இசைச்சொல். (உசகூ)

வடதி சக்குன்றமன்ன ா' குலமாகசெய்தீர்
விடுகதிர்ப்பரிதிமுன் ார்மின்மினிவிளக்கமொத்தீர்
வடுவுரையென்றுமாயும்வாளமரஞ்சினீரேன்
முடிதுறந்தளியிர்போகிமுனிவனம்புகுமினென்றான்.

இ ள். வணிகன்மகளை யரசன்கோ' லன்றி அரசன்மகளை வணிகனுக்கு நீங்கள் கொடுக்கின்றமையான், மேருப்போல் நிலைகுலையாத நுங்குலத்திற்கெல்லாம் வடுவுண்டாக்கிக்கொண்டீர்; இதுவுமன்றி இவன்முன்னர் நுமதொளியுங்கு றந்தீர்; இவ்வடுவு ா ஒருகாலத்தும் மாயாது. இதனை மாய்விக்கும்வாட்போ ர யஞ்சினீராயின், அளிக்கத்தக்கீர், அர சவிட்டுப்போய் முனிகளாய்க் காட்டிலே சென்மினென்றானென்க.

கலுழவேகனும் அரசனுதலான் இவனைநோக்கி நுங்குலமென்றான். (உருo)

முல்லைப்பூம்பந்துதன்னைமும்மதக்களிற்றுவேலிக்
கொல்லைப்பூ' குன்றஞ்செய்தீர்குங்குமக்குழ' கள்மாலை
மல்லுப்பூத்தகன்றமார்பீர்புகழெனும்போர்வைபோர்த்துச்
செல்வப்பூமகளுநாளையவனு ழைச்செல்லுமென்றான்.

இ - ள். அதுவேயன்றிப் பின்னும் மார்பினையுடையீர் கையாற்பி சந்துபோ கடவேதோர் முல்லைப்பந் தக் களிற் றவேலியாகவுடைய கொல்லையிற் கு ்ருக்கி னீர் இனி நம்மு டைய நிலமகளும் புகழாகிய போர் வயைப்போர்த்து ரனை அவ னிடத்தே செல்லுமென்முனென்க

நீர் போரிற்கஞ்சிக் கலுழவேகன்மகளைக்கொடுக்கின்ற யின் யானினைத்ததள வாய் என்கீழ்வாழ்கின்றவனை எனக்கு நிலைகுலைத்தலரிதா 'கினீரென்முனென் . ()

திருமகளிவளைச்சேர் தானறெண்டிரையாடைவேலி
யிருநிலம ட்குஞ்செம்பொனேமிக்குமிறைவனுகுஞ்
செருநிலத்தி னெ வன்றீர்திருவினுக்குரியீரென்முன்
கருமன ச்சுவெஞ்சொற் ட்டியங்காரனன்றே

இ ள். கொடியமனத்தினையும் நஞ்சாகிய கடுஞ்சொல்லினையுமு டைய ட் டியங்காரன் இ ளிலக்கணமிருந்தபடியாற் றிருமகளாகியவிவளைச் சேர்ந்தவனெ ருவன் தெண்டி ரவேலி ய ஆடையாகவு டைய நிலமகடகுஞ் சக்கரவாளத்திற்கும் இ றவனுமாதலாற் போரிடத்து இவனை வென்று இவளைப்பெற்றீர், இப்பெருஞ்செல் வத் த நுகர்தற்குரியீராவீரென்முனென்க. (உருஉ)

அனிச்சப்பூ ே ாதைசூட்டினம்மனையோவெனறஞ்சிப
பனிக்குதுண் ணுசுப்பிற்பா யொருத்தி ரம்ப ரெனறெணணித்
துனித்துநீர்து ங் டே ண்டா தூமணிசகிவிறிநீர்தூய்த்
தனிக்கயததுழக்கிவெனநீர்தையலைச்சார்மினெனமுன

இ ள். இவளைவென்முலும் பாவையொருத்தி நாம் பலராதலால் இவளைப்பெ றுதற்குப் பின்னும் நம்மிற் போர்செய்யவேண்டுமென்றுகருதி வெறுத்து ம நது ளங்கல்வே ் டா நுமதுயிர்போகாதபடி கயத்திலே சிவிறியாலே நீரைத்தூவித் தனித்தனியே பொருது வென்றவர்கள் அவளைச் சேர்க்கடவீரென்முனென்க

துணியலாகா மயிற் பன் மயாற்கூறினன். அம்மனையோ அம்மேயோ. ()

ெ ந்திறலானன்கூறவே மோடுரறி ன்னர்
ப ் தணிவிரலினுடன்படாமுலைப்போகம்வேண்டிக்
்தெ த்திரண்டதிணைடோட்கந்து ன்சிறுவன் ாயு
மந்தலையரவின்சீற்றத்தாரழல்குளிக்கலுற்முர்

இ ள். அங் னங் ட்டியங்காரன்கூற அதுகேட்டு மன்ன த் தயது முலைப்போகத் தவிரு பிக் கோபத்தோடேமுழங் க் கந்துகன்பிள்ளையாகிய ஐந் தலைநாகத்தினது கோபத்தினையு டைய நஞ்சிலே அழுந்துதலுற்முரென்க.

தானும் நந்தட்டனுமொருதலையும், பதுமுகனெழிந்த தோழர்மூவருட மூன்றுத லையும் நபுலனும்விபுலனுமொருதலையுமா ப ப டவகுத்தெழுதலின் ஐ்தலையரவெ ன்முர். அது சதுமுகமாகச்சேனைநமர்தலைப்பெய்க' என்பதனுணர்க. (உருச)

பண்ணிய யானைமேலான்பதுமுகன்பரவைத்தானை
கணணியதுணர்ந்துகல்லாக்கட்டியங்காரனெஞ்சி

பெ ண்ணியுதென்னிம ரிக மலை தெழுந்தபோழ்தில்
றண்ணி சிறியவ பதழுறசொ ரற்சாற்று ௵

இ ள். பண்ணிலேயமி ற ஈனே ல ஞகிய பிறும் அரசர் தானை போர்குறித்த யூ ஜி து கட்டிய கார ராற்புவி ே ஏ ணிய தனையுபெ ணி அர ர் இ லிடே ாறுபடடெழு தவுள்ளிலே தண்ணிய சிறி பெ ய்யவராகியசொற் ாலுந் தழ போலுஞ்சொல் ாலுஞ் சாற்றுசி ரூ.

அ வ சாம பேத தான த ட . சா இனிதா கூற அது குளிர் திருத்தலிற் றண்ணியபெ ருர். பேதம் பெ ன் மயானு மயா த்தி னைப்பேதித்தல் அது பொய்யுபெ ய்யு கூறிப்பேதித்தலிற் சிறி பெ ரு த ப ர் மகிழக்கொடுத்தல் அ து அவர்விரும்பப்படுதலி வெ பெ விரும் பத்தாற்கூறினர் 'நின்வெய்யனுயினே' ருற்போ . தண்டம் பின்பு அ ரா ா வழித்தேவிடுதல் அது தமல்போலிருத்தலிற் றழபெ ருர். (உ௫௫)

இ சயினிவி ட்குத்தோற்று யானையா ே றுமெ னி
னி ச தொன்ற றுகண்டீரிதனே ானிர துபெ ா ே
சயு டத்தாசர்க்கெ லாம் பூிமு றவந்த றே
தி சமு ம்படர்க ல்லே தீத்தொட்டாற்சுடு த றே.

இ ள். இ ட்கி சயாற்றோற்ற ாம் இ சக்குவண கும்யானை ால பெ லுதுமென்று கணிற் பொரு து தொன்றன்று அதுவும் வ சயு டத்து டீர். அதுே யு ன்றித தீ டிஞற்சுடுவதன்றே தீயென்பது; இப்பிறர்மனைநயக்கின்ற தீவி னை ாகி தீ நினைப்பி ஞ்சுடு தொன்று டீர் ஆத ா இ ன பழியு பாவமு மா நீரேயறிதற்குரி ; இ ாரி த்தினை நமக்கு ரூ ா இச துதே ா டு துந் ட்டெ லாந் கூறினே . இனி அடைடே தவழியே தி கிடங்களிலே ப் போவீரா பெ ருனெ .

வி கி தறிவும் நு க்கி றெனரு ானை ாதத்திற் றோற்றுதலின் அத ற்கு வ குதலிய பு. (உ௫௬)

தோளினுன்மிடை புல்லுந்தொ எ டவாயமிதம்வேட்டோர்
ாளினுன்மலைந்துகொள்ளின்வாழ்கநு லையுமாதோ
ே ளுரு ாஞ்சி ம ிஞு பெ ாடியினையெய்தப்பெற்றீர்
தாளினுனெய்பிராகித்தரணிதாவிடுமிபெ ரு

இ ள். இன்பத் தவேட்டோர் தோளாற் புல்லப்பெறுகின்ற மிர்தத் த நீர் ளாற்பொருது வலிதிற்பெ ா ளின் நு கலை நூறு புகுவதா . அதுவு ிச் சி கமனுன் ஒருமகளைப் புணர நுமது வினையாற் றரணி ப்பு ரப்பெற்று நின்றீர். இனி முடியாதமுயற்சியான் பெ ாய்யீராகி அதனுற்பிற ற ருத்தத் த கைவிடுவீராகபெ ன்ருனெ க.

தா ானடுவருத்த . இ இரண்டுகவியுஞ் சாமம். வலிந்துகொள்கின்ற இரா க்கத *"முன்னை மூ றுங் கக்கின குறிப்பே" என்பதனு ஒருதலைக் ா

மாகி க்கிளையாய் அது புணர்ச்சிக்குச் சிறப்பி யுணர் திலீராதலின, நீர் ற்ற இயலு கெடு வென்றான். (உருள)

நாறுமும்மதத்தினலே ர த் தயிரி கு ர
மாறியசி தகத ரியதிங் த்தி ள வொ ர எடா ங்
பே றுநீர்கினோ து ரணீர்யா ர் கு விடு லா ர
தூறித்தேனொழுகும்பே ர தகம்பிக்கும ளென்றான்.

இ ள். தன்மதத்தாலே ஒழி தநா ளைக் கெடுப்பதொருநாகம் மிக்கசினத் தயு டைத்தாய் அதிமதுரத்தின்குள கபிலேகொண்டா அக்குள ாவ ர்க்கு விடுவித்தலரிது கோ த ந பிக்கும் அ குளகின்ற மயள் இதனைத் தனித்து ஆராய்ந்து ாணீரென்றானென்க.

குளகுபோன் மதத்தைவிளைப்பள் இ ருமாதலா , விடுத்த ரிதென்றான். ()

இ வளநாகுபு லியி எத்திடையேறுநின்ற
லுளவள ருதிபூக்கலுழப்பெருதுடையதாமே
தளவளமு வொ ரள்பல்லாட்சீவ ன்றழுவிநி ற்
வொ ரளவுளைக்தெழுவதல்ல ற்கூடுத ங ட ரபே ர

இ ள். அழ கயு டய இள ா கப்புல்லித்த னினத்திலே ஏறுநின்றல் அதற்கு ள அழ கத் தா காக் ருதி முயறலே உழுநி ருது உ யதாமோ, அது போ த்தத் த யச்சி க றழுவிநின்றற் பே ாடற்கு வரு திப வித து நு கட்குக் கூடுதல்கூடுமோவென்றனெ க.

ஏறுபோல் எருதுநுகராமையின், அதனோடரச ாயுவமித்தா . (உருக)

எழு துவிண்படருஞ்சிங் டிபெட்டைமேலிவர்ந்துநி ரறான்
மழுங் மேற்சென்றுபாய்தன்மறப்புலிதன குமாமோ
வொ ழுங்கயற்கண்ணினளைச்சீ ய குமரன்சூழ்ந்தா
லழுங் ச்சென்றணைதல்பேய் ாள ங ற மாவதுண்டோ.

இ ள். பேய்கான் சி க பெட் டபே லே மேவிநின்றல் மேற்சென்று அதுகெடும்படிபாய்தல் பு லிக்குங்கூடாதாகலின் நீர்கருதுகின்றதும் அத்தன் மத்து இனி அதுவுமன்றித் தத்தையைச் சீவகன்றழுவிநின்றற் காமனுக்கும் அவ்விடத்தா தொரு ாரியமில்லையென்றனென்க.

இதனால் உழப்பெருதென்றதற்கு வெறுத்த ண்டு உயர்த்துக்கூறியும் விடு வித்தலரிதென்றான். * 'ஒட்டகங் குதிரை ழுதை மரையி வ-பெட்டை யென்னும் பெயர் கொ டக் குரிய." இதனுட் கொடையென்றதனற் சிங்கத்துக்கும் பெட் டகொண்டவாறுகாண்க. தண்டித்துவிடுக் வேண்டுதலிற் பேயென்றான். (உகும)

மத்திரிப்புடையநாகம்வாய் பழி டாத்ததாகி
யுத்தமப்பிடிக் ணின்றலுடற் றுதல்களபக்காமே

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம் மரபியல் ௫உ.

பத்தினிப்பா வம்பிசிவக பாலளாறு
லத்திற கருதியூ லரசிர்காணுங் ட்காமோ.

இ - ள். அரசிர்காள் செற்றத்தையு ட நா மதத்ததாய்ப் பிடிக்கணின் ருல் அதனைக் ஒ த்தல் யானைக்கன்றிற்குக் கூடுமோ அதுபோலப்பா வ சீ க பால றனல் அவளைப்பெறுந்திறத் த நீர்கருதிமுயறல் நுமக்குக்கூடுமே வென்றுெ

அரசராதலின் இவளைப்பெறுதற்குரியீராயினுங் கலைகளா ம் ஆண் மமுதலிய ற்ருனு கு றபாடு ட மயிற் பெறலரிதென்றான். (௨௬௧)

தூமத்தாற்கெழீஇ பகோதைதோட்டுணைபிரித்தல்விண்மேற்
ருமத்தாற்கெழீஇயமார்பனிந்திரன்றனக்குமாகா
தேமுற்றீரினனுங்கேண்மினிரதியைப்புணர்துமென்று
ாமத்தாறகழுமினர்க்குக்காமனிற்பிரிக் லாமே

இ ள். மயக்கமுற்றீர், கோ தயது தோட்டுணையாகிய சிவ னைப்பிரித்த இ திரனுக்கு கூடாது இங்ஙனம் இவனைப்பிரித்தலேயன்றி இன்னமு கேண் மின் இரதி யக்கூடுவேமென்று வேட் கயாற்பொருந்தினார்க்கு அவளைக் காமனி டத்துநின்றும் பிரித்தல்கூடுமோவென்றானென்க.

தெய்வத்தானு பிரித்தலரிதென்றுகூறிப் பின் இவடன்னைப் பிரித்தலுமரிதென் றான். இ வ யந்துகவியும் பேதம். (௨௬௨)

எம் மனீர்வெல்லப்பெற்றீர்வென்றபினிருந்தவோ த
னும்மையும்வேறுசெய்துநும்முளேபொருதுவீந்தால்
வெம் செய்துல மெல்லாமா ாடிட.வினை குநீதி
யம்மமற்றதனையோரீர ன்கருத்தன்னதென்றான்.

இ ள். நீர் எம் ம ஒருவாற்ருன் வெல்லப்பெற்றீராகப்பாரும்; அங் னம் வென்றபி பு கட்டியங்காரன் நும் மயும் ப கப்பித்து நும்மிலே நீர் பொருதுபட் டால் நும்முலகெல்லாந் தானுளதற்கே ார்மு ற ம யுண்டாக்காநிற்கும்; அதனைஎன் னையொழிய வேறேஆராய்ந்துபாரீர். இவன் ருத்துமுன்புமத்தன் மத்து காணு கனென்றுெ ன்க.

அம்ம அ ச. அரசருலகினைக் ட்டிய காரன்கொள்ளாமல் அவரேபெறு படி கூறின மயாற் றனம். (௨௬௩)

சொற்றிறலன்றிமன்னீர்தொக்குநிர் ாண்மினெ கள்
விற்றிறலென்றுவில்வாய்ெ ங் ணைதொடுத்து ா கி
கற்றிரள் பிந்துமண்ணுட்காந்ததுகுளிப்பெ ய்திட்
டிற்றெமர்கல்வியென்றானிடியுருமேற்றுெடொப்பா ா

இ ள். உருமேற்றுெடொப்பான் மன்னீர், எங்கள் சொல்வன்மையனறி வில்வன் மயுந் திரண்டு நீர் காண்பீராகவென்றுகூறி வில்வாயிலே கணையைத்தொ டுத்து நிரம்பவாங்குதலாலே தன்னுள்ளேகரந்த அவ்வம்பு கற்றிரளைக்கழிந்து மண் ணுட்குளிப்பவெய்து எமர்கள்கல்வியெல்லாம் இத்தன மத்தென்றானென்க. ()

ஆழியங் முனிதனனுளமபொடு ணையம்வித்திச்
சூழ்குடர்ப்பிணங் ண் ல் விளைத்தபினெருழுதிப்ப ஙபேய்க்
கூழ்படுகுருதிசெய்யினி றச்சி சோறூட்டிெ னறி
வீழ்தரவேட்டுநி ருரெய்துயெ குள மே ண்டா

இ ள். சக்கரயூகமாக வகுத்த ப ட ாகிய விளைநிலத்தே அம் பயுந் தண்டாயுத் தயும் வி தயாகவி தத்துப் பிண ாகியெ ல்லை விளைவித்தபின்பு குருதியாகி செய்யுடனே இ றச்சி ாகி ஆழ்படுசோற் றப் ப பேய்க்கூட்டி விசமகள்விரும்பும்படி கள வேட்டுநி ற ர் இவளைப்பெறுகின்றூர்கள் ஒருபயனின்றி ெ குள வேண்டாவென்றுெ ன்க.

ஓ யிரண்டு தண்டம். (உசுரு)

பே ர்ப்ப றமுழ கியெங்கும்பொரு ளிபுடை ப்பட்ட
கார் கட போன்றுசேனை லக் மோடுரறியார்ப்பத
தார்ப்பொலிமார்பனேர் துதன் யி விணைநீக்கி
வார்ப்பொலிமுலையினுட்குவா ப்திறந்திதனைச்சொன்னை.

இ ள். ாற்றடித்த டல்போல் எங்கு ப றமுழ கிச் சேனையார்ப்ப அதனை மார்பனேர்ந்து நீக்கித் நத் தக்கு இதனை ாய்விடுக்கூறினுனென் .

கலக்கம் மு னின்றநிலைகுலைதல். உரறி முழங்கி. யாறுற்றிருந்தவ ஆர ாரமுண்டென்று செவிகொடுத்துணர்ந்தான். வீரத்தாற் ா கெட்டதெ று இரண்டன்சிறப்புங்கூறினுர். (உசுசு)

ே று.

தேய்நதுநுண்ணி டை ந்துகச்செபபினை
ாய்ந்தெ ம்முலையாய்நி ண் ள்போ
லாய்ந்தவம்பினு காரிளையாகிய
வே தர்வேண்டிநி ரு விம்மனீெ னறு .

இ - ள். இ ட கு றந்தெ டும்படி செப்பினை கெடுத்தமுலையாய், நின்னுட் கண்கள்பே ற் றப்பாதென்றுய் த அ பிற்கு இ ா ா தற்கு ே தர் விரு பிநின்றுர் நீ வருந்தாதொழிக வென்றுனென்க. (உசுஎ)

அண்ணல்கூறலுமம்மனேயோெ ணுத்
துண்ணெனெஞ்சினளாய்த்துடித்தாயி ழ
ண்ணினீர்முலைபாய கினுள்
வண்ணமாக் வின்செரா லொடுமொய்ந்ததே.

இ ள். தலைவன் அதனைக்கூறினுகை, ஆயிழை அம்மேயோவென்னுத் துணுக்கெ ன்றநெஞ்சி ளாய் ெ ய்ங்கு கி அழுது கலங்கினுள்; அப்பொழுது அவளது வின் அவன் கூறியகூற்றுடனே பொன்றக்கெட்டதெனக. (உசுஅ)

மேவிநம்பி குவெம்ப கயா கிய
பாவியேனுயிர்பாமுடல்பற்றுவிட்

டாவியோ ட ாயெனறழுதுதன்
காவி ட் ண் லங் துக்கினா்

இ ள். உறவாயிருந்து நம்பிக்குக் டியப க ய விளைவித்த பாவியேனது உயிரே ந பாழுடலைக் கவிட்டுப் போகின்றிலை. இங்ஙனம்போகாதஙய ஓராவி யோவென்றழுது தன்கண்கலங் அடித்துக்கொண்டாளென்க.

பாவியேனது பாழுடலும் பாடம். (உசுக)

பாழி ம்ப டமே திப்பாரெ ா
நாழிலாட்டிநுடக்கிக்குடித்திடும்
வாழிந ை கண்ட யெ று ாட் ணீர்
தோழிதூத்துகிற்றே கயினீ கினாள்.

இ ள். தோழி காய் வலி யயு ட நம்படை மேலேநின்றது; இ து இவர்களேயன்றி இப்பாரிலுள்ளோரெல் ரையுங்கொன்றுகுவித்து ஒன்றாக்க ாத் துக்குடித்துவிடு ரவென்றுகூறிக் கண்ணீ ா முன்றானையாலே துடைத்தா ளென் . (உஎ0)

ங ள்பெண் மயுமீர்மலர்ததார்மனனர்
த ளாண் மயுஞ்சால்வதுகாண்டுமென்
றிங்குவார்முரலுங்கலையேந்த ங்கு
னங்ஙை வாட்படைநங்கை யச்சூழ்ந்ததே.

தங்குகின்றநீண்ட கலை.

இ ள். ந கவாட்ப ட எங்கள்பெண்டன் மயினு மன்னராண்டன் ம யிலும் அ வதொன்று காணக்கடவேமெ றுகூறி க யச் சூழ்ந்ததென்க. ()

வே று.

கூன ரு குறளுமஞ்சிக்குடர்ெ துகொழும்பொற்பே ழ
தா கொ ப்பாயவோடிச்சாந்துக்கே ாய்புகியசெல்
தேன்ெ ள்பூமாலைசூடித்தாமமாய்த்திரண்டுநிற்ப
ான்பளிங்குருவத்தூணேமறைபவுமாயவனறே.

இ ள். ப டயெழுச்சி ண்டு கூன்களு குறளுமஞ்சி வெந்து பொற்பெட்டி தான் றங்களை உள்ளடக்கிக் கொள்வதாகக்கருதிஅதனுள்ளே பாய் கக்குஞ் சாந் திரு த பரணிகளிலே புகு கக்கும் ஓடிச்செல் வும் சூடித் திரண்டுநிற்பனவும் உருவத் தயு டய பளிக்குத்தூணிலே ம றவ வுமாயினவென்க. (உஎஉ)

இ கிதநிலே மநோ கிமுறு வித்தெரிபொன்மார்ட
ள கையை காக்குமவண்ண காநினறுமொழிந்துபேழ் ாய்ச்
சிங்கந்தான டியதா கோர்செழுஞ்சிங்கமுழு கிற்சீறிப்
பொங்கிமேற்செ ல் தேபோற்பொலங் ழனாலச்சென்றுன.

இங்கித குறிப்பின்றன்மை. அவை ப டயெழுச்சியும் அதற்கிவை யஞ்சி னமையும். இ கிதனிலைமையும் பாடம். செழுமை கொழுப்பு.

இ ள். பொன்மார்பன் நிலை மனோ கி முவலித்து ந க யப் பதுமு ன்காப்பாளுகத் தான்கருதி அதனை யவளுக்கு நகாநின்றுகூறிக் கடியதோர்சிங் கந்தான் அவ்விடத்திற் சிங்கங் ளின்முழக்காலே சீறிக் ே ாபித்து அவற்றின்மேற் செல்வதுபோலே கழல்நர ப் பதுமுகனிற்கின்றவிடத்தே சென்றுனென்க. (உஎரு)

பதுமு குமரன்மற்றிப்பா வ யக் ா லோமபி
மதுமுகமாலைநெற்றிமதகளி றுந்திநிற்ப
நுதிமு வாளும்வி ்லுநுண்ணிலே ேவலுமேந்திச்
சதுமுகமாகச்சேனை மர்தலைப்பெய்கவெனருன்.

இ ள். பதுமு ன் வேறுக இப்பாவை யக் காத்தலைப்பேணிக் களிற்றை மண்டபத்தின் வாயி ளவுஞ் செலுத்தி அதிலேநிற்க நம்மு ட சுற்றத்தார் ாள் முதலி வற் றயேந்தி நஞ்சேனையை ◌ான்கு கயா அவர்வகுத்தவிடத்தே நிறுத் துகெ ன்றுனென் .

பதுமு னையொழிந்த தோழர்மூவரு மூன்று கயும், புல்லிபுலரொரு யு ா ான்கு க. (உஎச)

ட்டுடைமரு குல்சேர்த்திவாளிருபுடை யும்வீக்கித்
தட்டு டபொலிர் ததிண்டேர்த ஞ்சயனபோலவேறி
ட்டளைப்புரவிசூழ்ந்துகால்பு ட ாப்ப ே வி
யட்டுயிர்பருகு கூற்ற கோளெழுந்தனையதொத்தான்

இ - ள். அவ ாயங் னமேவித் தான் சேர்த்தி வீக்கித் தே ாயேறிப் பண் ணினையு டய புரவி யப் பக்கத்தேசூழ்ந்து கால்காப்பச்சில ாயேவிக் கூற்றங் கொல்லு கக்கெ ழுந்த தன் யயொத்தானென்க.

வா உ டவாள். (உஎரு)

புள்ளிரைப்பன்னபொற்றூர்ப்புரவித்தேரிரவிபோலா
வுள்ளுருத்தெழுந்துபொ கியுட ்சினங் டவநோக்கி
முள்ளெயிறிலங் நக்குமுடிக்குமூரமன்னர்ே டபக்
ள்ளவிழல கன் ார்பன் ார்மழைமுழக்கிற்சொன்னுன்

புள்ளி ாப்பன்ன பறவையினெவி யயொத்த.

இ - ள். அம்மார்பன் தேரிலே இரவிபோலேயிருந்து சினம் வெவ்விதாய்மனத் தேதோற்றி மிக்கு உட பினைச் செலுத்தாநிற்க மன்ன ாநோக்கி மிகாக்கு அவர் ே ட்பம முழுமுழக்கம்போலே கூறினுனென்க. (உஎசு)

முருகுலாமுல்லைமாலைமூப்பிலாமூலையினுர்நும்
மருகுலாம்புலவிநோக்கத்தமிர்தமின்றுகுப்பெ ாவலோ
கருதலாம்படியதன்றிக்கலதியம்பிவையுங்காய்ந்த
பொருதுலாம்புகழைவேட்டிவ்வெ கமும்புகைந்ததென்றுன்.

இ ள். போர்செய்தலானுண்டாம் புகழைவிரும்பி நினைக்கலாம்படியதன்று கக் கேட்டினைச்செய்தலுடைய அம்பாகியவிவையுங் காய்ந்தன இவ்வெ°கமும்

புகைந்தன; ஆதலான் மூலேயினுர் நீர் யாழ்வாசிக்கப்போகிறீரென்பதனுல் நும்மி டத்தேபிறந்த புலவிநோ த்தாற் பின்பு தாம்பெறுகின்ற புணர்ச்சியின்பத் தப் பாழேயுகுப்பர்கொல்லோவென்முனென்க.

அமிர்தமென்றுகுப்பவென்று பாடம். (உ எ)

வாணி மொன்றுர் தேற்ருய்முதலொடுங்கேடுவ தா
லூணி திட்டப்பட்டவூதியவொழுக்கிலெ ஞ்சத்
தேணி ந்திலேசுசோ கியிருமுதல்கெடா மகொள்வர்
சேணிகந்துய்யப்போகின்செறிதொடியொழியவென்ருர்.

இ ள். ஊணேக் கவிட்டுத் திரட்டப்பட்ட முதலோடே ஊதியத்திற்கு ஒ ருகேடுவந்தால் அவ்விரண்டினும் ஊதியமாகிய நடப்பின்மேலே நெஞ்சத்துடைக் கி றதின் ம யக் கவிட்டு இரண் டயுமிழப்பதின் முதல்பெறு கயும் ஊதி யமென்றுபார்த்துப் பெரியமுதல் கெடாதபடி அதனைக்கொள்வர் நின்குலத்தோர்· நீயும் அதுசெய்யாது போர்குறித்தெழுதலின் நினக்குரிய வாணிகமொன்றுமறியாய்· இனி நின்செறிதொடியாகியவூதியத் தக் கவிட்டு நின்னுட பாகிய முதலை ஒ ண்டு பி ழக்கப்போவென்ருரென்க.

தேற்ருய் 'தேற்ருய்பெரும்' என்றதுபோனின்றது. (உஎஅ)

தம்மு டப்பண்டந்தன்னைக்கொடுத்தவருடைமைகோட
லெம்முடைய ர்கள்வாழ்க்கை யெமக்கும தொக்குமன்றே
யம்முடையரசிர்க்கெல் ாமெ ை யுளம்புகந்து
நும்மு டத்திருவுந்தேசுசோ குமி கொள் லென்ருன.

இ ள். அதுகேட்டுத் தம்மு டயபண்டத் தப் பிறர்க்குக்கொடுத்து அவர் களு ட ஊ வா கிக்கோடல் எங்குலத்தோர்வாழ்வாதலின் அ தெமக்குமொக் கு ல்லசோ இனி யான் நுங்கட்கெல்லாம் என் கயிலம் பத்தந்து நு மு டய வீரஶ்ரீ யு புக ழும் இப்பொழுதே ெ காள்வேன்· வல்லீராயின் அவற் றக் காப்பீராகவென்ருெ ன்க. (உஎக)

மட்டு லாந்தாரினுய்நின்வனப்பினேடிளமைக ல்வி
கெட்டுலாய்ச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிணிமகளிர்கோங்
மொட்டுலாமுலேகள்பாய்ந்தவகலத்துச்சரங்கண்மூழ்கப்
பட்டுலாய் கிடக்கலுற்ருயென்சொலாய்பாவியென்ருர்.

இ ள். தாரினுய் சிலம்புமுதலியவற்றையு டய மகளிரது கோங்கரும்பு தோற்றுப்போமுலேகள் உலாய்ப்பாய்ந்த அகலத்தே சரங்களுலாய்ப்பாய் யினுலே பட்டு நின்வனப்புமுதலியனகெட்டுக் கீழ்க்கிடக்கலுற்ற பாவி, ந எதுசொல்லாயென் ருரென்க.

இஃது அரசர்கூற்று. (உஅ0)

எரிசுடர்ப்பரிதிமுன்னரிருளெனவுடைந்துநீங்கப்
பொருபடைமன்னர்நுங் ள்புறக்கொடைகண்டுமற்றிம்
முருகுடைக்குழலினுடன்முகிழ்முலேகலப்பலன்றே
லிருசுடர்வழங்குமவையத்தென்பெயர்கெடு வென்ருன்.

இ ள். பரிதிமுன்னர் இருள்கெடுமாறுபோல நீர் எனதுதோற்ற ' கண்டுபோ நமதுபுறங்கண்டு பின்பு குழலினுளை முலை க்கலப்பேன் - அதுசெய்திலேனுயின் என்புகழ் ஞாயிறு 'திங்களும்வழங்குகின்ற உலகெங்கும' வாது கெடுவதாகவென்று னென்க.

இது சீவகன்வஞ்சின '. இது முன் இள ம்முதலியவற் ற அவ்வரசர்செ ா ' று கூறலின் அக்கொலை பொருளாகப்பிறந்த வெகுளியென்னுமெய்ப்பாடு. இது "நகு தக்கனரோ' என்னும்புறப்பாட்டினுடக ' டுெ ாள்க. (உஅக)

வே று

ஆண்மரவாணிலததப்புவேல்செய்முட்
காண் பருகாட்டின ' ளிற்றுநீள்வரை
நீணி லவேந்தெனும்வேழப்பேரி
பூண்முலைப்பிடிக் வாய்ப்போர்செய்குற்றவே

இ ள். ஆளாகியமரத் தயு டய வாளாகியநிலத்தே அம்புவேலாற்செய்த விடுமுள்ளையு டய எல்லாரு ' காண்டலுடையகாட்டில் இனக்களிறுகியவரைவே லே வே ந்தராகியவேழத்திரள் தத்தையென்கின்றபிடிக்கவாவிப் போர்செய்தலுற்றன வென் .

பூண்முலை வெளிப்ப ட. (உஅஉ)

தாழிருந்தடக் யுமருப்பு 'தம்பியர்
தோழர்தன்று ா ளாச்சொரியுமும்மத
மாழ் டற்சுற்றமாவழுன்றுசீ
வேழுயர்போத மி த்தொடேற்றதே.

இ ள். இசையேழினுலுமுயர்ந்த சீவகனுகியயானை க நந்தட்டனுக ருப்பு பு விபுலராகத் தோழர் ரல்வரு ' தாளாக மும்மதந் தேரு ' குதி ரயுங்காலாளு ாக அரசராகிய ஆனைத்திரளுடனே போர்செய் த்தொட 'கிற்றெனக.

தன்னை ானையாக உருவகங்கூறலிற் கடற்சுற்றம் அதனையொழி 'தமூன்றுப் ட யுமாம். யானைக்கு உத்தம இலக் ணம் ஏழுமுழவுயரம். இ ன்வீணைவெ ' ற யின், ஏழுயர்போதகமென்றார். (உஅங)

குடையுடைவே 'தெனுங்குழா ' கொளு மும்
கொடியெனும்பிடியுடைக்குமரவேழமும்
வெடிபடுபோர்த்தொழில்காணவிஞ்சைய
ரிடியுடையினமழைநெற்றியேறினர்.

இ ள். வேந்தராகியயானைகளுந் தத் தயாகியபிடியையு டய சீவககுமரனு கிய யானையுந் தம்மிற் பகைத்தலுண்டாகிய போர்த்தொழிலைக்காண்டற்கு விஞ் ச யர் மைழநெற்றியிலேயேறினரென்க.

வெடி முழக்கமுமாம். (உஅச)

கணைபொரு டலொடுகார்கணும்றென
முரசெ டுவரிவளைமுழ ' கியார்த்தன

பரசருமமாமலேந்தரணம்வீசினுர்
குரை ' ந்ருனேபோர் 'கோலஞ்செய்தவே.

இ ள். ஈட்டொலியோடே வான்முழக்கஞ்சேர்ந்ததென்னும்படி முரசும் வளையும் முழ 'கி ஆர்த்தன· அப்பொழுது அரசரும் போ ா யேறிட்டுக்கொ ' டு கவசத்தையணிந்தார்; அவர்தானையும் போர்க்கோல ' கொண்டனவென்க. (உஅரு)

தெய்வதம்வணங்குபுசெம்பொனவாயுளிட்
டெய்கணைப்படுமெழைசிதறியெங் ணு
மொய்யமர்மலேந்தனர்முருகுவிம்முதார்ச்
செய் ழுற்சீ ன்வாழ்கவென்னவே.

இ ள். சீவகன்ருேழருஞ் சீவகன்வாழ்கவென்று கூருநிற்கத் தெய்வத் த வணங்கிப் பாடுகுறித்துப் பொற்றகடு தம்வாயுளிட்டு எவ்விடமும் பெய்கின்றமழை போலக் கணை யச்சிதறுவதாகப் போரை மேற்கொண்டாரென்க.
சிதறவென்க. (உஅசு)

கல ' ததுபெரும்ப டகணைபெய்மாரிதூ
யிலங்கினவாட்குழாமிவுளியேற்றன
வில ' கினதேர்த்தொகைவேழங்காய்ந்தன
சி ம்பினவியமரங்தெழித்தச ' கமே.

இ ள். அரசர்பெரும்ப ட கணை யப் பெய்மாரிபோலத்தூவி யிதனேடு கலந்தது· அப்பொழுது இரண்டுபெடையில் ாட்குழாமும் இல 'கின· குதி ாயு ' ஒ ' றையொன்றேற்றன· தேரும் ஒன்றையொன்றுதடுத்தன· ே ழமும் ஒ ' ற யொ ' றுகாய்ந்தன· இயமரமு ' இய ' பின· சங்கும் ஒலித்தனவென்க.
இதனுல் இரண்டுபெ டயுங் கலந்தபடி கூறினர். ·(உஅஎ)

சுற்றணிகொடுஞ்சிலேமே ர தூவிய
முற்றணிபிறையெயிற்றம்புமூழ் வி
னற்றுவீழ்குழைமுகமலர்ந்ததாமரை
மற்றவைசொரி தோர்மாரியொத்தவே.

இ ள். சிலேயாகியமேகந்தூவிய கிரம்பவலித்தல்பொரு ' தின அம்புமூழ்குத லால் அற்றுவீழ்கின்ற முகமாகியவவை மலர்ந்த தாம ாப்பூவைச் சொரிவதோர்மாரி யையொத்த வென்க.
மற்று அ ச. (உஅஅ)

மறபபடைபசித்தன யிறின்றுர்ெ க்
குறைத்தனர்குஞ்சரங்கூந்தனமாத்துணித்
திறக்கினரோடுதேர்மைந்தரின்னுயிர்
துறக்கம்போப்புகுகெனததுணியநூறினர்.

இ ள். மறப்படை முன்பு வயிறுபசித்தன அவை இன்று வயிறு நி றகவெ ன்றுகூறிக் குஞ்சரத்தைக்குறைத்தார்· மாவைத்துணித்துத் தே ாயிறக்கினர்· இ ' னுயிர்போய்த் துறக்கம்புகுகெனத் துணியவீசினரென்க. (உஅகூ)

வேறு.

க. ஆற்றுவீர்வம்மினெம்மோடாண்மைமேம்படவியவென்பா
ரேற்றவர்மார்பத்தல்லாலிரும்புமேல்விடாதுநிற்பார்
கூற்றம்போற்கொடியயானைக்கோடுழுத னறமார்பங்
கீற்றுப்பட்டழுகிதாகக்கிடக்கெனக்கொடுத்துநிற்பார். (உகூ0)

உ. கழித்து வாண்மாலையாடிக் காட்டுவார்கண்கள்செந்தீ
விழித்துமேற்சென்றவேழம்வெ ருவிலகிநிற்பார்
தெழித்துத்தேர்க்கயிறு வாளாலரிந்திட்டுப்புரவிபோக்கிட
பழிப்பிலவெ ணர்ந்துபூட்டுபாகநீயென்றுநிற்பார் (உகூக)

ங. ஐங் திக் கவினப்பாய்மாச்சிறிதுபோர்களையீதெ ·பார்
வெங் திர்வேலிற்சுட்டிவேந்தெதிர்கொண்டுநிற்பார்
நங்கை கல்லியாணநன்றேநமக்கென க்குநிற்பார்
சிங்கமு· புலியும்போன்றார்சீவகன்றோழன்மாரே. (உகூஉ)

ச. ஒருங் வன்பிறந்தஞானறேபிறந்தவருதயத்துச்சி
யிரும்பினுற்பின்னியன் வெறுழ் விமுழவுத்தோளார்
விரும்புவார்வே ழவே ற்போர்நூறநுவர்நூற்றுக்கோடி
கிருந்தனம் ருகவெ ன்பாரின்னணமாயினாரே

இவைநான்குமொருதொடர்.

க. எம்முடனே நமதாண்மை மேம்படுத்துதற்குப் போரிற்காற்றுவீர் வாருங்களென்பார்; எதிர்ந்தவர் மார்பிலல்லாது எதிராதார்மார்பில் இரும்பினைக் கவிடாது நிற்பார்; யானைக்கோடுழுது கீற்றுப்பட்டுக் கிடக்கவென்று மார்பை யானைகுத்தக் கொடுத்துநிற்பாரென்க.

உ. உறையக்கழித்து வாட்கூத்தாடிக்காட்டுவார். செந்தீவிழித்து நெருப்புப்புறப்படவிழித்து. பாகனைக் கோபித்துக் கயிற்றையறுத்துப் போக்கிப் பாகனே நீ நல்லபுரவிகளைக் கொணர்ந்து பூட்டென்றுநிற்பார்.

ங. ஐங்கதி: 'விக்கிதம் வற்கிதம் வெல்லுமுப்கண்டம் மத்திமஞ் சாரியோடைந்து. கவினம் படிவாளம். பாய்மாப்போர் சிறிது இதனைக் களை. வேந்தனை இவனெனக்கு இவனெனக்கென்று வேலாலேசுட்டி எதிர்கொண்டுநிற்பார். நன்றென்றது பூசல்பெற்றவுவகையால்.

ச. உதயத்துச்சியை யிரும்பினுற்கட்டினுலொத்த தோள். எறுழ்வலி மிக்கவலி. வேழத்தோடே வேலாலேபொருதலை விரும்புவார். நூற்றுக்கோடிபடைக்குப் போர்செய்யவிருந்தேம்.

இவர்கள் சீவகன்றோழன்மார், அவன்பிறந்த அன்றேகூடப்பிறந்தவர் தோளார் விரும்புவார் இருகவென்பார் அவர்கடாம் இப்போரில் இன்னணமாயினர். அது எங்ஙனேயென்னில் என்பார் விடாதுநிற்பார், கொடுத்துநிற்பார், காட்டுவார், வில

க்கிநிற்பார், பூட்டெ ' றுநிற்பார் கனையென்பார், எதிர்கொண்டுநிற்பார் நக்குநிற்பா ராய்ச் சிங்கத்தையும் புலி யயுமொத்தாரென்க.

இ வ ானகு கயினுநின்ற படைத்தலைவர் லாத தோழர் பொருதபடி கூறின. (உகஈ)

கூட்டுறைமுறு ' கிவிட்டகுயமகன்றிகிரிபோல
வாட்டிறற்றேவதத்தன் வினமாமாலெ ர்வே
லீட்டம்போழ்ந்தியானெ ற்றியிருங்குளம்பழுத்திமன்னர்
சூட்டொடுகண்ணிசூளாமணிசிந்தித்திரியுமன்றே

இக்கவிமுதல் நான்குகவியாற் படைத்தலைவராய்நின்ற தோழர்மூவரும் நபுல விபுலரும் பொருதபடி கூறுகின்றார்.

கூட்டு மட்டிரள். உற - அதுவந்து சேருதலாலேமுறுக்கிவிட்ட. 'திரித்து விட்ட பசுமட் குரூஉத்திரள்' என்றார்பிறரும். இனி உசவுறவென்றுமாம் அது கரியுமெண்ணெயும். சூட்டு - போர்ப்பூ. சூளா ணி முடி யின் ணி.

இ - ள். தேவதத்தனதுமா போழ்ந்து அழுத்திச் சிந்தித் திகிரிபோற் றிரியு மென்க. (உகச)

பாய்ந்ததுகலினமாவோபறவையோவென்னவுட்கி
வேந்தர்தம் மிறுவேவ புலமாவிபுலரென்பார்
காய்ந்துதம்புரவிக்காமர்குளம்பினுற்களிற்றினோடை
தேய்ந்து சசேர்த்திமாலைத்திருமுடித்திலகங்கொ ண்டார்.

மா முற்கூறியவாறேகொள்க.

இ ள். பு விபுலரென்று கூறுகின்றவர்கள் தம்புரவியினது குளம்பாலே பட்டந்தேய்ந்தகு படி களிற்றினுதலிலே மாவோபற வயோ பாய்ந்ததென்ன அப்புரவி யச்சேர்த்தி அவற்றின்மே லிருந்தவேந்தர் உட்கி வ றிறுவே படி அவர் முடி ிற் சூட்டுமெணிகளை வாங்கி கொண்டாரென்க. (உகரு)

காயத்தின்குழம்புதீட்டிக்காரிரும்பெறியமேகா
தோயுமுள்ளிலவின்கூன்காய்சினைதொறுமுதிர்வவேபோல்
மாயங்கொனமற ர்மாலைப்பைந்தலையுதிர்ந்தன கட்
சேயனுன்றிருவின்போரா செழுஞ்சிலைப்பகழியாலே

இ ள். இரும்பிலே பெருங்காயத்தின்து குழம் பப்பூசி அதனாலே ிலவினை வெட்ட அதன்காய் உதிர்வனபோலே முருகனையொப்பான் ஸ்ரீதத்தன் வில்விற்றூ ன்றிய பகழியாலே மறவருடைய செவ்விமாலைத்தலைகளுதிர்ந்தன இது மாயமோ வென்க. (உகசு)

நீனிறப்பௌவமேய்ந்துசூனமுற்றிநிலமே ம்
வானிறவிசும்பினின்றமாரியின்மறைவலாளன்
போனிறப்புத்திசேனன்பொன்னணிய ழ்சிந்தி
வேனிறமன்னர்சேனைகூற்றிற்குவிருந்துசெய்தான்.

பொன்னிறம் போனிறமெனவிகாரம். போர்நிறம் பாடமாயிற் போரொளி யாம். நிறவேலயுடையமன்னர்.

இ - ள். பௌவத்தைமேய்ந்து சூன்முற்றுதலாலே நலமேகம் விசும்பிலே மா ருதுநின்ற காலம ழுபோலே அந்தணனுகியபுத்திசேனன் பகழி யச்சிந்திச் சேனை யைக் கூற்றிற்கு விருந்தாக்கினுனென்க. (உ எ)

வே று.

வீரவேலுடம்பெலாஞ்சூழவெம்புலா ய்
சோருஞ்செங்குருதியுண்மைந்தர்தோன்றுவா
ரோருமேலொண்மணிச்சூட்டுவைக்கிய
வாரமேயமைந்ததேர்க்குழிசியாயினர்.

இ - ள். புலாலையுடைத்தாய்ச் சோருங்குருதி விட்டுச்சொரியாது உள்ளேநிற் கின்ற மந்தர் வேல் உடம்பெலாஞ்சூழத் தோன்றுவார், சூட்டு மேல்வைத்தற்குப் பலவாருந்தைத்துநிறைந்த தேர்க்குறடாயினுரென்க.

ஒரும் அசை. (உகஅ)

பொன்னனுள்புணர்முலேப்போகம்வேண்டிய
மன்னரோடிவேயவர்மறலிவாளம
ரி ் னணமித்தலேமய ் வத்தலக்
ெ ான்னவில்வேலினுனிலே மகூறு ாம்.

இ - ள். தத்தையது முலைப்போகத் தவிரும்பிய மன்னரோடே தோழர் மாறு படுதலாலே வாட்போர் இப்படி இவ்விடத்தேமயங்காநிற்க, ஈண்டுவாராது ஆண்டு நின்றவேலினுன்றன்மை இனிக்கூறுவாமென்க. (உகக)

தம்பியைச்சீ கனேக்கிச்சாமரை
வெம்பரிமா ் ரசெவிவீரமந்திர
மிம்பர்நம்மிடர்கெடவிரண்டும் வல்லையாய்
நம்பிநீமொழிெ னநயந்துகூறினுன்.

சாமரையினையுஞ் செலவினையுமுடைய மான். இரண்டும் பறப்பிக்குமதுவும் வேண்டுமிடத்தே நிறுத்துவிக்குமதுவும்.

இ - ள். சீவகன் தம்பியைநோக்கி இவ்விடத்தில் நமதிடர்கெடும்படி வீரமந்திர மிரண்டையும் நீகற்று மானினது செவியிலே மொழிவாயாகவென்றுசொல்லி அவற் றை அவனுக்கு விரும்பிக் கூறினுனென்க. (௬00)

மந்திரங்கே ் டுநான்கும்வானெட்டிப்புகுவவேபோ
லந்தரத்திவர்ந்தவாழிக்கானிலம்விட்டமாலைச்
சுந்தரச்சுண்ணமேனிமகளிர்தங்கண்ணுளி ் ,
மைந்தருமிரும்புமொவ்வாவான்புலங்காவல்கொண்டார்.

மந்திரம் காண்டமந்திரம். வான்புலம் உண்மையறிவு. அதுவே யெல்லா வெற்றியுந்தருவதென்று உட்கொண்டு.

இ - ள். அம்மந்திரத்தை நந்தட்டன்கூறக்கேட்டு நான்கு புரவியும் அந்தரத்தே பாய்ந்தன; வட்டத்தையுடைய உருள் நிலத்தைவிட்டன; அழகான் மகளிர் தங்கண்ணில் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற சீவகனும் நந்தட்டனும் வான்புலத் த ிரும்பு மொவ்வாத காவலாகக் கைக்கொண்டாரென்க.

கா ல் கவசம். (0)

வடிகயிறுய்ந்துமுட்கோல்வ லக்கையாற்றுங்கிெ னறி
முடிகெனப்புரவிமுள்ளாலுறுத்தினன்மொழிதமேற்றேன
கடுகியவண்ணமாவின்றுரொலிகாமர்பொற்றேர்
படையதுசெவியும் ண்ணும்பற்றிநின்றிட்டவன்றே.

இ - ள். குதிரையைத் தொழிலிலேபயிற்றும் வாய்க்கயிற் ற யாய்ந்து தாறு கோலையெடுத்து, நமக்கு வெற்றியுண்டாவதாகவென்று புரவி ய அ ு ளாலே புறுத்திச் செலுத்தினன்; அ வ கியதன்மையைச் சொல்லுதலறியேன்; ாவின்று ரொலி படையினதுசெவி லுந் தேர் அதன்கண்ணிலு விடாதே நின்றவென்க. ()

அ ணறேர்பறவையென்பாரரு மேபுருவமெனபார்
ண்ணதேவானதென்பார்மனத்ததேமுகத்ததென்பார்
கண்ணதேசெவியதென்பார் ல கநூல் ழியே ா கிப்
பண்ணியவீதிபற்றிமண்டலம்பயிற்றினுே

என்பா ா யெங்குங்கூட்டுக. அரு மென்றது எங்குங்கலத்தலி .

இ - ள். தலைவன்றே ாச் சி ர் இப்படிக் கூறுவார் இப்படி கூறு ாரா கலங்காநிற்க; நூலைக் கூர்க்கப்பார்த்து அதிற்பண்ணின வீதி யத்தொட கி ட மென்கின்ற கதி யப் பயிற்றினனென்க (0)

அகில்கெ ணடெ ாள்ளிவட்டமாருயிர்மேயுமே மி
முகில்கொ டமின்னுத்தோம்பமுறுகியவிசையிற்றுகி
ழி ்கொண்டவிகலைத்தானேவிழு கியசிற ர்தோற்றிப்
ப ல்ெ ா எடுபறக்குந்தேராற் ாளைதன்மைப்பொற்றேரே

இ - ள். காளைதன்றேர் அகில் தன்னிடத்தேெ ாண்ட கொள்ளி ட்டமு ா சக்கரமும் மின்னுந் தோற்கும்படி கடுகியவிசையிற்றுகி மாறுபாடுகொண்ட போரினைத் தானேவிழுங்குதற்கு ஓர்சிறகுதோற்றிப் பகலைக்கொண்டு பறப்பதோர்தேரா யிருந்ததென்க.

அகில்கூறிற்று, நெய்யாலொளிமிகுத்தலின். வீதி குமின்னும் ஒழிந்த ட டத்திற்குமுவமை. (௬0௪)

காலற்றவயிரமாலைவெண்குடை விழ்ந்தபிச்ச
மேலற்றக சம்வீழ்ந்தசாமரைபற்றவின்ஞாண்
மாலுற்றமன்னர்தங்கண் மனங்கையற்றொழிந்த பள்ள ்
கோலொற்றக்குனிந்தவாறேசிலைகுனிந்தொழிந்ததன்றே.

வள்ளலென்முர் கடுக கொல்லாதே யவரை யஞ்சுவித்தலின்.

இ ள். வள்ளல் கோமுெடுத்தற்கு வில் ஒருகால்வளைந்தபடியே முழுக்க வளைந் தேநின்றது. அப்பொழுது மாலைவெண்குடைகள் காம்பற்றன. பிச்சம் கவிழ்ந்தன; வச அற்றன; சா ர வீழ் தன. வில் நாணற்றன; இவைகண்டு மன்னர்மனம் செயலற்றுக் கு ற் தனவென்க. (௩0௫)

நுங்களைவீணை ர்றநூபுர டியினுட ன்
செ ங ளித்தட எகண்டீர்விருந்தெதிர்கொண்மினென்று
வங் ளியரசர் செ ல் ரமோரொன்றுமிரண்டுமா ச்
செ களிப்ப ழியொப்பித்துள்ளவாறாட்டினுரே ர

இ ள். இ வ பகழிய று; உ களை யாழ்வென்ற தத்தையது கண்காணுங் ள் நீ ள்விருந்தாய் ந்து இவற் ற யெதிர்கொண்மினென்றுகூறி அரசர்க்கெல் ாம் ஒன்றுமிரண்டு ாகப் பகழி விழுக்காடிட்டுத் தரங்களிலே யழுத்தினு னெ க.

விரு தென்றதற்கு ட்டியென்முர். இதனுல் மனங்கு றந்தும் போகாது நின்றவர்க்கு அவள்க ணைப் பெறுமாறு இ ன ல்லதில்லையென்றுகூறி அவ ா ே ாவித்தபடி கூறினுர். (௩0௬)

னம வே ந்தர்தங் ண ணிமார்ப க்கிப்
புனம வே தர்தங் ள்பொ னணிகவசங்கீறி
யின்னுயிர்க ர்ந்துதீ யினி கொள்ளுமுடம்பி லுங்
துன்ன மிசெ ன்பவேபோற்சுடுசரம்பரந்தவனறே

நீ ம பிறர் னை ந த்த .

இ ள். ந ம வேந்தர்தம் ந கயாகிய பிறர்மனையத்தலை இனி கொள்ளு முட பிலுந் துன்னன்மினென்பனபோலச் சுடுசர கள் இப்புன் னவேந்தரு டைய கவசத் தக்கீறி ணி ார் பத்தீண்டி இன்னுயி ாக்கவர்ந்து பரந்தனவென் .

குடிப்பிறந்து பழிநாணுவார் கு நகையென்முர். இதனுல் நொந்தும் போகாத வர் ளிசே சிலருயி ாப்போக்கின கூறினுர். (௩0)

மீனெறிதூண்டில்போன்றவெஞ்சிலைநாண் ளற்ற
தேனெறிகுன்றமொத்ததிண்கச்சைதுணிந்தவேழ
மானெறி ாட்டுந்திண்டேர்கயிறற்றுமறியவே த
ரூனெறியாழியேந்தியொய்யெனவுலம்பியார்த்தார்.

இ - ள். அவரேறினதேர்கள் கயிறற்றுமறியாநிற்க. அவரேறினவேழங்கள் க் சை துணிந்தவை குன்றமொத்தன. அவர்கையில் நாணற்றசிலைகள் தூண்டில்போன் றன; இ வகண்டும் வேந்தர் பகைவர்மேலெறியும் ஆழியையேந்தி விரையமுழங்கி யார்த்தாரென்க.

ஊன். ஆகுபெயர். இதனுற் படாதுநின்ற அவரை யஞ்சுவிக்க அவர் பின்னும் டோர்குறித்தெழுந்தமை கூறினுர். (௩0அ)

ஆர்ப்பெதிர்மாரிபெய்யும நிநெடுங்குன்றம்போலப்
போர் 'பெ திர்ந்தவருமார்த்தாரார்த்தலும்பூண்டவல்விற்
கார்க்கெ திர்மேகம்போல கணைம ழை மா றதிப்பா
லிர்த்ததுகுருதிவெள்ளமிறைச்சி குன்றாக்கினானே

இ-ள். மாரிபெய்யுங்குன்றுகளெதிரொலியெழு மாறுபோல அரசராரவாரத்திற்
கெதிரே சீவகன்படையிலுள்ளாருமார்த்தார் அங் ஙனம் இரண்டுமார்த்தவளவிலே
சீவகனது கொலைத்தொழிலைப்பூண்ட வில் மேகத்தின்ம ழைபோல் அம் பக்கான்
றது அதனாற்பிறந்தகுருதிவெள்ள முன்பு அற்றுவீழ் தவற்றைக் களத்திற்குட்
புறம்பேயிழுத்தது முடிவில் அவ ராயி றச்சிக்குன்றாக்கி விட்டானென்க.

இதனால் அவர்ப ட பட்டபடிகூறினர். (௩0௧)

மன்னர்க' வெகுண்டுவிட்டமறப்ப டையழூவமாரி
கொன்னுனையெஃகினீக்கிக்குனிந்துவிற்பகழி ான்ற
மின்னவிரி ப குமொள்வாள்விழித்துயிர்விழுங்கவின்ன
தனமையாற்றானீக்கித்தான்விளையாடுகின்றான்.

இ ள். அங்ஙனமார்த்தவரசர்விட்ட ப டையாகிய பெருமழையை இமையா
தே விழித்துப்பார்த்து அம்பினெருக்கத்தாலே நீக்கி வில் குனிந்துகான்றபகழி வாள்
இ வ விரண்டுந் தானை பினு பினைவிழுங்கும்படி தான் இமழு றயானே படைக்கடலை
நீந்தி விளையாடாநின்றானென்க. (௩௧0)

வேழவெண்கோட்டுமெல்கோறின்றுகூன்குருதிவாளா
லாழநாவழித்துபெ ய்த்தோர்கொப்புளித்தழிந்தமாவின்
சூழ்குடர்க்க ணிசூடிநிணத்துகிலுடுத்துவெள்ளென்
பூழ்பெற ணிர் துசூற்பேயாடக்க டுவந்துநக் ான்.

மெல்கோல் வினைத்தொ க.

இ ள் அங்ஙனம் விளையாடுகின்றவன், சூற்பேய்கள் கோடாகியகோலாலே
பற்சீவி வளைந்தவாளாலே நாவழியாலே நாவழித்துக் குருதியாகிய நீ ரக்கொப்பு ரி
த்துக் குடராகியகண்ணி யச்சூடி நிணமாகிய துகிலையுடுத்து என்பாகியபூணை மு ற
பெறவணிந்து ஆடக்கண்டு நக்கானென்க. (௩௧௧)

வெளிற்றுடற்குருதிபெ ள்ளநிலையிதுவெ படு போற்
களிறறுகிர்ப்பிறழ்பற்பேய் ள் க ளையுச்சி கூப்பி
யளித்தன வபாடியாடக்குறு ரி க்குவேழம்
விளித்தனகழுகும்பாறும்விலாவிற்று கிடந்த ன்றே.

இ ள். அவன் நக்கவளவிலே களிற்றுகிர்போலு மு றகுலைந்தபற்களையு டைய
பேய்கள் அளிக்கத்தக்க வபாடி யுதிரநீங்கினபிணத் தயுடைய குருதிப்பெருக் க
பிதுநிலையென்றுகாட்டு னபோலே கைகளைத் தந்தலைமேலே கூப்பியாட வேழ
ளைத்தின்ற நரிகள் கூப்பிட்ட வ அதனைக் ண்டு நக்குக் கூப்பிட்டாற்போன்றன அத
னைத்தின்று செருக்கிக்கிடந்த கழுகும்பாறு அதற்குச்சிரித்து வி ாமுறிந்துகிடந்தன
போன்றனவென்க. (௩௧௨)

கடல்விளையமிர்தங்கண்டபோழ்தினெய்கனிந்ததீஞ்சோற்
றடிசி லஞ்சுவையிக்காங்குமண்ணலங்குமரனைனை
ருடலின்மேற்றிரியுந்திண்டேர்காண்ட லுமைந்தர்நெஞ்சத்
திடல்பிளந்திட்டவெம் கஞ்சுமந்தமர்த்திறத்தின்மிக்கார்.

மிக்காங்கும், உம்மை - இசைநிறை.

இ ள். உப்பினைக்கண்டகாலத்தில் அடிசில் ஒழிந்தசுவைகள் மிக் ாற்போலப் பகைவருடலின்மேலே திரிகின்ற குமரன்றேரைக்கண்டவளவிலே தோழர்ப க வரது நெஞ்சாகியதிடலைப் பிளந்துபோ டடவேலையெடுத்துப் போர்த்திறத்தே மிக் காரென்க.

இதனால் சீவகனைக்கண்டபின் றோழர்களிப்புமிக்க கூறினார். (௬௧௩)

டாந்திறந்திட்டுவாணிற்கள ளமுழங்கும்வேழம்
படாந்திறந்தூழித்தீயிற்பதுமு ன் ாட்டியிட்டான்
றடாம்பிறைமருப்புத்திண் யபர ாத்திரங்கடம்மாற்
ெ ாடாம்பிறகுமரிப்போருட்பிறர்க்கெனக்கொன்றதன்றே.

வரகாத்திரமென்பதனைத்தலையென்றும், அவரகாத்திரமென்பதனைக்காலென்றும் வடநூ ார் கூறுவராதலிற், றேவர் அதனைச்சிதைத்து அபரகாத்திரமென்றார் ஐராவதம் ஐராபதமென்றாற்போல. எனவே அபரகாத்திரமென்றது கால்களை. இனிப் பின்கால் முன்காலென்பாருமுளர். பிற இ டச்சொல்.

இ ள். பதுமு ன் வான்போலக் கடாந்திறந்திட்டுக் களகளவென்னு ோ சபடமுழங்குகின்ற வேழத் தனையூழித்தீப்போலக்கொண்டுவந்து காட்டினான்; அதனைந்த பி றபோலுமருப்புக் க கால்களென்கின்றவற்றாலே தத்தைகாரணத்தாற் பிறந்த போரிற் பிறர்க்குக்கொலைத்தொழிலைக் கோடேமென்றுகொன்றதெ ் க.

ன்னிப்போருமாம். இக்கவிமுதற் றத் தயைக்காத்துநின்ற பதுமுகன் ப க ர் தலைசாய் த மகண்டு பொருகின்றமைகூறினார். (௬௧௪)

மருப்பினு ல்வேழம்வீ ழாமன்னனைவாலிற்சீறு
முருக்கித்தேர்தடக்கைதன்னானைமுழங்கிப்பாய்மாக்கள்காலி
ெ ரித்திடா கண்ணுட்டீயாற்சுட்டுநீறாக்கிநெய்த்தோ
ரொருக்குப்பேய்பாடியாட்வுறுசிலையுடன்றுகொண்டான்.

இ-ள். அ ௦து ங்ஙனங்கொன்றதென்னின் மருப்பாலே வேழத்தைவீழ்த்து, வாலினான் மன்னனைச்சிறி, கையினாற் றேரைமுறித்து, காலான் மாவைநெரித்து ண் ணிற் கோபத்தியான் நெய்த்தோரை நீறாக்கிக்கொன்றது அதன்கொலையோடே யவனுங் கொல்லக்கருதிப் பேய் பாடியாடும்படி சிலையை வாங்கிக்கொண்டானென்க. ()

வேறு.

க. ெ ாண்டான்பகழிதொடுத்தான்சிலைகால்குனிந்த
தொன்டேர்மிசையுமுருவக்களிற்றுச்சிமேலும்

வண்டார்ப்புரவிநிறத்தும்மறமன்னர்மேலுங்
ண்டான்சொரிந், ரன் ணைமாரி லந்தத எறே. (௩ ௬)

பம்பொற்புள ப்பரும ளியானையீட்டஞ்
செய்பொன்ெ டுந்தேர்த்தொை மாக் டற்ருனைவெள்ள
நம்பன்சிலைவாய்கட கு ணைமிச்சிலல்லா
லம்பொர்மணிப்பூணாசும்மிலையென்றுநக் ா ா.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

கணைமாரி *"மன்னர்கள்வெகுண்டு' என்னுங் கவியிற்கூறிய கணைமாரி. புள கம் - யானையின்பருமத்திற்றைத்த ண்ணுடி. மாக்கடல் புரவிக்கடல்.

இ - ள். வில்லைக்கொண்டவன்அ ப்த்தொடுத்தான் அப்பொழுது அது கால் வளைந்துகான்ற அவ்வம் ப மி சயிலும் உச்சிமேலும் நிறத்து மேலு ழுந்துவ தாகச்சொரிந்தான்; அங் னம் சொரிந்த ன் முன்பொருகின்ற சீவகன் வேறொரு மு த்தேநின்றெய்கின்ற கணைமாரிஇதனோடு கலந்ததனைக்கண்டான் கண்டு இம்மாரி யா யானையீட்டந் தேர்த்தொ க கடல்வெள்ளமென்கின்ற வயும் அரசு ம்பன் ணைமிச்சி ல்லால் இல்லையாயிருந்தவென்று வியந்து யாம் இனி யெங் னம்பொரு ே மென்று கருதி நக்கானென்ச.

இனி நான்குப யிலுந் தான்சொரிந்தான் சொரிந்தபின்பு அவன ணைமாரி முன்பேகலந்ததனைக்கண்டானென்றுமாம். இதற்கு முன்பே அம்பாற்குறைந்தபடை மேற்றைத்தஅம்பினைக் கயுணர்ந்ததென்க. (எ)

ே று.

ஒரு னேசிலையுமொன்றேயுடையதோர்களிற்றின்மே ா
னருவ ாமார்பிற்சென்றதறி திலனெ கமின்னும்
பொருவரோமன்னரெ ன்றுனபொருசிலைமட கியிட்டா
வரு ளியானைமீட்டார்வா ப டவாங்கி கொண்டார்.

இ ள். இங்ஙனநக்கபதுமுகன் ருன றுணையுமிலன், தனக்குச்சேமவில்லு மில்லை ஒருகளிற்றின் மேலான் இவன்ருன் ப கவெறிந்தவேல் மார்பிற்றைத்தது மறிந்திலன்; பின்னுமேற்சென்று மன் ர்பொருவரோவென்றிகழ்ந்தான் இ ன் கொந்தானென்று போர்செய்ய வாள்வா கிக்கொண்டமன்னரெல்லாம் இதுகேட்டு மேல்வருகின்றயானை ய மீட்டார் அதுகண்டு சீவகனுந் தோழரு மினி இவ ா வெய்யவேண்டுவதில்லையென்று த கையில்வில்லை டக்கியிட்டாரென் .

இன்னும் எல்லாருங் ணைமிச்சிலாய பின்னும். (௩க அ)

செங்கண்மாறெழி கப்பட்ட லம்புரித்துருவங்கொண்
சங்குவாய்வைத்துநம்ப ாறெழித்தலு தறு ணுளி
பொங்கியமுழக்கின்வேழப்பேரினம்பு ம்பினுற்போ
ற குதார்மன்னரெல்லா தளர்ந் துகண்சாம்பினுரே.

துருவம் ஒப்பு.

* காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௩க0

இ ள். கண்ணன் பாரதப்போரிலே முழக்கினவலம்புரியின் ஒப்பைக்கொண்டசங்கை வாய்வைத்து நம்பன்முழக்கினனாக அதுகேட்டு யாளிமுழக்கினாலே வேழத்திரள் வருந்தினாற்போல மன்னர்குறைந்துகண்ணோளிமழுங்கினரென்க.

அவரஞ்சினமைகண்டு சங்குவாய்வைத்தான். (ருகக)

அருவரைநாகஞ்சுற்றியாழியான்கடையவன்று
கருவரைகுடையப்பட்ட கடலெனக்கலங்கிவேந்தர்
திருவரைமார்பன்றிண்டேர்மஞ்ஞையேமுருகன்முனென்
றொருவரோடொருவர்கூடாவண்ணமேயுடைபலுற்றார்.

கருமை - பெருமை.

இ - ள். ஆழியான் மந்தரத்திலே பாம்பைச்சுற்றிக்கடைதலாலே அம்மலை கலக்கினகடலென்னும்படி வேந்தர்கலங்கி, மார்பன்றேர் மயிலேயென்றும், அவன் முன் முருகனேயென்றுங்கருதி, ஒருவரோடொருவர் கூடாததன்மையாலே கெடுதன்மிக்காரென்க.

அவன் பலகைகளாற் படைவழங்கினாற்போல விவனும் படைவழங்குதலாலும் வடிவாலுமுருகனே. (ருஉ0)

முளிமரக்காடுமேய்ந்தமுழங்கழல்போன்றுமைந்தன்
றெளிநலக்குமரர்கூற்றிற்றெழித்தனர்பகழிசிந்தி
யொளிநலவுப்புக்குன்றமூர்புனற்குடைந்ததேபோற்
களிநலமன்னர்தங்கள்கடற்படையுடைந்ததன்றே.

இ - ள். காட்டைமேய்ந்தவழல்போலப் போரிற் றெளிந்துநின்ற நலத்தையுடையமைந்தனுங் குமரரும் மன்னர்கெடுகின்றமைகண்டு கூற்றுப்போல வார்த்தார்: அதுகேட்டு அவர்படையுங் கையிலம்பையும்போகட்டு உப்புமலை ஓடுநீர்க்குடைந்தாற்போல வுடைந்ததென்க. (ருஉக)

உறுபடைமன்னர்தம்மையுடற்றியொன்றுனுமின்றிச்
சிறுபடையவர்கள்வென்றுசெகுப்பவோவென்னவேண்டா
செறியெயிற்றாளிவேழப்பேரினஞ்செகுத்ததன்றே
யுறுபுலியொன்றுதானேகலையினமுடற்றிற்றன்றே.

இ - ள். சிறுபடையாளர் மிக்கபடையினையுடைய வரசரை வருத்தித் தமக்கு ஒரேதமுமின்றி வென்று போக்குபவோ வென்று உலகத்தீர்! கருதவேண்டா; விலங்கேயாயினும் யாளி வேழத்திரளைக்கெடுத்ததன்றே. புலியொன்றுதானே கலைத்திரளைக் கெடுத்ததன்றே! இவற்றைக்கண்டு தெளிவீராகவென்றாரென்க.

பின்னிரண்டடியும் எடுத்துக்காட்டுவமை. இதுவுமேலிற்கவியும் உலகந்தேறுதற்குத் தேவர்கூறினார். (ருஉஉ)

கல்லலைபுரியுமாந்தர்நாத்தகம்பிறைத்துவீழ
நல்லலைபுரியுமாந்தர்க்கத்திரமொன்றும்வாயா
வெல்வதேகுணத்தின்மிக்கார்வெற்றிலேவிடினும்வேலா
மில்லையேவென்றிநிமையிடங்கொண்மனத்தினார்க்கே.

இருவர்க்கும் வெற்றிதோல்வியுளவாயகாரணங்கூறினர். அல்லவைபுரியுமாந்தர்க்கு நல்ல வபுரியுமாந்தர்-தமக்குத் தீங்குசெய்யவிரும்புவார்க்கு நன்மைசெய்ய விரும்புவார். என்றது: தத்தையை வலிதிற்கோடற்கு ஒருப்பட்டவர்க்குப் பதுமுகன் உறுதிகூறியதனை அது "எம்மைநீர்வெல்லப்பெற்றீர்' என்னுங்கவி. குணத்தின்மிக்காரென்று நல்லவைபுரிவார்க்குவேறோர்பெயர்கூறினர்; அதுசுட்டு. தீமை-பிறர்மனைநயத்தல்.

இ - ள். ஒருவரையொருவர் வெல்லுந்தன்மையைக் கேட்கின்றீராயின், அல்ல வபுரிவார்க்கு நல்லவைபுரிவார் கையில்வாள் தப்பிவிழாது, அவர்க்கு அதுவு மிகை; வெற்றிலேயைவிடினும் அதுதான் வேலாய்விழும். தீமையிடங்கொண்ட மனத்தினர்க்கு அத்திரம்பெறினுஞ் சிறிதும் பயன் கொடாது; ஆதலால் அத்தீயோர்க்கு ஒருகாலும் வென்றியேயில்லையென்றாரென்க.

இனி வேறும் பொருடருமேனும் அதற்கியைபின்று. (௬௨௩)

குழையுடை முகத்தினாள்கட்கோனைப்போர்செய்தமன்னர்
மழையிடைமின்னினேய்தாமறைந்தனர்விஞ்சைவேந்தர்
முழையினைச்சிங் மன்னன்மொய்யமரேத்தியார்த்தார்
விழவுடைவீதிமூதூர்விருப்பொடுமலிந்ததன்றே.

இ - ள். தத்தைகாரணமாக மாறுபாட்டையுடைய போரைச்செய்தமன்னர் மின்போலப் புக்கவிடமறியாமற் கடிகப்போனார்; மேகத்தினின்ற விச்சாதரர் சிங்க மன்னனமரை யேத்தியார்த்தார்; மூதூர் இவனைக் காண்டல்விருப்பத்தோடே மிக்கதென்க.

மேலை - இல்லறம்பூண்டதற்குக்கூறிற்று. (௬௨௪)

பார்மிசையுலகமேத்தும்படுகளங்கண்டுபெற்றார்
போர்முகக்களிற்றுவெண்கோடுழுதசெஞ்சால்கொண்மார்பிற்
சீர்முகத்தோழர்சூழச்சீவகன்றிருவின்சாயல்
வார்முகமுலையினாளைமனைவயிற்கொண்டுபுக்கான்.

இ - ள். சீவகன், யானைக்கோடுழுத சாலேக்கொண்ட மார்பிற்றோழர் சூழ்ந்து செல்லப் பாரில் உயர்ந்தோரேத்துங் களத்தைக்கண்டு வேள்விமுடித்துத் தத்தையைத் தன்மனையிலே கொண்டுபுக்கானென்க. (௬௨௫)

மெய்க்கிழிவைக்கப்பட்டார்நெய்ப்பத்தற்கிடத்தப்பட்டார்
புக்குழியெ கநாடியிரும்பிறைப்போழப்பட்டார்
மைக்கிழிந்தொழுகுங்கண்ணீர்மாநிலத்துகுக்கப்பட்டார்
கைக்கிழிகொடுக்கப்பட்டார்கலம்பலநல்கப்பட்டார்.

இ - ள் நெய்வைக்கப்பட்டாரும், கிடத்தப்பட்டாரும், எஃகம்புக்குழி நாடி யிரும்பாலறுத்துவாங்கப்பட்டாரும் சீவகனாற் கலம்பல நல்கப்பட்டார்; சுற்றமும் அடி பட்டாரெல்லாருங் கைக்கிழிகொடுக்கப்பட்டாரென்க. (௬௨௬)

முதுமரப்பொந்துபோலமுழுமெய்யும்புண்களுற்றார்க்
கிதுமருந்தென்னநல்லாரிழுதுசேர்கவளம்வைத்துப்

பதுமுகன்பரவைமார்பினெய் திழியயிலச்சேர்த்தி
நுதிமயிர்த்திகிற்குப்பாயம்புகுகெ னோக்கினனே.

வத்து வைப்ப.

இ ள். மரப்பொந்துபோலப் பு ணுற்ருர் கு மருத்துவர் இதுமருந்தென்று வளம்வையாநிற்க தான் பதுமுகன்மார்பிலே திழி யச்சேர்த்திக் காற்றுப்படா தபடி யுள்ளே சிலையடைகின எலி யிர்ப்படத்தாற்செய்த சட் டயிலே புகு வெ ன்றுகூறிப் பரிகரித்தானென் .

நல்லாணிழுதும் பாடம். (கூஉஎ)

பார்செ ழு பம்பொன்றன்னுற்ப ணைவனுருவமாக்கி
யூர்கெழுவிழவுசெய்தாங்குறுபொருளுவபபா ங்கித்
தார்செ ழுமி னுவிசித்தனி படந்திளைக்குமார்பன்
போர்செ ழுகளத்துப்பாவம்பு லம்பொடுபோக்கினனே.

இ ள். வ ம் மின்னுவீசித் திளைக்குந் தார்கெழுமார்பன் பாரிற்பிறந்த பொன்னாலுருவமாக்கிச் செய்து தானமும்பண்ணிப் பாவத் தயும் புலம் பயும் போக்கினனென்க.

செற்றவர்ச்செகுத்தல் அறமேயாயினும் இவர் ஆதியாய பகையன்மை யிற் பாவ மென்ருர். புலம்பு என்னகாரியத் தச்செய்தேமென்னும்வெறுப்பு. (கூஉஅ)

செய்தவப்பா மெல் ரந்தீர்த்திடுந்தீர்த்தன்பாத
மெய்தியசேடங்கூவித்தி றஞ்சுபுதொழுதுவாழ்த்தி
மயறுமணியிற்செய்தவலம்புரியதனீர்கொளைடான்
வையகமளிக்கநீண்ட லம்புரித்தடக்கையானே.

பலபிறப்பிற்செய்தபாவத்தைத் தீர்க்குந்தீர்த்தன். கூவுவித்து-விகாரம். வலம் புரி கயிற்கிடத்தல் உத்தமவிலக் ணம்.

இ ள். தடக் யான் தீர்த்தன்பாதமெய்திய சேடத்தையும் வலம்புரியத னிற் தீர்த்தநீ ரயு கூவுவித்துத் தொழுது துதித்து அவற்றைக்கொண்டானென் .

வே று.

கருமணியழுத்தியகாமர்செங்கதிர்த்
திருமணிச்செப்பெனச்செறிந்தவெம்முலை
யருமணியலம்வருமம்பொற்கொம்பனா
பெருமணக்கிழமையாம்பேசுகின்றதே.

இ ள். நீலமணியையழுத்தின மாணிக்கச்செப்பெனச் செறிந்த, மணி யலம் வருமுலையினையுடைய கொம்பனாளி த்துச் சீவகற்கு முற்பட் மணமாகின்றவுரிமை இனிக் கூறுகின்றதென்ருரென்க.

பெருமண மாக்கிழமையென்றுமாறுக. மே மணமாதற்குக் காரணமாகின்ற உரிமையென்றது சமாவர்த் னத்தை. (கூகூ0)

நாள்குறூறுயிரங்குடத்துநல்லன
வான்றயிர்பானெடோடழகிதாநிறைத்
து ்றி ழ்வேலினுன்வேள்விக்கூர்மருள்
கோள்ளுறு ் காவலன்கொண்டுமுனனினு ்.

இதுமுதல் சமாவர்த்தநம் நடவாநிற்கப் பச் சபுகுந்தபடி கூறுகின்றார்.

இ - ள். இடையனுகியதொறுக்காவலன் வேலினுனது ர்மருள்வேள்விக்குக் குடத்திலே தயிரும் பாலும் நெய்யுநிறைத்துக் கொண்டு முன்னினுனென் .

இனி இழந்தேமென்றாரார்மருளுஞ் சச்சந்தன்றொறுக்காவலனுமாம். (௯)

வளைநிறவார்செ லரிசிப்பனைடியோ
டளவறுசருக்கரைப்பண்டியார்ந்தன
பிாவிய ்பயறுபெய்ப டியுப்புநீர்
விளைவமைபண்டியி ் வெறுத்ததாங்கோர்பால்.

நீர்விளைவ் மயுப்பு.

இ ள். சங்குநிறத்தையு டைய அரிசிப்பண்டியும், சருக்கரைப்பண்டியுநி றந் தன் பருப்புப்பெய்தபண்டியும் உப்பமைந்தபண்டியோடே செறிந்தது அம்மனையி லொருப ்கமெல்லாமென்க. (௯. உ)

சினைத்துணர்முழவனபலவின்றீங்கனி
கனைத்துவன்டுழல்வ னவா ழமா ் ணி
யெனைத்துளகிழங்கு ாய்குருகொடேந்திய
சனத்தினுற்றனை த்திடம்பெறுதுதானுேர்பால்

இ ள். பலவின்சினையிற் ொத்தினையுடைய முழவன்னகனியுஞ் செறிந்து வண்டுழல்வனவாகிய வாழைக்கனியும் மா ் கனியு ் கிழங்குங் காயு ் குருகும் எவ்வ ளவுள அவ்வளவெல்லாமேந்திய சன ் களாலேநெருங்கி யொருப ்கந்தான் இடம் பெறுதென்க. (௯௯௯)

மரகதமணிப்பசு ் ாய்செ ாள் ான்குலை
கவர்பழுக்காய்க்குலைகனிய ் காவுறீஇ
யிவர்தருமெல்லிலைக் ாவுமேந்திய
வுவரியாய்ச்சொரிந்திடம்பெறுதுதானுேர்பா ்.

இ ள். பசுங்காய்க்குலையையும் பழுக்காய்க்குலையையும் பரத் லைத்தரும் வெற்றிலைப்படலிகை யையும் முற்றக்காவிவந்து சொரிதலாலே வெள்ள ாய் ஒருபக் ்ந்தான் இட ் பெறுதென்க.

ஏந்திய - உயர்ந்த ் வேண்டியவும் பா ம். (௯ ௪)

ச ்பகந்தமநகந்தமாலமல்லிகை
தண்கழுநீரொடுகுவளைதாமரை
வண்டினமி ்சைகொாவாசப்பூச்சுமை
கொண்டவர்குழாம்பொலிவுற்றதாங்கோர்பால்.

இ ள். சண்பகமு ் தமரகக்கொழுந்தும் பச்சிலையும் மல்லிகைபுங் கழுநீ ரு ் குவளையுந் தாமரையுமாகியவாசப்பூச்சுமையை வண்டினம் மேலேமொய்க்கக் கொண்டவர்திரள் அவ்விடத்தொருபக்கம் பொலிவுற்றதென்க. (௩௩௫)

ஆர்கெழுகுறடுசூட்டாழிபோன்றவன்
சீர்கெழுவளமனைதிளைத்துமாசனங்
ார்கெழுகடலெனக்கலந்த பல்லதூஉம்
பார்கெழுபழுமரப்பறவையொத்தவே.

அச்சுக்கோக்கு ் குறடு மாளிகைக்கும், நடுவுபோக்குமார்அத்தெரு புகளுக்கும், வி ரிம்பிற்சூட்டு மதிவக்குமுவ ம.

இ ள். அவனுடையவுருளைபோன்று சீர்கெழுமின வளமனையிலே மாசன நெருங்கி யொலியாற்கடலெனக்கலந்தன; அஃதொழிந்தும் அம்மாசனம் பயன்கொ ள்ளுமு ற மயாற் பழுமரத்திற் பறவையுமொத்தவென்க.

மனையைச்சூழப் பச்சைநிரைத்தலின், ஆழிபோன்றென்றுமாம். (௩௩௬)

க. யு றையெழுதினர்கைந்நொந்தேடறுத்
தயெனவிருப்பமற்றன்னதாதலான்
ை யகமருங்கினினவாழ்நர்மற்றிவன்
செய்தவநமக்கிசைெ ன்னச்சென்றதே. (௩௩௭)

உ. வாலரி ழுவியவண்ணச்செம்புனல்
ாலியலிவுளியு ் ளிறுமாழ்ந்தவட்
கோலநீர் ்கு ளையும ாயும்பூத்து ண்
டாலி ன்குருகுபாய்தடங்களானவே. (௩௩அ)

௩. உடுப்பனதுகில்களுமுணைக்குநானமுந்
தெ டுத்த மாலையு ் குழையுஞ்சாந்தமுங்
கொடுப்பவர்கொள்பவர்வீழ்த்தப ்கல
மடுத்துவிண்பூத்ததோரழகின்மி ் கதே. (௩௩௯)

ச. கலங் ழுமரவமுங்கருனையாக்குவார்
சிலம்பொலியரவமுமிச்சில்சீப்பவ
ரிலங்குபொற்கிண்கிணியிரங்குமோசையு
மூலம்புமாலுவர்க்கடலொலியின்மிக்கே ப.

இவைநான்குமொருதொடர்.

௧. மற்று அ ச. மற்றிவன்செய்தவம்-வேறாகவிவன்செய்கின்றசமாவர்த்த நம்; விரதங்கோடலிற் றவமென்றார்.

௨. வாலரி, வாலசி இரண்டுபா மும் விகாரம். ஆழ்ந்து - ஆழ.

௩. உடுப்பன, தொடுத்தனவென்பனவற்றிற்கு ஆகியவெனவிரிக்க. அடுத்து நெருங்கி.

௪. உலம்பு கடற்கு அடை.

இ-ள். வந்தபச்சையெழுதி முதலிட்டவர்கள் கைநொந்து பட்டோலைகளைக் கிழித்து ஐயெனவிளைப்பாறியிருப்பார்கள்; பச்சை அங்ஙனமிகுதலின் அதற்கேற்பச் சோறுசமைத்தற்கு அரிசிகழுவியகழுநீர் இவ்வுளியுங் களிறுமழுந்தும்படி குவளையுந் தாமரையும்பூத்து வண்டொலிக்கப்பட்டுக் குருகுபாயுந்தடங்களாயின; அங்ஙனஞ் சோறு மிகச்சமைத்தபின்பு கருனையாக்குவார் சிலம்பொலியினரவமும் உண்டற்குக் கலங்கழுவுகின்றவரவமும் எச்சில்சிப்பார்கிண்கிணிபிரங்குமோசையுங் கடலொலியினுமிக்கன; இங்ஙனமுண்டபின்பு துகிலு நானமு மாலையுங் குழையுஞ் சந்தனமும் அடுத்துக்கொடுப்பார்வாங்குவார் வீழ்த்தகலம் விண்மீனைப்பூத்ததோரழகினுமிக்கது; இங்ஙனநிகழாநிற்க இவன்செய்கின்ற சமாவர்த்தநம் உலகில் ஏழ்வாரெல்லாம் நமக்கும் இது கூடுவதாகவென்று கருதும்படி நடந்ததென்க. (௩௪௦)

வேறு.

முழிவாய்முல்லைமாலைமுருகுலாங்குழலினாளு
மூழி பாய்த்தியொடொக்குமொளிறுவாட்டடக்கையானு
மாழிவாய்விரலிற்காமனம்பொடுசிலைகையேந்தத்
தாழிவாய்க்குவளைவாட்கட்டையலார்பரவச்சார்ந்தார்.

மூழி வாய் பூவிடுபெட்டி. ஆழி - மோதிரம்; பிறச்சரமொம்.

இ-ள். குழலினாளுந் தடக்கையானுங் காமன் அம்பொடுசிலையைக் கைவிரலாலேந்தாநிற்கத் தையலார்பரவாநிற்க ஓராசனத்தே சேரவிருந்தாரென்க. (௩௪௧)

இன்னியமுழங்கியார்ப்பவிளைடெரிதிகழவேதங்
துன்னினர்பலாசிற்செய்ததுடுப்பினெய்சொரிந்துவேட்ப
மின்னியகலசநன்னீர்சொரிந்தனன்வீரனேற்றான்
முன்னுபுவிளங்குவெள்ளிமுளைத்தெழுமுருகனன்னான்.

துன்னினர் தனக்குச்செறிந்தவந்தணர். மின்னியல் ஒளிவிடுகின்ற.

இ-ள். முருகனன்னான் இன்னியமாராநிற்க முன்னுநின்று துன்னினர் பலாசாற்செய்ததுடுப்பின் நெய்யை மிக்கெழுகின்ற தீவளரும்படி வேதமந்திரத்தாற் றான்சொரிந்து ஓமம்பண்ணாநிற்க, வெள்ளிமுளைத்தவளவிலே ஸ்ரீதத்தன் நீரைச்சொரிந்தான்; அப்பொழுது இவனும் அதனையேற்றானென்க

அரசர்க்கும்வணிகர்க்கும் மந்திரத்திலுந் தந்திரத்திலுஞ் சிறிதுவேறுபாடுளதேனுந் தான் இரண்டுகுலத்திற்குமுரிய சடங்குநிகழ்த்துதற்குரியனாதலிற் பிறர்க்குத் தெரியாமற் றன்குலத்திற்கேற்ற சடங்கு தானேநிகழ்த்தினானென்பதூஉம், பிறர்க்குத் தெரியுமவற்றிற்குப் பிராயச்சித்தத்தைக் கருதினானென்பதூஉந்தோன்ற முன்னுபு என்றார். முன்னுதல் கருதுதல்.

இட்ட வுத்தரியமின்னுமெரிமணிப்பருமுத்தார
மட்டவிழ்கோ ர தவெய்யவருமுலைதாங் லாற்று
நெட்டிருங்குழலிநுடனேர்வளேமு னகைபற்றிக்
கட்டழ லவ லங்கொ ரண்டாய்பொற் ட்டிலுரு னேறினளே.

நெ ட்டிரு ங்குழல் - நெடு பண்புதொகுமொழியாதலிற் புணர்க்கப்படாதாயிற்று. நேர்வளே ஒத்த ளை.

இ ள். உத்தரீயமுதலியவற் றச் சுமத்தலாற்றுத தத் தயது முன்கை யத் தான்பற்றி யழலேவல ' கொண்டு ட்டிலிலேயேறினளென்க. (௩௪௩)

ந்திரத்தர ன் ாதனமாதரம்பா வதன்னை
ந்து சிறுவனசே ட்டகடிவினைநொடியி ன்மற்றோ
ர தரவிசும்பிற்றே வர்க் திபதியாயசே ாமா
ணிந்திரன்றன குமா ாதெ ் பதுநடந்ததன்றே

அந்தரவிசு ' பில் - விசும்பாகியவந்தரத்தில் டு ாகிய விசும்புமாம்.

இ ள். ழுழசே கன்மகளைக் கந்துகன்மகன் வேட்ட மணவினையை கூறின் இ திரனுக்கு கூட தென்று கூறுகின்றகூற்று டந்ததென்க. (௩௪௪)

அடிமனைப வளமாக ரும்பொனுலலகுசேர்த்தி
முடி ணியழுத்திச்செய்தமூரிக் ாழ்ந ற்றிமூழ் க்
கடிமலர்மாலை ாற்றுக்கம்பலவிதானங்சே ாலி
யிடுபுகைமஞ்சிற்சூழமணவறையியற்றினரே.

இ ள். சுற்றுச்சுவர் பவளப்பலகையானிறைத்துத் தலையிலே மணியழுத் திப்பண்ணி தூணைநாட்டி அதன்மேலே பொன்னாற்செய்த கயல கச்சேர்த்தி அத்தூணினெற்றிமறையும்படி படாமாகியமேற்கட்டியைக்கட்டி மாலையைநாற்றிப் பு க மஞ்சுபோலேசூழ மணவறையையியற்றினரென்க. (௩௪௫)

ஐந்துமூ ாறடுத்தசெல்வத்தமளிமூன்றியற்றிப்பூம்பட்
டெந்திரவெழினிவாங்கியின்முகவாசச்செப்புஞ்
சந்தனச்சாந்தச்செப்புந்தண்ம ர்மாலைபெய்த
விந்திரலச்செப்புமிளையவரேந்தினரே

ஐந்தாயவொன்று மும்மூன்றாகப்படுத்த. ஐந்தாவன: 'சிறுபூளை செம்பஞ்சுவெ ண்பஞ்சு சேனை முறுதூவி சை யயோ னைந்து." இருவருந்துயில்கோடற்கிரண்டும் போகநுகர்தற்கொன்றும் வேண்டுதலின், அமளிமூன்றாயின. இனியமுகவாசமா ன தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா லிலவங்கங் கற்பூரஞ் சாதியோ டைந்து." இவ ற்றோடு சரு கனையுந் தேனுங்கூட்டுப. இது முதற்கவுட்கொண்டு பின்பு பாகுகவுட் கொள்ளவேண்டுதலின் வாசச்செப்பென்றபெயர் சிறப்பினாற்பெற்றபெயர்.

இ - ள். இளையவர் இயற்றி மச வரியையவளைத்துச் செப்புக்களை யேந்தின ரென்க. (௩௪௬)

கடைந்துபெய்மணிக்கைச்செம்பொற் ராசறுதட்டிற்சூழ்ந்து
மிடைந்துபெய்மணிக்கட்பீலிமின்னுசாந்தாற்றிபொன்னு
ரடைந்துவீசாலவட்டமரிவையரேந்தியாற்றத்
தடங்கண் ற்குவளைபூப்பத்தையலோடாடமன்றே. (௯௪எ)

பஞ்சுசூழ்பரவையல்குற்பசு திர்க்கலாபம்வீ ச்
செந்தளிர்க்கோதைசோர கிண்கிணிசிலம்போடேங்க
மைந்தருட்காமனன்னான்மகளிருட்டிருவனாளை
யந்தரத்தமரர்பெற்றவமிர்தெனப்பருகினானே (௯௪அ)

இளமுலைமணிக்கண்சேப்பவெழுதுவிற்புருவமேறக்
கிளைநரம்பனையதீஞ்சொற்ப ளவாய்திகழத்தேன்சோர்
வளமலர்க்கோதைதன்னைவாய்விடான்குழையப்புல்லி
மைமரலிலாதவின்பக்கட ு த்தழு தினானே.

இவைமூ றுமொருதொடர்.

க டந்திட்ட ணிக் யினையுஞ் செம்பொற்றட்டினையுந் தன்னைச்சூழ் து மி ட ப்பெயத பீலி யயுமுடைய சா தாற்றி சிற்றாலவட்டம். ஆடும் புண ரும். பஞ்சு ஆகுபெயர். வீங்க இன்பமிகுதியால் உடம்புபூரித்தலிற் கலாபமிறுக. மகளிரிடத்துக் கண்டார்விரும்பப்படுந் தன்மையைப் போல்வாளை *திருவனா தா ர்"போல. பருகுதல் ஈண்டதரபானமுமல்குற்பானமும். முதினாலொத்த விற்போன்றபுரு . தேன்சோர்கோதையென்று காமச்செவ்விகூறினார் அள மரல் அலமரல்.

இ ள். அங் னம் இளையவரேந்திய துப்புரவுகளை நுகர்ந்து ாமனன்னான், திருவன்னாளை இளமுலைமணிக்கண்சிவப்பக் குழையப்புல்லி அக்கோதைத னைக் கிளையென்னுநரம்புபோலுஞ்சொல்லையுடைய பவளவாய்திகழ வல்குலிற்க ாபம் வீ க அவ்விரண்டினையும்வாய்விடானாய் அமிர்தெனப்பருகினான் அங் னம்பருகி, அத்தையலோடே கோ தசோர ஏங்கப் புருவமேறக் கண்கள் குவளைபூப்பஆடும் அங்ஙனமாடுதலிற்பிறந்த வியர்நீங்கும்படி சாந்தாற்றியையும் பொன்னாராலவட்டத் தயும் அரி வயரேந்தித் தம்மையடைந்தாற்றும்படி இன்பக்கடலகத்தேயழுந்தி னானென்க.

புணர்ச்சியிறுதிக்கண் அவசத்தான் முலையிடைத்து யிலுந்துயிலை இன்ப கட லென்றார். இனிக் கரணவிசேடமாக்கிச் செவ்வனே பொருளு ரப்பாருமுளர் அது பொருந்துமேனுமுணர்க. (௯௪)

இ னணமொழுகுநாளுள்ளமரக்காவுகாண்பான்
பொன்னணிமார்பன்சென்றுபுகுதலுமொருவன்றோன்றித்
துன்னியோரோலைநீட்டித்தொழுதனன்பெயர்ந்துநிற்ப
மன்னியகுரிசில்கொண்டுமைபினானோக்குகின்றான்.

இ ள். இவ்வாறு நட கின்றநாளிலே திருத்தங்கியமார்பன் பொழிலைக் ாணவே டிச் சென்றுபுகு தானாக, ஒரு விச்சாதரன்றோன்றி யணுகி யோலையை நீட்டித் தொழுத ஞய் மீண்டுபோய்நிற்க, அவன் அதனைவாங்கிக்கொண்டு வழி பாட்டோடே வாசியாநின்றானென்க. (கூ௫0)

வேறு.

-ருமு கதிர்வேற்கலுழனைலையுலகெ ன்னும்
பருமைக்குருப்பளிங்கிற்புகழ்ப்பஞ்சிமுழுதடுத்த
திருமிக்குடைச்செ ்வன்றிறம்சாமிநனிகாண்
வரு மயறனின்பம்பொருளாகெனவிடுத்தேன்.

உருமுப்போன்றவேல். உலகென்னும்பளிங்கிலே புகழாகியபஞ்சி யோரிடமு மொழியாமற் பரந்த இச்செல்வத்தினை முற்பிறப்பிற் றவமிகுதியாலே யு டயனு கிய செல்வன்.

இ ள். கலுழனைலை செல்வனாகியசாமி ாண்பானாக, இது வரவிட்டேன்; அறமு மின்பமும் பொருளுந் தனக்கின்னும் மிகவுண்டாகவேண்டுமென்று கருதி யென் .

தேவனாதலிற் கூறினான். விடுத்தேன் வி ாரம். (கூ௫௧)

தத்தையொடுவீணைமன்னர்தாம்பொருதுதோற்ப
மொய்த்த லோம்பிருகிழ்முலையையி சடு ்வல
வைத்த திர்வேலின்வலியார் குரிய்ளெ னச்
சித்தங்கரிந்தாங்குக்கொ ாடியான்செருவிளைத்தான்.

இ ள். மன் ர்தாந் தத்தையோடே வீணையாற்பொருது தோற்கத் தான் அ ள யி சயாலே வெல்லக் ட்டியங்காரன் அதுபொறாதே சித்தங் ரிந்து வேலாற்போர்செய்து வென்றார்க்கு இவளுரியளெனச்சொல்லி யவ்விடத்தே யொரு போ ாவிளைத்தானென்க.

யெனக் குறிப்புணரநின்ற வுரிச்சொல் வைத்தவென வினைமேற் றன் மெய்தமோதிற்று. முண்முனைபோலக் கூர்த்த வேலென்க. (கூ௫௨)

தேன்முழ குதார்க்குரிசி ்செம்பொனெடுந்தேர்மேல்
ா ர்முழங்குவெஞ்சிலையின்வாளிமழைதூவி
யூன்முழங்குவெங்குருதிவேழமுடன்மூழ்
வேன்முழங்குதானைவிளையாடியதுங்கேட்டேன்.

இ ள். அவன் விளைத்தபொழுதிலே குரிசில் தேர்மேலேநின்று சிலையாகிய மேகத்தாலே யம்பாகியமழையைத் தூவுதலாலே யுடம்பிற்றோன்றிய குருதியாகிய வெள்ளத்திலே வேழங்கள் சேரவழுந்தும்படி தானையோடேநின்று விளையாடியது வுந் தரன்கூறக்கே டேனென்க.

தூவி - தூவ. சிலையென்வாளியும் பா ம்.

வந்துதரன்கூறியவிவ்வாய்மொழியுமன்றி
முந்துவரன்மொழிந்தபொருண்முற்றும்வகை ராடிப்
பந்துபுடைபாணியெனப்பாயுங்கலிமான்றே
ரெந்தைதிறமுன்னமுணர்ந்தின்னணம்விடுத்தேன்.

வாய்மொழியென்றார், நிமித்திகன் கூறக்கேட்டிருந்தகாரிய இப்பொழுது முற்றினசெய்தியைத் தரன்கூறுதலின். வரன் - அச்சணந்தியடிகள்.

இ - ள். எந்தைதிறத்தில் அத்தரன்கூறியமொழியும், அன்றி வரன்மொழிந்த காரியமும் முடியுங்கூறுபாட்டையும் முன்பேகுறிப்பாலேநாடியுணர்ந்து இனி யாஞ் சேறல் கருமமன்றென்று கருதித் தத்தையை ஸ்ரீதத்தனுடனே வரவிட்டேனென்க.

கலுழவேகன்வந்தாற் சிவகசரிதையொன்றுமின்றாம். (௬ ௫௪)

என்னுநர்கள்சாயவெனதோளிரண்டுநோக்கி
வெள்ளிமலைமுழுது கொடியெடுத்ததிகலேத்திக்
கள்செய்மலர்மார்பனுறு ரப்பிகழ்தலின்றி
யுள்ளுபொருளெம்முணர்த்தியன்றியுளவேண்டா.

இ - ள். என்னுடைய தோளிரண்டையுநோக்கி யிகழ்ந்திருக்கும் பகைவர் சாயும்படி தான்பொருதபோரையேத்தி மலைமுழுதுங்கொடியெடுத்ததாதலாற் றனது வெற்றியுர்தோல்வியு மெனவேயாதலின், இனி மலர்மார்பன் மிக்ககாலை யிகழ்த லின்றித் தானினைத்திருக்கின்றகாரியங்களும் எம் மயறிவித்தல்லது மேனினைக்க வும்வேண்டாவென்க. (௬ ௫௫)

ஆம்பொருள்களாகுமதுயார்க்குமழிக்கொண்ணுப்
போம்பொருள்கள்போகுமதுபொறியின்வைவண்ணந்
தேம்புனலைநீர்க்கடலுஞ்சென்றுதரலின்றே
வீங்குபுனல்யாறுமழைவேண்டியறியாதே.

அதுவென்றொருமையாற்சுட்டினார், அழிக்கவொண்ணுத்தன்மையைக்கூறலின். ஆம்பொருள்களாகும் போம்பொருள்கள்போகும்; அவையிரண்டும் யார்க்குமழித் தலாகாத்தன்ம யிருவினையின்கூறாகியவியல்பு. அங்ஙனமாதலிற் றானுங் கட்டியங்காரனுக்கத்திற்குஞ் சச்சந்தனழிவிற்கும் வருந்தாதொழிகவென்க. தேம்பு னலை நீர்க்கடலுஞ்சென்றுதரலின்று - உப்புநீராயுடையகடலு உலத்தேவந்து இனியநீரைத்தருதல் ஒருகாலத்துமில்லை. என்றது: தீயகுணத்தையுடையோர் பிறர்க்கு இனிமைசெய்யவறியாரென்றவாறு. எனவே கட்டியங்காரன் எக்காலமு நமக்குத் தீங்குசெய்வனென்றும், இக்குணத்தாலவனுக்குக் கேடுவினையுமென்றுங் கூறினான். *"யார்கண்ணு மிகந்துசெய் திசைகெட்டா னிறுதிபோல் - வேரொடு மரம்வெம்ப விரிகதிர் தெறுதலின்" என்றார் பிறரும். வீங்குபுனல்யாறுமழை வேண்டியறியாது - மேகம் யாற்றுக்கு மிக்கநீரைக் கொடுக்க விரும்பியறியாது;

ன்றது : உவர்த்தநீரை நன்னீராக்கி யாற்றிற்குக் கொடுப்பேனென்னுங்கருத்தின்மை மேகத்திற்கியல்பென்றவாறு. எனவே நற்குணமுடையோர் எக்காலத்தும் பிறர்க்கினிமைசெய்வாராதலிற் றுன் எக்காலத்தும் பிறர்க்கு இனியவைசெய்கவென் றுனும்.

இ ள். அழிக்கொண்ணாது அது பொறியின்வகைவண்ணம்; அதுவேயுமன்றிக் கடலுந் தரலின்று மழையும் வேண்டியதியாதென்று வாசித்தானென்க.

இனி "எள்ளுநர்கள்' என்னுங்கவியளவும் ஓலைப்பாசுரமாக்கி அதுகேட்ட சீவ ன்கூறுகின்றுனுக்குவாருமுளர். இதற்கு இகலேத்திக் கொடியெடுத்ததென்று அவன்வியந்ததற்குத் தான்வென்றுனைக்கூறுது ஆக்கமுங்கேடும் பொறியின்வ க யென்றுனுக்குக; ஆக்கத்திற்குமழிவிற்கும் ஆற்றிலேயுவமைகொள்க டல்வேண் ாதிருக்கப் புனல் தானேபோனது போம்பொருட்கும், யாறு மேகத்தைவே டாதிருக்கப் புனறுனேநிறைகை ஆம்பொருட்குமுவமை. சென்றுதரல் போய் கொண்டுவருதல். (௩௬௪)

மன்பெரியமாமனடிமகிழ்ந்துதிசை வணங்கி
யன்பின லாத பனை பிடுத்த லர்ந்தகோதைக்
கின்பநி த்தியன்றபொருளிவ்வியிவைநு கோமான்
றந்தவெனச்சொல்லி ணிசாமிகெ டுத்தானே.

இ - ள். சாமி மிகப்பெரியமாமனடியைத் திசைநோக்கிவணங்கி அன்பினுல் நீங் ாதுநின்றதரனைப்போகவிட்டுத் தத் தக்கு று ோமான்றந்த இன்பநிலத்திற்கு ணியியன்றபொருள் இவையிவையெனச்சொ லிக் கொடுத்தானெனக.

இன்பநிலம் அனுபவிக்குந்துறைகள். அடிவீழ்ந்தும் பாடம். (௩௬௭)

குங்குமமுஞ்சந்தனமுங்கூட்டியிடுகொடியா
ெ கணிளமுலையின்மி யெழுதிவிளையாடிக்
ெ ாங்குண்மலர் கோ தயொடுகுரிசில்செலும்வழிநா
ளங்கண ர்ப்பட்டபொருள கியதுமொழிவாம்.

இ ள். குரிசில் கோ தயுடையமுலைமேலே யெழுதுகொடியாகவெழுதி அவளோடேவிளையாடிச் செல்லும்பின்னுட் ளிலே நகரியிற்பிறந்த நீர்விளையாட்டும், பிள்ளையாரிடத்தாகியதன் மயு மினிக் கூறுவேமென்றுரென்க.

என்றது அதுகாரணத்தாற் பிள்ளையாரிடத்துப் பிறந்தசெய்திகளை. பொருளாகியதென்பது ஒருசொல்லுமாம். (௩௬௮)

காந்தருவதத்தையாரிலம்பக முற்றிற்று.

ஆ கவி அ௬0